

Cand.merc.aud.-studiet

Kandidatafhandling

Rentefradragsbegrænsningsreglerne i SEL § 11, SEL § 11 B samt SEL § 11 C

Udarbejdet af:

Kristian Albrecht Rask

Saman Amir Solimani Pour

Vejleder:

Henrik Vestergaard Andersen

Afleveringsfrist:

10. august 2016

Antal anslag:

(206.553)

Aalborg Universitet

Indholdsfortegnelse

1 Executive summary.....	4
2 Indledning.....	5
3 Problemformulering	7
4 Metode	9
4.1 Kildekritik & dataindsamling.....	9
4.2 Afgrænsning.....	10
4.3 Forkortelser	10
4.3.1 Forkortelser af lovtekster	10
4.3.2 Andre forkortelser	11
5 Renter, kursgevinst og kurstab.....	12
5.1 Renter	12
5.2 Omgåelsesklausulerne i Ligningsloven § 3	13
5.3 Kursgevinst og tab	13
6 Transfer-pricing	15
6.1 Generelt.....	15
6.2 Anvendelsesområde	15
6.2.1 Interesfefællesskab	16
6.3 Skattekontrolloven § 3 B	17
7 Tynd kapitalisering – SEL § 11.....	19
7.1 Anvendelsesområde	19
7.1.1 Omfattede selskaber	20
7.1.2 Kontrolleret gæld.....	22
7.1.3 Solvenskrav	23
7.2 Fradragsbeskæringen	25
7.2.1 Prioritetsrækkefølgen.....	29
7.2.2 Konsolideringsreglen	29
7.3 Opsummering.....	32
8 Renteloftsreglen - SEL § 11 B.....	33
8.1 Anvendelsesområde	34
8.1.1 Omfattede selskaber	35
8.1.2 Nettofinansieringsudgifter	36
8.1.3 Renteloftsaktiverne	39
8.1.4 Standardrenten.....	42

8.2 Fradragsbeskæringen	42
8.2.1 Konsolidering	44
8.3 Opsummering	47
9 EBIT-reglen – SEL § 11 C	48
9.1 Anvendelsesområde	48
9.1.1 Omfattede selskaber	49
9.1.2 Nettofinansieringsudgifter	49
9.1.3 EBIT	50
9.2 Fradragsbeskæringen	51
9.3 Opsummering	52
10 Forskelle mellem rentefradragsbegrænsningsreglerne	53
11 Metodikken ved rentefradragsbegrænsningsreglerne	56
12 Anvendelse af rentefradragsbegrænsningsreglerne	59
12.1 Tynd kapitalisering SEL § 11	60
12.2 Renteloft SEL § 11 B	62
12.3 EBIT-reglen SEL § 11 C	65
13 I hvilket omfang vil det være muligt at minimere eller undgå rentefradragsbegrænsning?	66
13.1 Tynd kapitalisering	66
13.2 Renteloft	71
13.3 EBIT-reglen	73
14 Kan rentefradragsbegrænsningsreglerne gøres mindre komplekse ved at foretage ændringer i det nuværende regelsæt?	74
14.1.1 Handelsmæssig værdi	74
14.1.2 Skattemæssig værdi	76
14.1.3 Regnskabsmæssig værdi	77
14.2 Konsolideringskredsen ved tynd kapitalisering	77
14.3 Opgørelsesmetode af fradragsbegrænsningen ved tynd kapitalisering	79
15 Kan der undlades én eller flere af de nuværende rentefradragsbegrænsningsregler ved at ændre andre regler, således at der stadig værnes mod udflytning af skattetilsvaret?	83
15.1 Ledelsesberetning	89
16 Findes der alternative fremgangsmåder i udlandet, der vil kunne erstatte det nuværende regelsæt?	91
16.1 Notional Interest Deduction	91
16.2 Worldwide Dept Cap	92
16.3 Driftsomkostningstilgang	93

17 Kan CCCTB-direktivforslaget og dens rentefradragsbegrænsningsregulering erstatte de nuværende danske rentefradragsbegrænsningsregler?.....	94
18 Kan ATA-direktivforslagets samt OECD's BEPS-anbefaling til en rentefradragsbegrænsningsregel erstatte det nuværende regelsæt?	98
19 Kan de danske regler om rentefradragsbegrænsning overflødiggøres ved oftere at indeholde Kildeskat på rentebetaling?	101
20 Konklusion	103
21 Litteraturliste	106
22 Figuroversigt	110

1 Executive summary

The overall topic of this thesis is a description and analysis based on the interest deduction rules in Denmark.

The first rules of interest deduction were introduced in 1998, in the form of the rules concerning thin capitalization in the corporate tax act (section 11). These rules were introduced to prevent Danish tax liability to be transferred out of the country due to Danish companies being indebted by their foreign parent company. The rules were changed in 2004, to ensure the Danish rules conformed to the rules of the European Union

In 2007 a new set of rules were introduced, to complement the already existing rules of thin capitalization. These were the rules of limitation of interest deduction (Section 11 B) and the EBIT-rule (Section 11 C). These rules were implemented because there was still Danish tax liability being transferred out of the country.

The purpose of the rules of thin capitalization (Section 11) is to reduce the deductibility on interest cost, on controlled loans, if the loans are not at an arms lengths basis. The rules require that the company have at least 10 mio. DKK in controlled debt and the companies is unable to prove, that the same loans can be obtained from external lenders. Besides that, for the rules to set in, it is required that the ratio between equity and foreign capital exceeds a ratio of 1 to 4.

The scope of the rules of limitation of interest deduction (Section 11 B) is to limit net financial costs that exceeds a limit of 21,3 mio. DKK and if the financial costs exceeds the net tax value of the company's assets times the standard interest rate of 3,4 % (2016-value).

The purpose of the EBIT-rule (Section 11 C) is, to reduce the interest deduction to no more than 80 % of the companies earnings before tax and interests, if the financial costs exceeds 21,3 mio. DKK

These rules have proven to be very comprehensive and complex, and therefore the purpose of this thesis is to conduct research on how these rules of interest deduction works, and what consequences these might have on companies, and furthermore, to create a knowledge base that leads to an analysis of the possibility for companies to reduce the deductible amount that are being reduced, and if it is possible to avoid these rules of interest deduction. Besides that, it would be interesting to conduct an analysis that might clarify, whether it is possible to improve the rules and make them more effective and less complex.

2 Indledning

I midten af 90'erne blev det i Danmark erkendt, at det var nødvendigt med en tilføjelse i selskabsskatteloven i form af en værnsregel. Der var blevet gjort opmærksom på, at koncerner havde en mulighed for at føre overskud, der var oparbejdet i Danmark, til udenlandske selskaber ved at gældsætte danske selskaber.

Ved at belåne danske selskaber, kunne koncerner undgå eller minimere den danske skattebetaling, da renteudgifter er fradragsberettigede for danske selskaber efter Statsskatteloven § 6, litra e, mens renteindtægterne typisk kun vil undergå beskatning i det land, hvor det udenlandske selskab er domicileret. Dette skyldes, at der er en række undtagelser i SEL, der gør, at Danmark typisk ikke indeholder kildeskat på renteindtægter. Det var derfor nødvendigt med en rentefradragsbegrænsningsregel, der kunne hindre, at dansk skattetilsvaret blev flyttet ud af landet via rentebetaling, ved at begrænse retten til rentefradrag. Dette medførte, at der, i 1998, blev indført et nyt element i SEL, nemlig reglerne om tynd kapitalisering i SEL § 11.

På trods af indførelsen af reglerne om tynd kapitalisering, viste det sig, at der stadig var skattetilsvaret, der blev ført ud af landet. Derfor blev der, i 2007, lavet yderligere to værnsregler, som er henholdsvis renteloftsreglen i SEL § 11 B og EBIT-reglen i SEL 11 C. Årsagen til at disse regler blev indført var, at det i 2007 blev registreret, at skattetilsvaret fra 7 større koncerner var blevet drastisk reduceret på relativt kort tid. Dette skete, selvom selskaberne ikke havde betydelige ændringer i deres aktiviteter og drift. Den eneste betydelige forskel var efterfølgende, at de var betydeligt hårdere gældsat, og at fremmedkapitalen efterfølgende var øget markant i forhold til egenkapitalen.

Reglerne om tynd kapitalisering, renteloft og EBIT-reglen er relativt omfattende og kan synes komplicerede. Selskaber skal hvert år foretage omfattende beregninger, der skal dokumentere, hvorledes de er finansierede. Disse beregninger skal holdes op i mod udregninger omkring selskabernes EBIT, skattemæssige værdi og handelsmæssige værd. Disse udregninger kan udgøre en betydelig administrativ byrde.

Efter indførslen af reglerne, har en række praktikere og teoretikere beskrevet regelsættet som værende særdeles omfattende og kompleks. Bjarne Gimsing, der er formand i FSRs skatteudvalg, har udtalt i en artikel, at:

”I International sammenhæng må Danmark herefter anses for at have nogle af de mest komplekse regler på dette område” (Gimsing & Korsgaard, 2007, s. 2).

Lysdahl og Sønderholm har ydermere i deres artikel *”Beskæring af rentefradragsretten”* beskrevet, at reglernes kompleksitet ikke nødvendigvis resulterer i en mere rimelig selskabsbeskatning. Derved beskriver Lysdahl og Sønderholm ligeledes, at der er en problemstilling forbundet med reglerne. Lysdahl og Sønderholm mener ligefrem, at kompleksiteten kan have en ikke-gavnlig effekt på, hvor rimelig selskabsbeskatningen er (Lysdahl & Sønderholm, 2013, s. 14).

På baggrund af ovenstående citat og reglernes kompleksitet, mener forfatterne af denne afhandling, at det vil være relevant at give en vurdering af, om der med en forenkling af reglerne, stadig kan værnes mod, at der flyttes skattetilsvaret ud af landet.

Det synes umiddelbart oplagt at behandle ovenstående problemstillinger ved at søge inspiration fra andre lande, og herved se på, hvorledes disse lande lovgiver på samme område. Dette for at vurdere, om der, med inspiration fra andre lande, kan opnås den samme målopfyldelse, som var tiltænkt med det nuværende regelsæt. Samtidig vil der inddrages alternative løsningsmodeller, såsom CCCTB, BEPS og ATA.

3 Problemformulering

På baggrund af ovenstående vil det være denne afhandlings formål at afdække rentefradragsbegrænsningsreglerne og illustrere, hvilke konsekvenser reglerne har for selskaber. Ligeledes findes det relevant at undersøge, hvad selskaber kan gøre for at minimere eller undgå en eventuel rentefradragsbegrænsning. Slutteligt gives en vurdering af, om reglerne kan effektiviseres, forbedres eller forenkles, for at minimere den administrative byrde, som selskaberne bliver pålagt, samtidig med at reglerne fortsat fungere som værneregler. Dermed vil nærværende afhandling tage udgangspunkt i følgende problemformulering:

I nærværende afhandling søges at afdække, hvilke konsekvenser rentefradragsbegrænsningsreglerne i SEL § 11, SEL § 11 B samt SEL § 11 C kan have for selskaber, og i hvilket omfang en eventuel fradragsbeskæring kan undgås eller minimeres. Ligeledes søges at afdække, om de danske regler for rentefradragsbeskæring kan effektiviseres, forbedres eller forenkles.

For at give en besvarelse på problemformuleringen vil der i nærværende afhandling blive redegjort for SEL § 11, §11 B og §11 C. For at give et mere fyldestgørende billede vil der ligeledes inddrages relevante regler såsom transfer-pricing reglerne i Ligningsloven § 2.

For at besvare ovenstående problemformulering, vil afhandlingen gøre brug af underliggende analysespørgsmål. Analysespørgsmålene lyder:

1. I hvilket omfang vil det være muligt at minimere eller undgå rentefradragsbegrænsning?

Ovenstående spørgsmål er formuleret således for at danne grundlag for en analyse af problemformuleringens første del, som lyder:

”I nærværende afhandling søges at afdække, hvilke konsekvenser rentefradragsbegrænsningsreglerne i SEL § 11, SEL § 11 B samt SEL § 11 C kan have for selskaber, og i hvilket omfang en eventuel fradragsbeskæring kan undgås eller minimeres. ”

I forbindelse med problemformuleringens første del, vil konsekvenserne af rentefradragsbegrænsningsreglerne samtidig illustreres ved en fiktiv koncern i afsnittet ”Anvendelse af rentefradragsbegrænsningsreglerne”.

Den anden del af problemformuleringen giver grundlag for at belyse området fra flere forskellige vinkler. Denne del lyder:

”Ligeledes søges at afdække om de danske regler for rentefradragsbeskæring kan effektiviseres, forbedres eller forenkles.”

For at give en grundig besvarelse, vil det undersøges, om ovenstående kan lade sig gøre både ved mindre inkrementelle ændringer, mere radikale ændringer samt ved at hente inspiration fra udland og nyere forslag fremsat af OECD og Europa Kommissionen. Dette gøres for at gøre regelsættet mindre komplekst, således at det udgør en mindre administrativ byrde for selskaber, samtidig med at de kan udfylde den tiltænkte funktion, som værneregler mod udflytning af skattetilsvær. Her er der ligeledes opstillet en række analyse spørgsmål, som lyder:

2. Kan rentefradragsbegrænsningsreglerne gøres mindre komplekse ved at foretage ændringer i det nuværende regelsæt?
3. Kan der undlades én eller flere af de nuværende rentefradragsbegrænsningsregler ved at ændre andre regler, således at der stadig værnes mod udflytning af skattetilsvær?
4. Findes der alternative fremgangsmåder i udlandet, der vil kunne erstatte det nuværende regelsæt?
5. Kan CCCTB-direktivforslaget og dens rentefradragsbegrænsningsregulering erstatte de nuværende danske rentefradragsbegrænsningsregler?
6. Kan ATA-direktivforslagets samt OECD's BEPS-anbefaling til en rentefradragsbegrænsningsregel erstatte det nuværende regelsæt?
7. Kan de danske regler om rentefradragsbegrænsning overflødiggøres ved oftere at indeholde Kildeskat på rentebetalinger?

4 Metode

Nærværende afhandling tager udgangspunkt i en retsdogmatisk juridisk analyse, der søger at beskrive, fortolke og systematisere gældende ret indenfor reglerne om rentefradragsbegrænsning (Hansen & Werlauff, 2013, s.175). Den analytiske metode benyttes til at besvare den første del af problemformuleringen. Forfatterne af nærværende afhandling mener, at denne fremgangsmåde vil bidrage til at afdække, hvilke konsekvenser rentefradragsbegrænsningsreglerne i SEL § 11, SEL § 11 B og SEL § 11 C har for selskaber, samt i hvilket omfang en eventuel fradragsbegrænsning kan undgås eller minimeres.

At afhandlingen også inddrager elementer af en mere normativ karakter, vil ikke kunne undgås, i det omfang, at forfatterne søger at give deres bud på, om de danske regler for rentefradragsbegrænsning kan effektiviseres, forbedres eller forenkles.

Som tidligere nævnt, vil problemformuleringen besvares ved at benytte analysespørgsmål. Ved at benytte disse analysespørgsmål, vil der opnås en struktureret tilgang til at behandle afhandlingens relativt brede emne og problemformulering. Selvom analysespørgsmålene er subjektivt valgt af afhandlingens forfattere, afspejler spørgsmålene problemstillinger, som er fremført af anerkendte teoretikere og praktikere.

Afhandlingen vil ligeledes bruge en deduktiv metode, idet der tages udgangspunkt i generelle principper, og at der herudfra drages konklusioner på berørte emner (Fuglsang & Olsen, 2009, s.30).

Afhandlingen vil som nævnt benytte et fiktivt regneeksempel. Dette er valgt både for at illustrere principperne i rentefradragsbegrænsningsreglerne, men også for at øge læsevenligheden og forståelsen af problemstillinger samt tiltag, der bliver gjort igennem afhandlingen.

4.1 Kildekritik & dataindsamling

Afhandlingens primære litteratur består bl.a. af lovtekster, lovforarbejder og vejledninger, da disse kommer fra de offentlige myndigheder og er dermed objektive og valide. Ligeledes anses domme for at være objektive og valide, da disse afspejler domstolenes fortolkning af loven, og udgør dermed retspraksis, på de områder, hvor der er opstået tvivlsspørgsmål omkring reglerne, såsom ved udregninger, konsolideringskredse mv. Ydermere benyttes der litteratur fra anerkendte teoretikere samt praktikere, hvor der hertil er taget højde for, at litteraturen kan være præget af forfatterens subjektive holdning.

4.2 Afgrænsning

Der vil, i afhandlingen, ikke redegøres for reglerne om CFC-beskatning samt OECDs modeloverenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning. Disse vil blive inddraget i det omfang det måtte være relevant.

Samtidig vil der ikke gives en redegørelse af EU-direktiver såsom rente-/royaltydirektivet. Derimod vil EU-direktiver inddrages i det omfang, hvor det måtte synes nødvendigt.

Saldoopgørelsen efter SEL § 11 B, stk. 6, hvori det tidligere har været muligt at indregne 20 % pr. år af den samlede anskaffelsessum for selskabets direkte ejede aktier i koncernforbundne selskaber, er under udfasning. Derfor vil denne bestemmelse ikke blive inddraget i nærværende afhandling. Dette på baggrund af, at udfasningen sker med 2,5 % pr. år og er helt udfaset i 2017.

Under behandlingen af BEPS, vil der kun inddrages artikel 4. Dette fordi artikel 4 omhandler rentefradrag og finansieringsudgifter. På samme måde vil der under behandlingen af CCCTB-direktivforslaget og ATA-direktivforslaget primært inddrages de elementer, der vedrører rentefradragsbegrænsning.

Der vil ligeledes ikke gives dybdegående redegørelser af fremgangsmåder til selskabers værdiansættelse. Det forudsættes, at læseren har et grundlæggende kendskab til, at sådanne metoder kan være relativt omfattende og forbundet med en vis usikkerhed.

4.3 Forkortelser

Der vil her gives en oversigt over betydningen af de forkortelser, der vil benyttes i afhandlingen.

4.3.1 Forkortelser af lovtekster

ABL	Aktieavancebeskatningsloven
AL	Afskrivningsloven
ATA	Anti-Tax Avoidance
KGL	Kursgevinstloven
KUL	Kulbrinteskatteloven
LL	Ligningsloven
SEL	Selskabsskatteloven

SKL Skattekontrolloven

SL Statsskatteloven

ÅRL Årsregnskabsloven

4.3.2 Andre forkortelser

BEPS Base Erosion and Profit Sharing

CCCTB Common Consolidated Corporate Tax Base

DBO Dobbeltbeskatningsoverenskomst

EBIT Earnings Before Interest and Tax

EBITDA Earnings before interest and tax depreciation and amortization

FSR Foreningen for Statsautoriserede Revisorer

OECD Organisation for Economic Co-operation and Development

5 Renter, kursgevinst og kurstab

Der vil i følgende afsnit redegøres for, hvad renter, kurstab og kursgevinster er, samt hvordan de behandles. Ligeledes vil der redegøres for omgåelsesklausulen i LL § 3. Dette for at give en forståelse af, hvad begreberne dækker over til videre brug i afhandlingen.

5.1 Renter

Renter defineres som et periodisk vederlag til en kreditor, for at stille kapital til disposition. Renter beregnes som en bestemt procentdel af restgælden (Kure, 2015, s. 81).

Renteindtægter behandles i SL § 4, stk. 1 Litra e, som i skattemæssig henseende defineres, som renter af udestående fordringer og af kapitaler, udlånte her i landet eller i udlandet. Således indgår renteindtægter i den skattepligtige indkomst for selskaber hjemmehørende i Danmark. Skatten forfalder som hovedregel i den periode, hvor renteindtægterne forfalder.

Ligeledes vil der, som hovedregel, kunne opnås fradrag for renteudgifter vedrørende gæld efter SL § 6, stk. 1. litra e, uanset om det er i privat eller erhvervsmæssig regi.

Udenlandske selskaber, der modtager renteindtægter fra Danmark, kan være begrænset skattepligtige til Danmark, og dermed skal de betale kildeskat. Det fremgår af SEL § 2, stk. 1, litra d, hvornår et udenlandsk moderselskab skal betale kildeskat af sine renteindtægter. Af lovtæksten fremgår det, at den først og fremmest kun omfatter renter af gæld til juridiske personer, som nævnt i SKL § 3 B. Det vil sige, at der skal være tale om renteindtægter, som stammer fra kontrolleret gæld. Jf. SEL § 2, stk. 3, har Danmark ret til at indeholde 22% i kildeskat. I tilfælde af, at et udenlandsk moderselskab bliver begrænset skattepligtig af sine renteindtægter til Danmark, og der foreligger en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som er i overensstemmelse med OECD's modeloverenskomst, vil Danmark ikke indeholde kildeskat. Dette skyldes, at OECD's modeloverenskomst giver kildelandet, her Danmark, lov til at indeholde 10% i kildeskat, og det fremgår af SEL § 2, stk. 1, litra d, 6. pkt., at den begrænsede skattepligt bortfalder, hvis beskatningen af renterne skal frafalde eller nedsættes efter en DBO indgået med den stat, hvor det modtagende selskab er hjemmehørende.

I SEL § 2, stk. 1, litra d er der generelt så mange undtagelser i lovtæksten, der medfører, at begrænset skattepligt af renter kun aktualiseres, såfremt renterne betales eller viderebetales til et land, der er hjemmehørende i et lavskattelands (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 64).

5.2 Omgåelsesklausulerne i Ligningsloven § 3

Det synes relevant, i forbindelse med ovenstående, at nævne den relativt nye regel i LL § 3, ”*Den internationale omgåelsesklausul*”

Reglen blev indført med lov nr. 540 af 29. april 2015, med virkning fra 1. maj 2015. Fokusområdet for denne bestemmelse er, at favne de arrangementer eller serier af arrangementer, der er konstrueret med det formål, at udnytte de fordele, der er forbundet med dobbeltbeskatningsoverenskomster eller EU-direktiver jf. LL § 3 stk. 1. Hermed bliver det muligt, for skattemyndighederne, at ophæve fordelene ved dobbeltbeskatningsoverenskomster eller direktiver, hvis det konstateres, at en serie af selskaber er oprettet med det formål at udnytte de fordele, der er forbundet med dobbeltbeskatningsoverenskomsterne eller direktiverne (SKAT 1, 2016). Dette betyder, at hvis en DBO har nedsat Danmarks ret til at indeholde kildeskat på rentebetalinger, således at Danmark slet ikke indeholder kildeskat, vil dette bortfalde, hvis det konstateres, at konstruktionen udelukkende er oprettet for at udnytte denne fordel.

I LL § 3 stk. 2 gives et fortolkningsredskab, der beskriver, at et arrangement eller en serie af arrangementer anses som ikke værende reelle, hvis der ikke forligger en velbegrunnet kommerciel begrundelse for eksistensen af disse arrangementer. Ydermere fastslås det i LL § 3 stk. 3, at hvis der med rimelighed fastslås, at opnåelsen af fordelen ved en DBO er det væsentligste formål med både transaktioner og arrangementer, vil fordelen fra DBOen bortfalde. Dette medmindre, at det kan godtgøres, at fordelen vil være i overensstemmelse med indholdet af og formålet med den pågældende bestemmelse i overenskomsten.

5.3 Kursgevinst og tab

Hvad angår kursgevinst og kurstab, beskæftiges der med to begreber, som er hhv. gæld og fordringer. En fordring er et tilgodehavende, typisk i penge, som ofte støttes af et gældsbevis, og behandles i gældsbevisloven. Dette vil ikke beskrives yderligere da det i nærværende afhandling er den skattemæssige behandling af tab og gevinst, der vil være interessant.

Tab og gevinst på gæld og fordringer behandles i kursgevinstloven, som finder anvendelse, hvis følgende tre betingelser er opfyldt (Kure, 2015, s. 123-124).

- Der skal være tale om en kursgevinst eller et kurstab.
- Fordringen eller gælden skal være omfattet af KGL.
- Skattesubjektet skal være skattepligtig til Danmark.

Kursgevinstloven behandler kursgevinster og kurstab, der opstår ved afståelse eller indfrielse af pengefordringer, eller hvis der er tale om tab eller gevinst ved frigørelse for gæld. Ligeledes finder KGL anvendelse ved kurstab på terminskontrakter og aftaler køberetter eller salgsretter (Kure, 2015, s.123).

For selskaber gælder reglerne i KGL kapitel 2, der som hovedregel skal medregne gevinst og tab på både fordringer og gæld i selskabets resultatopgørelse. Til dette er der visse undtagelser. Værd at bemærke er, at tab på fordringer på koncernforbundne selskaber ikke kan fradrages jf. KGL § 4, stk. 1. Samtidig skal gevinst på gæld til koncernforbundne selskaber ikke medregnes til den skattepligtige indkomst jf. KGL § 8. Her skal dog tilføjes, at tab på fordringer, der er erhvervet som skattepligtigt vederlag for leverede varer, godt kan fradrages jf. KGL § 4, stk. 3.

6 Transfer-pricing

Der vil i dette afsnit komme en kort redegørelse af de danske transfer-pricing regler i LL § 2 samt de oplysnings – og dokumentationskrav, der findes i SKL § 3 B.

6.1 Generelt

Transfer-pricing, som oversat til dansk, betyder koncerninterne afregningspriser, spiller en væsentlig rolle i hele problematikken omkring udflytning af dansk skatteprovenu. Dette fordi transfer-pricing reglerne stiller krav til, at transaktioner mellem interesseforbundne parter sker efter armslængdeprincippet, dvs. på samme vilkår, som til tredjemand. Transfer-pricing reglerne er dermed værnsregler, der skal forhindre, at transaktioner mellem interesseforbundne parter foretages til priser og på vilkår, som afviger fra, hvad uafhængige parter ville have aftalt (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 293). Ydermere har selskaber, jf. Skattekontrolloven § 3 B, en oplysnings og dokumentationspligt, hvor selskaberne, i visse tilfælde, skal udarbejde et dokument, hvori det skal dokumenteres, at de kontrollerede transaktioner er i overensstemmelse med armslængdeprincippet.

Transfer-pricing reglerne er dermed vigtige regler, fordi de skal forhindre, at koncerner ikke opnår skattemæssige fordele, og statskassen dermed går glip af skatteindtægter. Uden transfer-pricing reglerne, vil udenlandske moderselskaber i princippet kunne forgælde datterselskaber med lån, der ikke opfylder vilkårene for at blive omfattet af reglerne om tynd kapitalisering, men til gengæld har høje renter, og bl.a. på den måde flytte datterselskabets overskud ud af landet. Derfor fungerer transfer-pricing reglerne godt i samspil med især reglerne om tynd kapitalisering, hvor transfer-pricing regulerer vilkårene, regulerer tynd kapitalisering gældsforholdet.

6.2 Anvendelsesområde

Transfer-pricing reglerne findes i LL § 2 og finder anvendelse på kontrollerede transaktioner. Dette er transaktioner mellem parter, der indgår i et interessefællesskab, som er interesseforbundne parter. Det er i LL § 2 stk. 1, nr. 1 – 6 angivet, hvad der menes med kontrollerede transaktioner. Dette er transaktioner indgået mellem:

- Skattepligtige, hvorover fysiske eller juridiske personer udøver bestemmende indflydelse.
- Skattepligtige, der udøver bestemmende indflydelse over juridiske personer
- Skattepligtige, der er koncernforbundet med en juridisk person
- Skattepligtige, der har et fast driftssted beliggende i udlandet

- Skattepligtige, der er udenlandske fysiske eller juridiske personer med et fast driftssted i Danmark.
- Skattepligtige, der er udenlandske fysiske eller juridiske personer med kulbrintetilknyttet virksomhed omfattet af KUL § 12, stk. 1, eller 4.

Ifølge lovtæksten finder reglerne anvendelse på ”handelsmæssige og økonomiske transaktioner”, men det er ikke i lovtæksten nærmere defineret, hvad der menes med dette. Ifølge forarbejderne, menes der alle forbindelser mellem parterne såsom levering af tjenesteydelser, låneforhold, overførsel af aktiver, immaterielle aktiver, der stilles til rådighed mv. (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 402). Dette gælder uanset, om der er tale om en grænseoverskridende transaktion eller en national transaktion.

Såfremt der er indgået en kontrolleret transaktion, der er i strid med armslængdeprincippet jf. LL § 2, stk. 1, har skattemyndighederne hjemmel til at foretage en priskorrektion. Når der foretages en priskorrektion efter LL § 2, foretages der både en primær samt en korresponderende korrektion, således at selskaberne beskattes på samme måde, som hvis transaktionen var foregået mellem to uafhængige parter og dermed i overensstemmelse med armslængdeprincippet (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 315).

6.2.1 Interesfefællesskab

Som tidligere nævnt, gælder transfer-pricing reglerne kun ved kontrollerede transaktioner, hvilket er transaktioner mellem parter, der indgår i et interesfefællesskab, som omfattes af LL § 2, stk. 1. For at forstå, hvornår der er tale om et interesfefællesskab, vil begreberne bestemmende indflydelse samt koncernforbundne blive kort defineret.

Jf. LL § 2, stk. 2, forstås der ved bestemmende indflydelse direkte eller indirekte ejerskab af mere end 50% af aktiekapitalen eller rådighed over mere end 50% af stemmerettighederne. Ved bedømmelse af, om den skattepligtige anses for at have bestemmende indflydelse, skal aktier og stemmerettigheder, der indehaves af nedenstående personer, medregnes.

- Koncernforbundne selskaber, som defineret i LL § 2, stk. 3
- Personlige aktionærer og deres nærtstående, jf. LL § 16 H, stk. 6
- Fond eller trust stiftet af moderselskabet selv eller af de nævnte koncernforbundne selskaber, nærtstående m.v.

- Ejerandele og stemmerettigheder, som indehaves af andre selskabsdeltagere, med hvem selskabsdeltageren har en aftale om udøvelse af fælles bestemmende indflydelse.

Årsagen til at overstående personers aktier og stemmer skal medregnes skyldes, at der ønskes at forhindre en omgåelse af transfer-pricing reglerne ved at sprede aktiebesiddelsen og/eller stemmerne.

Derved menes, at der, ved opgørelse af selskabers reelle ejerskab af underliggende selskaber, skal medregnes ejerandele, som måtte gå igennem underliggende og sideliggende selskaber. Hvis der foreligger en situation, hvor der igennem sideliggende og underliggende selskaber opnås ejerskab af mere end 50% af selskabskapitalen, vil der således kunne fastslås bestemmende indflydelse (Tell, 2012, s. 60).

Hvad angår rådighed over mere end 50% af stemmerettighederne, kan dette, som nævnt, ligeledes statuere bestemmende indflydelse. Her er det ikke nok at lave en beregning af direkte og indirekte stemmeretter, men der skal her medregnes, hvis der foreligger fuldmagter, der giver råderet over stemmerettigheder (Tell, 2012, s. 61).

Ved koncernforbundne juridiske personer forstås tilfælde, hvor samme kreds af selskabsdeltagere har bestemmende indflydelse, eller hvor der er fælles ledelse jf. LL § 2, stk. 3. Koncernbegrebet følger den samme definition som i KGL § 4, stk. 2, hvor samme aktionærkreds direkte eller indirekte skal eje mere end 50% af aktiekapitalen eller råde over mere end 50% af stemmerne i begge selskaber (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 298).

6.3 Skattekontrolløven § 3 B

Skattepligtige, som er omfattet af SKL § 3 B stk. 1 har en oplysnings – og dokumentationspligt vedrørende kontrollerede transaktioner. Der er her tale om de samme skattepligtige, som er nævnt i LL § 2, stk. 1. Det fremgår af SKL § 3 B, at skattepligtige, der opfylder betingelserne for at være omfattet af SKL § 3 B stk. 1, i deres selvangivelse skal oplyse om art samt omfanget af kontrollerede transaktioner. Oplysningspligten skal gives for hver enkelt skattepligtig enhed. Hvis de samlede kontrollerede transaktioner overstiger 5 mio. kr. i indkomståret, skal der ydermere udfyldes blanket 05.021, som er et bilag til selvangivelsen. I blanketten skal der bl.a. oplyses om, hvilken relation de interesseforbundne parter har samt antallet af enheder, der har været kontrollerede transaktioner med osv. (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 321 – 322) I tilfælde af at

den skattepligtige ikke overholder sin oplysningspligt, kan SKAT pålægge den skattepligtige, skattetillæg samt bøder.

Ud over en oplysningspligt, har skattepligtige, der er omfattet af SKL § 3 B stk. 1, også en dokumentationspligt jf. SKL § 3 B stk. 5. Den skattepligtige skal udforme og opbevare skriftlig dokumentation for, hvorledes priser og vilkår, for de kontrollerede transaktioner, er fastsat. Dokumentationspligten er, jf. SKL § 3 B stk. 6, begrænset for skattepligtige, der på konsolideret basis har under 250 ansatte samt enten en årlig balance på under 125 mio. kr., eller en årlig omsætning på under 250 mio. kr. I sådanne tilfælde, skal den skattepligtige kun udarbejde dokumentation for grænseoverskridende kontrollerede transaktioner med fysiske og juridiske personer, herunder driftssted, der ikke er i EU eller med lande, som Danmark ikke har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 321). Dokumentationen, der udarbejdes, skal bruges af skattemyndighederne til at vurdere, om de priser og vilkår der er fastsat, også havde været det samme, hvis transaktionerne var foregået mellem uafhængige parter, altså om armslængdeprincippet er overholdt. Den skattepligtige skal udarbejde et dokument, som skal indeholde:

- 1) Oplysninger om koncernen og de forretningsmæssige aktiviteter.
- 2) Oplysninger om de kontrollerede transaktioner.
- 3) En sammenlignelighedsanalyse.
- 4) Oplysninger om implementeringen af principperne for prisfastsættelsen.
- 5) En liste over eventuelle skriftlige aftaler (Schmidt, Tell & Weber, 2015, S. 322 – 326).

Konsekvensen af at den skattepligtige ikke overholder sin dokumentationspligt er, at den skattepligtige kan blive pålagt bøder af SKAT. Yderligere kan SKAT foretage en skønsmæssig ansættelse, hvis den skattepligtige ikke opfylder sin dokumentationspligt tilstrækkelig. SKAT kan jf. SKL § 3 B stk. 8 kræve, at den skattepligtige skal indhente en revisorerklæring omkring dokumentet, hvori en revisor skal erklære hvorvidt dokumentet giver et retvisende billede af den skattepligtiges fastsættelse af priser og vilkår for de kontrollerede transaktioner (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 326)

7 Tynd kapitalisering – SEL § 11

I dette afsnit vil der komme en gennemgang af reglerne om tynd kapitalisering i SEL § 11. Derefter vil der komme en redegørelse af reglerens anvendelsesområde samt konsekvensen af at være omfattet af reglerne.

Reglerne omkring tynd kapitalisering blev indført ved lov nr. 432 af 26. juni 1998 og gjaldt for indkomståret, der begyndte den 1. januar 1998 eller senere. At et selskab er tyndt kapitaliseret betyder, at selskabet er finansieret af en uforholdsmæssig stor gæld i forhold til selskabets egenkapital. Reglerne omkring tynd kapitalisering blev indført med det formål at modvirke udflytning af dansk skatteprovenu, ved at et udenlandsk moderselskab finansierer sine danske datterselskaber på vilkår, som ikke vil kunne opnås mellem uafhængige parter. Dette medførende, at koncernen fører penge ud af Danmark, ved at lade betalingerne til moderselskabet bestå af fradragsberettigede renteudgifter i stedet for udbytter, som ikke er fradragsberettiget (Andersen, 2010, s.29). På den måde kan koncernen nedbringe sine samlede skattebetalinger, hvis moderselskabet er etableret i et land med en fordelagtig skatteprocent, og dattervirksomheden er i et land, hvor der er en relativt høj skatteprocent og dermed en god fradragsværdi.

Reglerne omkring tynd kapitalisering skal dermed, sammen med transfer-pricing reglerne i LL § 2, sørge for, at gældsforholdet (SEL § 11) samt vilkårene (LL § 2) er på armslængde, så koncerner ikke får utilsigtede fordele ved at afvige fra, hvad der kunne have været opnået, hvis parterne var uafhængige (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 342). Med reglerne er det dermed blevet muligt, for de danske skattemyndigheder, at nægte selskaber fradrag for renteudgifter ved tilfælde af tynd kapitalisering. Siden 1998 er reglerne om tynd kapitalisering blevet ændret en del gange. En væsentlig ændring blev foretaget ved lov nr. 221 af 31. marts 2004, som følge af, at de tidligere regler om tynd kapitalisering viste sig at være i strid med EU-retten. Dette skyldtes sagen Lankhorst-Hohorst C-324/00, hvor et tysk selskab blev nægtet fradrag for sine renteudgifter til et hollandsk moderselskab. Sagen rejste spørgsmål om, hvorvidt reglerne harmonerede med etableringsfriheden i EU. Dommen resulterede således i, at reglerne blev udvidet til også at omfatte gældsforhold i rent danske koncerner og ikke kun grænseoverskridende gældsforhold (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 361 – 362).

7.1 Anvendelsesområde

Jævnfør SEL § 11, stk. 1 skal skattepligtige opfylde følgende kriterier, før reglerne om tynd kapitalisering kan finde anvendelse:

Nr. 1) er omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j, 3 a-5 b,

Nr. 2) har gæld til juridiske personer som nævnt i ligningslovens § 2, stk. 1, (kontrolleret gæld) og

Nr. 3) selskabets eller foreningens fremmedkapital (gæld) set i forhold til selskabets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 4:1

Konsekvensen af at de 3 ovenstående kriterier er opfyldt er, at der kan ske en fradragsbeskæring af renteudgifter og kurstab. Der kan kun ske en fradragsbegrænsning af de renteudgifter og kurstab, som er forbundet med den del af den kontrollerede gæld, der skal omkvalificeres til egenkapital, før en fradragsbegrænsning kunne være undgået jf. SEL § 11, stk. 1, 6. Pkt. Reglerne kan dog ikke anvendes, hvis skattepligtige kan påvise, at en lignede finansiering med samme vilkår kunne have været opnået hos en uafhængig part, eller hvis skattemyndighederne har hjemmel til at beskatte kreditors renteindtægter efter SEL § 2, stk. 1, litra d (Andersen, 2010, s. 31).

For at reglerne finder anvendelse, skal den skattepligtige have kontrolleret gæld for minimum 10 mio. kr. Hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr., og skattepligtige opfylder ovenstående kriterier, vil skattepligtige bringes ind under reglerne i SEL § 11 med hele den kontrollerede gæld (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 365). Denne bundgrænse er fastlåst og vil således betyde, at reglerne på sigt vil omfatte flere og flere selskaber på baggrund af inflation.

7.1.1 Omfattede selskaber

Eftersom formålet med reglerne om tynd kapitalisering er at modvirke udflytning af skatteprovenu gennem gæld, der ikke er på markedsvilkår, forudsættes det, at debitor er skattepligtig til Danmark, og dermed er berettiget til at få fradrag for sine renteudgifter. Som det fremgår af lovteksten i SEL § 11, stk. 1 nr. 1, skal den skattepligtige være undergivet selskabsbeskatning efter SEL § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j, 3 a-5 b. Reglerne kan også komme på tale ved et udenlandsk registreret selskab, der anses for at være skattepligtig til Danmark, jf. SEL § 1 stk. 6, som følge af, at ledelsens sæde er her i landet. Ydermere er faste driftssteder af udenlandske selskaber omfattet af SEL § 2, stk. 1, litra a ligeledes også omfattet af reglerne jf. SEL § 11, stk. 5. Årsagen til at reglerne også gælder udenlandske selskabers faste driftssteder er for at undgå scenarier, hvor udenlandske selskaber, i stedet for at oprette danske datterselskaber, driver forretning via faste driftssteder i landet, og dermed undgår at blive omfattet af reglerne i tilfælde af tynd kapitalisering. Det skal i denne forbindelse nævnes, at udenlandske selskabers faste driftssteder, sædvanligvis ikke har fradragsret for renter og valutakurstab for gæld til hovedkontoret jf. Tfs. 1993, 7 H. Denne gæld og kurstab

skal således heller ikke indgå i beregningen for tynd kapitalisering (Andersen, 2010, s.35). Det er i denne forbindelse værd at nævne, at hvis et ApS bliver omkvalificeret til fast driftssted efter SEL § 2 A, vil dette selskab dermed ikke kunne opnå fradrag for rentebetalinger til hovedkontoret.

Hvis et dansk selskab vælger international sambeskatning efter SEL § 31 A, vil de udenlandske datterselskaber anses for at være danske i henhold til SEL § 11, og de kan derfor blive omfattet af reglerne om tynd kapitalisering. Dette gælder ikke udenlandske CFC-selskaber (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 362). Kooperationsbeskattede andelsforeninger omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 3 samt foreninger m.v. omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 6, er ligeledes ikke omfattet af tynd kapitaliseringsreglerne (Tell, 2012, s. 54). Nedenstående liste opridser hvilke skattesubjekter, der er omfattet af SEL § 11:

- **Aktie- og anpartsselskaber** (SEL § 1, stk. 1, nr. 1)
- **Andre kapitalselskaber** (SEL § 1, stk. 1, nr. 2)
- **Sparekasser og andelskasser** (SEL § 1, stk. 1, nr. 2 a)
- **DSB** (SEL § 1, stk. 1, nr. 2 d)
- **Elselskaber** (SEL § 1, stk. 1, nr. 2 e og 2 f)
- **Energinet.dk** (SEL § 1, stk. 1, nr. 2 g)
- **Vandforsyningsselskaber** (SEL § 1, stk. 1, nr. 2 h)
- **Naviair** (SEL § 1, stk. 1, nr. 2 i)
- **Brugsforeninger** (SEL § 1, stk. 1, nr. 3 a)
- **Indkomstskattepligtige andelsforeninger** (SEL § 1, stk. 1, nr. 4)
- **Gensidige forsikringsforeninger** (SEL § 1, stk. 1, nr. 5)
- **Akkumulerende investeringsforeninger** (SEL § 1, stk. 1, nr. 5 a)
- **Realkreditinstitutter m.v., KommuneKredit og Dansk Eksportfinansieringsfond** (SEL § 1, stk. 1, nr. 5 b)
- **Selskaber omfattet af SEL § 2 C**
- **Faste driftssteder i DK** (SEL § 2, stk. 1, litra a)
- **Ikke-hjemmehørende sambeskattede selskaber m.v. omfattet af SEL § 31 A**
- **Ejere af selskaber omfattet af SEL § 2 A, da disse har fast driftssted efter SEL § 2, stk. 1, litra a, jf. SEL § 2 A, stk. 8**

(Tell, 2012, s. 52 – 53)

7.1.2 Kontrolleret gæld

Det andet kriterium, der skal være opfyldt, for at reglerne finder anvendelse, fremgår af SEL § 11 stk. 1 nr. 2. Her er der tale om gæld til en kreditor, der er en juridisk person som nævnt i LL § 2, stk. 1. Gæld til førnævnte juridiske personer kaldes for kontrolleret gæld, og foreligger når debitor har:

- Gæld til juridiske personer som har bestemmende indflydelse over debitor, ved at kreditor ejer direkte eller indirekte mere end 50% af aktiekapitalen/anpartskapitalen eller stemmerettighederne hos debitor.
- Gæld til juridiske personer som debitor har bestemmende indflydelse over, ved at debitor ejer direkte eller indirekte mere end 50% af aktiekapitalen/anpartskapitalen eller stemmerettighederne i selskabet.
- Gæld til juridiske personer som debitor er koncernforbundet med.
- Gæld til danske selskabers faste driftssteder i udlandet eller gæld til udenlandske juridiske personer med fast driftssted i Danmark (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 362)

Kontrolbegrebet angående bestemmende indflydelse er dikteret af LL § 2, og er tidligere defineret i afsnit 6.2.1 omkring transfer-pricing. Ligeledes er koncernforbundne også defineret deri.

Reglerne finder anvendelse, når kreditor er en juridisk person, og ikke i tilfælde hvor kreditoren er en fysisk person. Selvom det i lovtæksten er et kriterium, at gælden skal være til juridiske personer som nævnt LL § 2, stk. 1, før der er tale om kontrolleret gæld, kan debitor i visse tilfælde blive rentefradragsbegrænset af gæld til transparente enheder såsom interessentskaber og kommanditselskaber, eftersom det fremgår af LL § 2, at;

Med juridiske personer i nr. 1 og stk. 3 sidestilles selskaber og foreninger m.v., der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt.

Ydermere kan gæld til tredjemand blive anset for kontrolleret gæld, hvis en juridisk person, som nævnt i LL § 2, stk. 1, har stillet direkte eller indirekte sikkerhed for lånet i form af enten en kaution eller back to back-lån. Et back to back-lån kan være, tilfælde hvor moderselskabets bank låner

penge til datterselskabet, mod at moderselskabet giver tilsvarende beløb til banken (Tell, 2012, s. 75). I forhold til faste driftssteder, kan gæld til tredjemand ligeledes blive anset som kontrolleret gæld, hvis hovedkontoret har stillet sikkerhed jf. SEL § 11, stk. 5, 3. pkt.

Ovenstående kan undgås, hvis det danske selskab kan godtgøre, at en lignende finansiering kunne have været opnået fra banken, hvis moderselskabet ikke havde kautioneret eller garanteret for lånet. Det samme gør sig gældende, hvis det danske selskab kan bevise, at den kunne have fået tilsvarende finansiering fra tredjemand i stedet for fra et koncernforbundet selskab, uden at koncernen har stillet sikkerhed for gælden. Dette kaldes også for en kontrolleret gæld på armslængde, og det vil dermed ikke blive omfattet af tynd kapitalisering.

Skatteministeren har tidligere udtalt, at hensigtserklæringer kan medføre, at der foreligger kontrolleret gæld. Der skal dog vurderes ved det enkelte tilfælde, om der foreligger en juridisk forpligtelse. Hvis der ikke gør det, vil det ikke medføre kontrolleret gæld (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 369). Dermed vil en gæld til en bank fra et dansk datterselskab, eller eventuelt et fast driftssted, ligeledes ikke blive anset som kontrolleret gæld, hvis hensigtserklæringen ikke juridisk forpligter moderselskabet eller hovedkontoret til at sikre debtors betalingsevne.

Reglerne om tynd kapitalisering finder, som nævnt, kun anvendelse, hvis den kontrollerede gæld er over 10 mio. kr., jf. SEL § 11, stk. 1, 6 pkt. Denne minimumsgrænse blev indført ved lov nr. 221 af 31. marts 2004, for at lempe kravene for især de små og mellemstore selskaber (Tell, 2012, s. 79). Hvis gælden overstiger minimumsgrænsen på de 10 mio. kr., er det ikke kun det beløb, der ligger over, som bliver omfattet, men hele beløbet (Andersen, 2010, s. 32).

7.1.3 Solvenskrav

Det sidste kriterium fremgår af SEL § 11, stk. 1 nr. 3, hvor forholdet mellem den skattepligtiges samlede gæld og egenkapital overstiger 4:1, dvs. en solvensgrad, der er mindre end 20% ved indkomstårets udløb. Det er dermed irrelevant, hvordan størrelsesforholdet mellem gæld og egenkapital har været i løbet af året, så længe at den opfylder kriteriet om 4:1 ved indkomstårets udløb. Dette kan medføre, at en kortfristet gæld, der er optaget ved slutningen af indkomståret, i værste fald, kan resultere i, at selskabet bliver fradragsbegrænset. Det er ikke kun den kontrollerede gæld, der ses på, men hele debtors samlede gæld, også den ikke-kontrollerede del. Der skal derfor ske en opgørelse af gældens værdi samt en opgørelse af debtors egenkapital, for at der kan ses på størrelsesforholdet.

I SEL § 11, stk. 2 står der, hvad der anses for at være gæld. Her gælder det, at som gæld medtages alt gæld i henhold til kursgevinstloven samt konvertible obligationer. Dette omfatter bl.a. bankgæld, varekreditorer, realkreditlån samt selskabsskat, når den er pålignet og forfalden til betaling (Andersen, 2010, s. 38). Det fremgår ligeledes af SEL § 11, stk. 2, at gælden skal opgøres til kursværdien ved indkomstårets udløb. Hvis gælden er i udenlandsk valuta, skal der ske en omregning til danske kroner (Andersen, 2010, s. 38). Det er ikke et krav, at gælden er rentebærende, derfor vil et rentefrit lån ligeledes skulle indregnes som gæld (Tell, 2012, s. 80).

Hvad angår egenkapitalen, skal den jf. SEL § 11, stk. 3, opgøres som værdien af aktiverne opgjort til handelsværdi med fradrag af gæld ved indkomstårets udløb. Det er ikke præciseret i lovtæksten i SEL § 11 hvilke aktiver der præcis menes, men det fremgår af lovbemærkningerne til SEL § 11, stk. 3, at der menes debtors samtlige aktiver (Tell, 2012, s. 87).

Hvis debtors samlede aktiver skal indgå, må det også betyde, at ikke-bogførte immaterielle aktiver såsom internt oparbejdet goodwill skal medregnes. Det er vigtigt at bide mærke i, at måden hvorpå egenkapitalen opgøres efter SEL § 11, ikke er den samme måde, som den regnskabsmæssige værdi fremkommer på. Dette skyldes, at aktiverne, jf. SEL § 11, opgøres til handelsværdien, og dermed ikke korrigeres for eksempelvis afskrivninger.

Det er debitoren, der har bevisbyrden for, at aktiverne er medregnet til handelsværdien. SKAT har med TSS-cirkulære nr. 2000-9 samt TSS-cirkulære 2000-10 lavet en vejledning til selskaberne, om hvordan de kan værdiansætte henholdsvis aktier samt goodwill (Tell, 2012, S. 90).

Eftersom tynd kapitalisering beregnes ved indkomstårets udløb, er der i SEL § 11, stk. 3 indsat en værnsregel, der skal sikre, at ejerkredsen ikke, ved indkomstårets udløb, forøger egenkapitalen og efterfølgende nedbringer den året efter primo. Værnsreglen gør, at egenkapital indskudt af ejerkredsen kun medregnes i det omfang, den forbliver i selskabet i mindst 2 år. Hvis den indskudte egenkapital ikke forbliver i selskabet i mindst 2 år, kan SKAT gå tilbage i selskabets tidligere skatteopgørelse for eventuelt at foretage en fradragsbegrænsning, hvis det medfører, at gælden overstiger 4 gange selskabets egenkapital (Tell, 2012, s.104).

Som tidligere nævnt, gælder reglerne om tynd kapitalisering også for udenlandske selskabers faste driftssteder i Danmark. Ved opgørelsen af gæld og egenkapital for et fast driftssted indgår, jf. SEL § 11 stk. 5, alene værdien af aktiver og gæld, som har tilknytning til det faste driftssted. Dette blev

stadfæstet i en dom fra Landsskatteretten, SKM2010.270.LSR, der vedrører en dansk filial af et hollandsk selskab, som var sambeskattet med det hollandske selskabs danske moderselskab efter reglerne om obligatorisk sambeskatning i SEL § 31.

Spørgsmålet gik på, om hvorvidt det hollandske selskabs danske moderselskab samt den danske filial skulle indgå i en konsolideringskreds. SKAT mente, at de ikke skulle indgå i en konsolideringskreds, og dermed skulle den danske filial fradragsbeskæres, eftersom filialen var tyndt kapitaliseret efter SEL § 11.

Efter SKATs overbevisning, skulle det hollandske selskabs danske moderselskab og den danske filial ikke konsolideres efter SEL § 11, stk. 4, 2.pkt, eftersom de ikke vil være koncernforbundne, hvis det hollandske selskab holdes ude. Det fremgår af SEL § 11, stk. 4, at reglen kun finder anvendelse på danske selskaber, der også uden at inddrage de udenlandske aktionærer eller et eventuelt dansk ultimativt moderselskab kan anses for at være koncernforbundne. SKAT mente dermed, at filialer skulle behandles som selskaber, hvor begrebet ”udenlandske aktionær” omfatter udenlandske hovedkontorer.

Landsskatteretten var ikke enig med SKAT, og mente, at skattesubjektet efter SEL § 2, stk. 1, litra a, er det hollandske selskab, og ikke den danske filial. Det hollandske selskab kan derfor heller ikke anses for at være aktionær i filialen, og dermed heller ikke omfattet af begrebet ”udenlandske aktionær” i SEL § 11, stk. 4, 2. pkt., da filialen ikke er et selvstændigt skattesubjekt. Ydermere kom Landsskatteretten frem til, at ved vurderingen af hvilke selskaber, der er koncernforbundne efter KGL § 4, stk. 2, må det, som udgangspunkt, lægges til grund, at det ikke alene er direkte, men også indirekte ejerskab, der medfører koncernforbindelse.

Landsskatterettens kendelse medførte, at det hollandske selskabs danske moderselskab og det hollandske selskab skulle konsolideres, men for det hollandske selskab skulle der kun medtages aktiver og passiver, som havde tilknytning til det faste driftssted til Danmark.

7.2 Fradragsbeskæringen

Såfremt debitor er et dansk selskab eller fast driftssted i Danmark, der har kontrolleret gæld til juridiske personer, som nævnt i LL § 2, der overstiger 10 mio. kr. og forholdet mellem gæld og egenkapital overstiger 4:1 ved indkomstårets udløb, foreligger der tynd kapitalisering hos det

danske selskab. Hvis størrelsesforholdet mellem gæld og egenkapital er præcis lig med 4:1, eller den kontrollerede gæld er præcis 10 mio. kr., så sker der ikke en fradragsbegrænsning (Andersen, 2010, s. 33).

Konsekvensen af at der foreligger tynd kapitalisering er, at der sker en fradragsbeskæring af renteudgifter og kurstab, der vedrører den overskydende del af den kontrollerede gæld. Der kan således kun ske en fradragsbegrænsning af de renteudgifter af den del af den kontrollerede gæld, der skulle omkvalificeres til egenkapital, for at en fradragsbegrænsning kunne være undgået jf. SEL § 11, stk. 1, 6. Pkt. Det vil sige indtil størrelsesforholdet mellem gæld og egenkapital på 4:1 er opfyldt. Dermed skal egenkapitalen udgøre mindst 20% af værdien af passiverne/balancesummen (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s.366). Dette kan udregnes ved;

$$\text{Omkvalificeringsbeløb} = \text{al gæld} - (80\% \times \text{aktiverne})$$

Hvis et selskabs egenkapital er negativ, bliver alle renter og kurstab af den del der skal konverteres, for at egenkapitalen går i nul, beskåret. Det er vigtigt at være opmærksom på, at fradragsbeskæringen sker ud fra bruttoprincippet, og der dermed ikke kigges på renteindtægter eller eventuelle kursgevinster på fordringer og gæld. Det vil sige, at et selskab godt kan blive fradragsbegrænset efter reglerne, selvom selskabet har nettorenteindtægter, når der ses samlet på selskabets renteudgifter og renteindtægter (Andersen, 2010, s. 34).

Efterfølgende vil rentefradragsbegrænsningen ske efter følgende formel:

$$\text{Fradragsbeskæring} = \frac{\text{Samlede renteudgifter og kurstab på gæld} * \text{omkvalificeringsbeløb}}{\text{samlede gæld}}$$

I nærværende afhandling benyttes ovenstående to formler i et eksempel med en fiktiv koncern. Udregninger kan derfor ses i afsnit 12.1, anvendelse af rentefradragsbegrænsningsreglerne, tynd kapitalisering.

Den fradragsret et selskab mister for sine renteudgifter, er tabt for altid, og kan dermed ikke fremføres til senere år. Dog kan et selskab ikke fradragsbeskæres af renteudgifter, hvis kreditor betaler kildeskat af renteindtægter jf. SEL 11, stk. 1, 10. Pkt. Grunden til denne regel er at undgå økonomisk dobbeltbeskatning, ved at indeholde kildeskat på renteindtægterne hos det modtagende selskab og samtidig nægte det betalende selskab fradrag for de samme renter. Hvad angår

kursgevinster, er det til gengæld muligt at indeholde kildeskat på kursgevinster jf. SEL § 2, stk. 1, litra h, samtidig med at fradragsbegrænsning (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 368).

Hvad angår fradragsbeskæringen af kurstab, kan disse fradrages i kursgevinster på samme lån i efterfølgende indkomstår, jf. SEL § 11, stk. 1, 3. pkt. Det kan derfor være fordelagtigt at få opgjort, hvor stor en del af beskæringen, der vedrører henholdsvis renter og kurstab. Skatteministeren blev ved udvalgsbehandling under det lovforberedende arbejde af lov nr. 1026 af 23. december 1998 (L 53) spurgt, om han kunne bekræfte, at i tilfælde af, at et selskab eller fast driftssted både har renteudgifter og kurstab, der ikke er fradragsberettigede efter SEL § 11, kan selskabet hhv. det faste driftssted selv vælge, om det er renteudgifterne eller kurstabet, der er fradragsberettigede. Hertil svarede skatteministeren, at hvis fradragsbegrænsningen er mindre end de samlede renteudgifter og kurstab, kan et selskab eller et fast driftssted i stedet vælge at lade fradragsbegrænsningen omfatte kurstabet, således at renteudgiften fratrækkes. Dette gør, at selskabet bevarer muligheden for at modregne kurstab i en senere kursgevinst på samme lån i det efterfølgende indkomstår (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 365 – 366)

Det har ingen betydning for størrelsen af fradragsbeskæringen, hvor stor ejerkredsens ejerandel er i det pågældende selskab. Der skal blot være tale om gæld til juridiske personer som omtalt i LL § 2, stk. 1.

Som tidligere nævnt, kan fradragsbegrænsningen jf. SEL § 11, stk. 1, 5. pkt. bortfalde, hvis selskabet kan dokumentere, at et lignende lån med samme vilkår kunne have været opnået mellem uafhængige parter. Selskabets dokumentation kan eksempelvis være branchesolidaritet, kreditværdighedsanalyser samt eksterne lånetilbud. Skatteministeren har tidligere udtalt, at det må afhænge af de konkrete omstændigheder, om et eksternt lånetilbud kan anses for at være tilstrækkeligt, ved vurderingen om et kontrolleret lån kunne have været ydet af en uafhængig part (Tell, 2012, s. 120). Det vil dog være svært at overbevise SKAT eftersom alle faktorer, der kan have betydning for, om lånet ville kunne opnås, skal tages med i betragtningen. Vurderingen skal ske, ved at se på forholdene ved indkomstårets udløb (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s.346). Dette kan ses i dommen SKM2007.473.LSR, hvor et dansk selskab havde optaget et lån hos en bank, som moderselskabet havde stillet sikkerhed for. Ifølge det danske selskab, ville banken uanset sikkerhedsstillelsen fra moderselskabet, have ydet lånet, eftersom banken allerede havde sikkerhed i selskabets b-aktier. Det danske selskab mente ikke, at sikkerhedsstillelsen var en absolut betingelse for at få lånet, men blev udstedt for at selskabet kunne få en reduceret rentesats. Landsskatteretten

fandt ikke i sin afgørelse, at selskabet havde godtgjort, at de kunne have fået en lignende finansiering uden sikkerhedsstillelsen, eftersom det danske selskabs argument kun vedrørte lånets størrelse, men ikke om lånet kunne opnås på lignende vilkår uden sikkerhedsstillelsen (Tell, 2012, s. 124).

Som foroven nævnt, kan det være svært at overbevise SKAT om, at en lignende finansiering kan opnås hos en uafhængig part. I et bindende svar fra SKAT, SKM2008.171.SR lykkedes det alligevel et dansk selskab at godtgøre, at deres lån hos det schweiziske moderselskab ligeledes kunne opnås, med samme vilkår, hos en dansk bank. Den samlede rentesats der kunne opnås hos banken var 6,34%, samtidig med at banken skulle have håndpant i selskabets obligationsportefølje. Det danske selskab kunne derimod opnå en rentesats på 5% hos det schweiziske moderselskab. Det er ifølge Michael Tell overraskende, at SKAT, i det bindende svar, anså dokumentationskravet i SEL § 11 stk. 1, 5. pkt. for opfyldt. Forudsætningen for at en fradragsbeskæring bortfalder, er jf. SEL § 11 stk. 1, 5. pkt., at et selskab kan godtgøre, at lignende finansiering kan opnås mellem uafhængige parter. Dette må her betyde, at det er et tilsvarende lån på de givne vilkår, hvilket ifølge Michael Tell ikke kan anses for opfyldt (Tell, 2012, s. 125-126).

En dansk kreditor omfattet af SEL § 1 eller SEL § 2, stk. 1, litra a er skattefri af renteindtægter samt kursgevinster, disse skal dermed ikke medregnes til selskabets skattepligtige indkomst, hvis debitor fradragsbeskæres af det tilsvarende beløb jf. SEL 11, stk. 6. Denne bestemmelse er med til at sikre neutralitet i danske koncerner. Dette gælder ikke renter på gæld til tredjemand, som den kontrollerede ejerkreds eller en koncernforbundet selskab enten direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for, jf. SEL § 11, stk. 6, 2. Pkt. Denne undtagelse vedrørende skattefrie renteindtægter hos en dansk kreditor, der blev indført med lovændringen i 2004, medførte samtidig også tvivl om, hvorvidt reglerne om tynd kapitalisering fortsat er i strid med EU-retten (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 378). Dette skyldes det forhold, at undtagelsen medfører, at danske koncerner tilgodeses ved at sikre neutralitet.

7.2.1 Prioritetsrækkefølgen

Fradragsbeskæringen af renteudgifter samt kurstab på gæld skal foretages i følgende rækkefølge jf. SEL § 11, stk. 1, 8. og 9. pkt.:

1. Dansk koncernintern kontrolleret gæld.
2. Udenlandsk koncernintern kontrolleret gæld.
3. Dansk kontrolleret gæld til tredjemand.
4. Udenlandsk kontrolleret gæld til tredjemand.

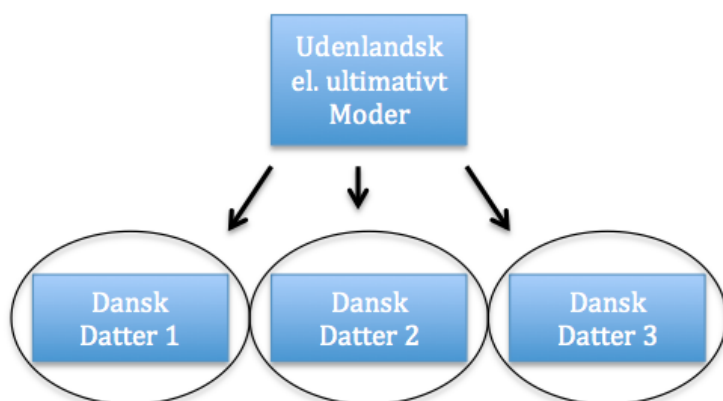
Rentefradragsbeskæringen, som følge af tynd kapitalisering, skal følge rækkefølgen, som står foroven. Det vil sige, at før der kan fradragsbeskæres af renteudgifter af kontrolleret gæld til et udenlandsk koncernforbundet selskab, skal der først fradragsbeskæres af dansk koncernintern kontrolleret gæld, hvis der er sådan en gæld.

7.2.2 Konsolideringsreglen

Danske selskaber, der indgår i en dansk koncern, skal jf. SEL § 11, stk. 4, anvende reglerne på konsolideret basis. Formålet med konsolideringsreglen er at modvirke en kaskadeeffekt, der er en udtynding af egenkapitalen ved at etablere en kæde af selskaber, hvor hvert selskab akkurat opfylder kriterierne for ikke at være tyndt kapitaliseret, men hvor selskaberne samlet set ikke opfylder kriterierne, og dermed er omfattet af reglerne (PWC, 2016, s.630).

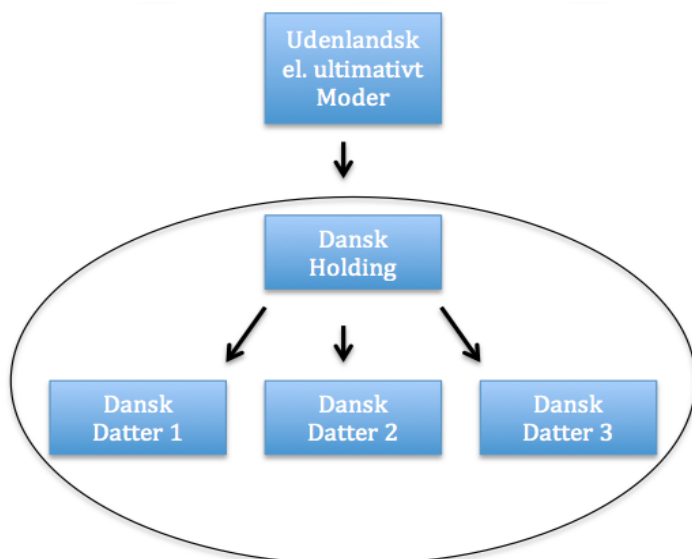
Koncerndefinitionen følger ikke sambeskatningskredsen, som følger reglerne i SEL § 31 C. Derimod benyttes der ved tynd kapitalisering, ligesom ved transfer-pricing, definitionen i KGL § 4, stk. 2 (Andersen, 2010, s. 41). Ved koncernforbundne selskaber forstås, jf. KGL § 4, stk. 2, selskaber og foreninger m.v. hvor samme aktionærkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50% af kapitalen i hvert selskab eller direkte eller indirekte råder over mere end 50% af stemmerne i hvert selskab. Faste driftssteder i Danmark, skal ligeledes indgå i den konsoliderede opgørelse efter SEL § 11. Konsolideringen omfatter kun danske selskaber mv. samt faste driftssteder, der også uden at inddrage udenlandske aktionærer eller et eventuelt dansk ultimativt moderselskab, fortsat vil være koncernforbundne jf. SEL § 11, stk. 4, 2. Pkt. Et ultimativt moderselskab et selskab, der ikke er kontrolleret af et udenlandsk selskab. Et ultimativt moderselskab vil aldrig indgå i konsolideringen, hvorimod hvis det danske moderselskab er styret af et udenlandsk selskab, og dermed ikke er et ultimativt moderselskab, så vil det indgå i konsolideringen sammen med de øvrige danske datterselskaber (PWC, 2016, s. 631).

Som det kan ses på nedstående figur, skal Datter 1, Datter 2 og Datter 3 ikke konsolideres, når moderselskabet er et udenlandsk selskab eller et ultimativt moderselskab. Dette fordi, selskaberne ikke vil være koncernforbundne, hvis der ses bort fra udenlandske moderselskab eller det ultimative danske moderselskab.

Figur 1: Koncernforhold uden konsolidering, egen tilvirkning

Hvis der derimod indskydes et holdingselskab, skal alle tre datterselskaber konsolideres, eftersom de fortsat er koncernforbundne, hvis der ses bort fra udenlandske moderselskab eller det ultimative danske moderselskab. Dette er illustreret forneden:

Figur 2: Konsolideret koncernforhold, egen tilvirkning

I et bindende svar fra Skatterådet, SKM2007.817.SR, blev der spurgt om, hvorvidt en selvejende institution skulle betragtes som værende ultimativt moderselskab i en koncern, således at der i

konsolideringsberegningen kun skulle indgå et datterselskabs underliggende selskaber, og samtidig om et selskab, Selskab G skulle udelades. Dette på baggrund af, at der efter konsolideringsreglen i SEL § 11 stk. 4, skal foreligge koncernforbindelse uden at inddrage ultimative moderselskab. Der blev hertil svaret ”ja” til at Selskab G ikke skulle indgå i konsolideringen efter SEL § 11, da der ikke forelå koncernforbindelse uden at inddrage ultimative danske moder.

Hvis konsolideringskredsen har kontrolleret gæld på over 10 mio. kr. samt gæld, der overstiger 4 gange egenkapitalen, skal der foretages fradragsbeskæring. Beløbsgrænsen på 10 mio. kr. gælder samlet for hele konsolideringskredsen, og ikke for hvert selskab. Eftersom der ses samlet på konsolideringskredsen, skal der ses bort fra gæld mellem de sammenkonsoliderede selskaber (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 349). Ligeledes gælder det, at hvis et konsolideret selskab har stillet garanti for gæld til tredjemand, kan renteudgifter på sådan en gæld heller ikke fradragsbeskæres. Hvis selskaberne har forskellige indkomstår, bliver den samlede konsolideringsopgørelse foretaget for hvert indkomstårs udløb ved hvert selskab (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 364)

Som nævnt foroven, skal der ses bort fra kontrolleret gæld mellem de konsoliderede selskaber samt sikkerhedsstillelser, hvis et selskab i konsolideringskredsen har stillet sikkerhed for, et andet selskabs, gæld til tredjemand. Dette fremgår af SKM2010.8.SR, der er et bindende svar fra SKAT, som omhandler en koncern, hvor to af datterselskaberne havde store banklån, og eftersom nogen af de øvrige koncernforbundne selskaber havde stillet sikkerhed for lånet, ville gælden blive anset for kontrolleret gæld jf. SEL § 11 stk. 1, 4. pkt., og dermed kunne de to datterselskaber risikere en fradragsbeskæring. SKAT kom, i det bindende svar, frem til, at når en gruppe af selskaber skal konsolideres, skal de pågældende selskaber betragtes som ét selskab. Eftersom sikkerhedsstillelsen for de to datterselskabers banklån var stillet inden for konsolideringskredsen, og ikke af koncernforbundne selskaber uden for konsolideringskredsen, var der ikke grundlag for en fradragsbeskæring efter SEL § 11.

Der bliver i opgørelsen af koncernens solvens set bort fra aktier i de andre konsoliderede selskaber samt fodringer og gæld imellem dem. Det vil sige, at der skal ske eliminering imellem selskaberne. Efterfølgende bliver fradragsbeskæringen fordelt ud til de danske koncernselskaber på baggrund af det enkelte selskabs renteudgifter samt kurstab på gæld set i forhold til koncernens samlede renteudgifter samt kurstab på gæld (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 375).

7.3 Opsummering

Før at der kan ske en rentefradragsbeskæring efter reglerne om tynd kapitalisering, skal der først og fremmest være tale om en skattepligtig, der er omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2 j, 3 a-5 b, eller af SEL § 2 stk. 1, litra a. Ydermere skal den skattepligtige have en kontrolleret gæld, der overstiger 10.000.000 kr. Kontrolleret gæld er gæld til en juridisk person, der er nævnt i LL § 2, stk. 1. Gæld til en tredjemand kan blive anset for værende kontrolleret gæld, hvis en juridisk person, som nævnt i LL § 2, stk. 1, har stillet direkte eller indirekte sikkerhed for lånet. Det sidste kriterium, der skal være opfyldt, for at der kan ske en fradragsbeskæring efter SEL § 11 er, at den skattepligtiges samlede gæld er 4 gange større end egenkapitalen ved indkomstårets udløb. Her er det ikke kun den kontrollerede gæld, der skal medregnes, men al gæld i henhold til kursgevinstloven samt konvertible obligationer. Hvad angår opgørelsen af den skattepligtiges egenkapital, skal egenkapitalen opgøres som værdien af aktiverne opgjort til handelsværdi med fradrag af gæld ved indkomstårets udløb. Det er ikke kun bogførte aktiver, som skal medtages, men samtlige aktiver. Dermed kan internt oparbejdet goodwill også indgå i opgørelsen. Egenkapital indskudt af ejerkredsen medregnes kun, hvis det forbliver i selskabet i mindst 2 år.

Konsekvensen af at der foreligger tynd kapitalisering er, at der sker en fradragsbeskæring af renteudgifter og kurstab. Der sker kun fradragsbegrænsning af de renteudgifter og kurstab af den del af den kontrollerede gæld, der skulle omkvalificeres til egenkapital, før at en fradragsbegrænsning kunne være undgået. Den fradragsret et selskabet mister for sine renteudgifter vil fortabes for altid, mens fradragsbeskærne kurstab derimod godt kan fradrages i kursgevinster på samme lån i efterfølgende indkomstår. Fradragsbeskæringen kan bortfalde, hvis den skattepligtige kan dokumentere armslængden, og dermed godtgøre at et lignende lån med samme vilkår kunne have været opnået mellem uafhængige parter.

Hvis den skattepligtige indgår i en koncern efter KGL § 4 stk. 2, skal der ske en konsolidering. Konsolideringen omfatter kun de selskaber mv. samt faste driftssteder, der også uden at inddrage udenlandske aktionærer eller et eventuelt dansk ultimativt moderselskab, fortsat vil være koncernforbundne. De førnævnte kriterier, for at der kan ske en fradragsbegrænsning gælder samlet for hele konsolideringskredsen, og ikke for hvert selskab, der indgår.

8 Renteloftsreglen - SEL § 11 B

I det følgende afsnit vil der blive redegjort for renteloftsreglen i SEL § 11 B.

Der vil således blive gennemgået baggrunden for, hvorfor reglerne blev indført, hvordan den opgøres samt konsekvensen af at være omfattet af reglerne.

Rentefradragsbegrænsningsreglerne i SEL § 11 B samt SEL § 11 C blev indført i juni 2007 ved lov nr. 540 og gælder for selskabers nettofinansieringsudgifter, der vedrører perioden fra juli 2007 og fremefter. Som nævnt i indledningen var baggrunden for indførslen af reglerne, at en række af de større skattebetalere i Danmark var blevet overtaget af udenlandske kapitalfonde. I den forbindelse offentliggjorde SKAT, i marts 2007, en status på deres kontrolindsats vedrørende kapitalfondes overtagelse af syv danske koncerner. De syv koncerner havde sammenlagt en skattebetaling på 2,4 mia. kr. året inden de blev opkøbt, hvor skattebetalingen efterfølgende faldt til 0,4 mia. kr. Ligeledes steg den samlede gæld fra cirka 65 mia. kr. til at udgøre et sted mellem 130-150 mia. kr. (Tell, 2012, s. 156). Dette var gjort med henblik på at minimere skattebetalingen i Danmark ved at placere renteudgifterne her (Andersen, 2010, s.47). Således at de indtægter som renteudgifterne eventuelt skulle finansiere ikke var underlagt dansk beskatning (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 350).

De allerede bestående regler om tynd kapitalisering var ikke effektive nok til at forhindre denne udflytning af skattetilsvær, der skete, ved at placere større gældsposter i danske selskaber mens indtægterne blev ført ud af landet via rentebetalinger. Hvor reglerne om tynd kapitalisering, kun fradragsbeskærer renteudgifter samt kurstab vedrørende kontrolleret gæld, så omfatter rentelofts- samt EBIT-reglerne renter og kurstab vedrørende al gæld.

Rationalet bag renteloftsreglen er, at hvis et selskab skal have fradrag for sine nettofinansieringsomkostninger, skal selskabet have en stor aktivbase, som berettiger til, at selskabet har så meget gæld. Har selskabet ikke det, kan det ikke opnå fradragsret for sine renter. Dette mål søges, at opnås gennem to trin, hvoraf det første trin er at identificere selskabets finansieringsbehov gennem en opgørelse af selskabets aktiver. Dernæst skal der ske en opgørelse af de maksimale finansieringsudgifter, som kan henføres til disse aktiver (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 350).

Tankegangen er således, at ved at tage selskabets aktivmasse ganget med standardrenten (også kaldet renteloftet) fratrukket nettofinansieringsudgifterne, kan der således identificeres hvor stor en del af gælden, der ikke vedrører skabelsen af den skattepligtige indkomst. Dermed også den del, som selskabet ikke kan opnå fradrag for.

8.1 Anvendelsesområde

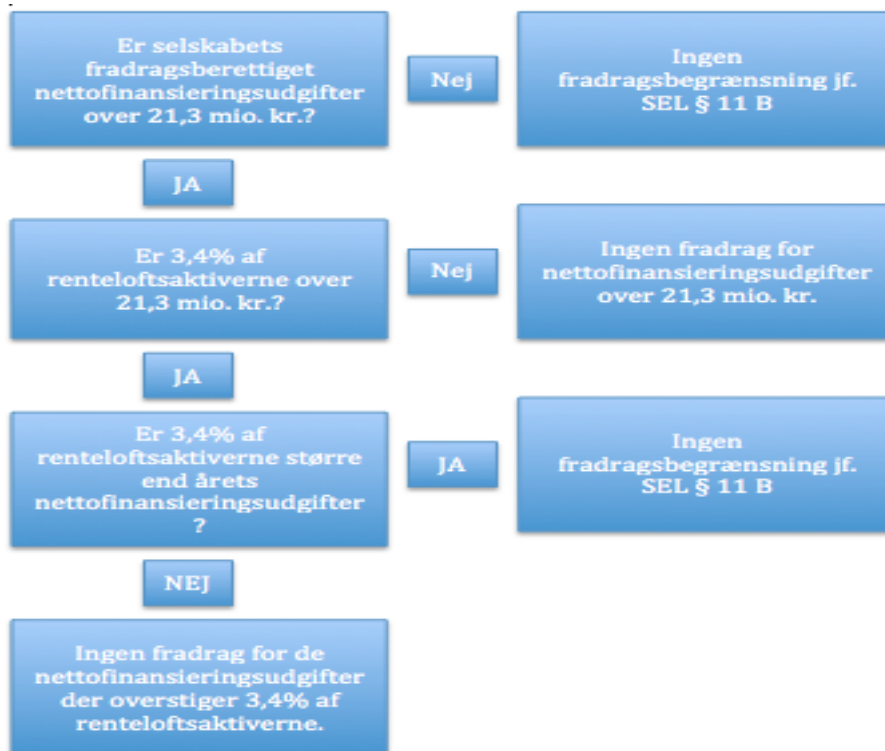
Følgende kriterier skal være opfyldt, før at en skattepligtig er omfattet af renteloftsreglerne jf. SEL § 11 B stk. 1.

Nr. 1) Er omfattet af SEL §1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-g, 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4.

Nr. 2) Har fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter over 21,3 mio. kr.

Nr. 3) Nettofinansieringsudgifterne overstiger ligeledes standardrenten (3.4 % for 2016) ganget med den skattemæssige værdi af selskabets aktiver.

Hvis de 3 overstående kriterier er opfyldt, kan den skattepligtige ikke få fradrag for de nettofinansieringsudgifter, som overstiger henholdsvis bundgrænsen på 21.3 mio. kr. og standardrenten ganget med selskabets skattemæssige værdi af aktiverne. Fremgangsmåden ved renteloftsreglen er illustreret på figuren forneden:

Figur 3: Fremgangsmåde ved renteloftsreglen, Egen tilvirkning efter Andersen, 2010.

8.1.1 Omfattede selskaber

Selskaber der er omfattet af renteloftsreglen er beskrevet i SEL § 11 B, stk. 1 og reglerne finder således anvendelse på selskaber omfattet af SEL §1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-g, 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4. Dermed er de omfattede selskaber:

- Indregistrerede aktie- og anpartsselskaber
- Andre aktielignende selskaber
- Selskaber omfattet af SEL § 2 C
- Sparekasser samt andelskasser
- DSB
- Elselskaber
- Energinet.dk
- Vandforsyningselskaber m.v.
- Brugsforeninger
- Indkomstpligtige andelsforeninger

- Gensidige forsikringsforeninger
- Akkumulerende investeringsforeninger
- Realkreditinstitutter
- Andre foreninger m.v.
- Udenlandske selskaber med fast driftssted eller ejendom i DK jf. SEL § 2, stk. 1, litra a og b
- Kulbrintebeskattede juridiske enheder
- Udenlandske selskaber, der er omfattet af International sambeskatning jf. SEL § 31 A.

(Andersen, 2010, s. 49)

Transparente enheder kan også blive omfattet af renteloftsreglen i tilfælde af, at de bliver omkvalificerede til at være selvstændige skattesubjekter omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 2 som følge af SEL § 2 C (Tell, 2012, s. 162). Ligesom reglerne omkring tynd kapitalisering omfatter renteloftsreglen ikke udenlandske CFC-selskaber samt kooperationsbeskattede andelsforeninger omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 3. Det fremgår også af SEL § 11 B, stk. 11, at livsforsikringselskaber ikke er omfattet af reglerne.

8.1.2 Nettofinansieringsudgifter

Nettofinansieringsudgifterne er et centralt element i forbindelse med renteloftsreglen. Efter SEL § 11 B, stk. 1, 2. pkt., og SEL § 11 B, stk. 3, vil der ikke ske beskæring af nettofinansieringsudgifter op til 21,3 mio. kr. Dette for at sikre, at der er tale om relativt store beløb, der beskæres (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s.356). De 21,3 mio. kr. er en form for et bundfradrag, som altid vil være fradragsberettiget. Tidligere blev beløbsgrænsen på 21,3 mio. kr. årlig reguleret, men reguleringen blev afskaffet med lov nr. 1381 af 28. december 2011, og har dermed siden været fast. Opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne opgøres efter SEL § 11 B, stk. 4, og udgør den eventuelt negative sum af nedenstående elementer.

1) Først og fremmest består nettofinansieringsudgifterne af selskabers fradragsberettigede renteudgifter. Hertil skal påpeges, at renteudgifter til varekreditorer og indtægter fra varedebitorer ikke indgår. Ligeledes vil modtagne og ydede rabatter sidestilles med ”renter vedrørende varedebitorer og kreditorer” og derfor skal disse ikke indregnes.

For selskaber, der er næringsdrivende med køb og salg af fast ejendomme, vil et evt. tilgodehavende i forbindelse med salg af fast ejendom, ligeledes blive anset som værende ”renteindtægter vedrørende varedebitorer”. Derfor skal disse ikke medregnes i nettofinansieringsudgifterne. Det samme gør sig gældende, hvis der i stedet skabes gæld i forbindelse med et køb af fast ejendom. Gælden vil således blive klassificeret som værende ”rente vedrørende varekreditorer” og skal heller ikke medregnes i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne (Andersen, 2010, s.55).

2) Til nettofinansieringsudgifterne medregnes også provisioner og lignende, der er fradragsberettigede efter LL § 8, stk. 3. Der er her tale om:

- a) løbende provisioner eller præmier for lån eller forsikring af tilgodehavende,
- b) præmier samt lignende løbende ydelser for kaution,
- c) stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser for lån, sikring af tilgodehavender eller kaution, som nævnt under a) og b), såfremt løbetiden er mindre end 2 år.

Dermed skal eksempelvis stiftelsesprovisioner, som et debitorselskab betaler et kreditorselskab for at få et lån, medregnes ved debitorselskabets opgørelse af nettofinansieringsudgifter. Samtidig vil stiftelsesprovisionen, som kreditorselskabet modtager, som er skattepligtige, ligeledes indregnes ved kreditors opgørelse af nettofinansieringsudgifter. Her er undtagelsen angående varekreditorer/debitorer også gældende, og skal derfor ikke medregnes (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s.354)

3) Som nettofinansieringsudgift medregnes virksomhedens skattepligtige gevinster og fradragsberettigede tab på gæld, fordringer og finansielle kontrakter, som er omfattet af KGL (Andersen, 2010, s. 56). Det skal nævnes, at der er en række undtagelser, hvor gevinster og tab ikke indgår i beregningen. Disse undtagelser er som følger:

- Gevinster og tab på varekreditorer og varedebitorer indgår ikke i nettofinansieringsudgifterne.
- Selskaber der er næringsdrivende ved køb og salg af fordringer, her skal gevinst og tab ikke medregnes i nettofinansieringsudgifterne.

- Ligeledes skal det ikke medregnes, hvis selskabet har gevinst eller tab på obligationer, som er udstedt i forbindelse med finansiering af fordringer, der indgår i handel med fordringer, hvis selskabet er næringsdrivende ved handel med sådanne fordringer. Hvis medkontrahenten er koncernforbundet med selskabet medregnes tab eller gevinst.
- Gevinst og tab på finansielle kontrakter, der tjener til formål at sikre driftsindtægter og udgifter medregnes ikke.
- Urealiserede kursgevinster på renteswaps, som vedrører lån med sikkerhed i fast ejendom skal ikke medregnes i nettofinansieringsudgifterne. Disse skal i stedet fremføres og modregnes i urealiserede kurstab på samme kontrakt eller realiserede kurstab på samme kontrakt, der realiseres i indkomståret, hvor kontrakten ophører.

4) Finansieringsomkostninger i forbindelse med finansielle leasingbetalinger skal medregnes hos leasingtager, og leasinggiver indregner tilsvarende en finansieringsindtægt.

Denne bestemmelse har bl.a. til formål, at sikre at lånekøb ikke bliver erstattet med finansiell leasing. Der skal således opgøres en rentedel, der bliver medregnet ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne. Denne lånerente fastsættes ud fra de internationale regnskabsstandarder IAS 17 (Tell, 2012, s.184).

5) Tillige skal der i nettofinansieringsudgifterne medregnes den skattepligtige fortjeneste og udnyttede tab ved handel med aktier omfattet af Aktieavancebeskatningsloven.

Samtidig indgår skattepligtige udbytter og skattepligtige afståelsessummer, som er omfattet af LL § 16 B

Denne bestemmelse hænger sammen med det formål at beskære fradrag for renter forbundet med finansieringsudgifter, der finansierer selskabers skattefrie indtægter (Winther-Sørensen m.fl., 2013, s. 384). Hvis summen er positiv, skal denne sum medregnes i selskabers nettofinansieringsudgifter. Hvis den derimod er negativ, skal den negative sum fremføres til modregning i de efterfølgende års positive indkomst af omtalte udbytter og avancer jf. SEL § 11 B, stk. 4, nr. 5 (Andersen, 2010, s. 56)

For næringsaktier gælder det, at eventuelle gevinster og tab ikke medregnes. Til gengæld medregnes næringsaktiernes skattemæssige værdi i selskabets renteloftsaktiver (Andersen, 2010, s. 56)

8.1.3 Renteloftsaktiverne

Det fremgår af SEL § 11 B, stk. 5, at der ved renteloftsreglen skal foretages en opgørelse af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver, også kaldet renteloftsaktiverne, ved indkomstårets udløb. Dette skal gøres, som nævnt under det tredje kriterium, for efterfølgende at kunne gange renteloftsaktiverne med standardrenten på 3,4 % (2016), for at se de maksimale nettofinansieringsudgifter, som selskabet kan have uden at blive fradragsbegrænset. Der foretages en samlet opgørelse for de selskaber, der indgår i sambeskatningskredsen. De aktiver, der skal medregnes, fremgår af SEL § 11 B, stk. 5, og er beskrevet forned.

8.1.3.1 Afskrivningsberettigede aktiver

De afskrivningsberettigede aktiver indgår med den værdi, som de repræsenterer i perioden ultimo. Dermed skal årets afskrivninger ikke medgå i beregningen jf. SEL § 11 B stk. 5, 2. pkt. Dette gør sig gældende for både bygninger, driftsmidler, immaterielle aktiver osv. (Andersen, 2010, s. 59)

Det skal tilføjes, at udgifter til forskning efter LL § 8 B kun kan indregnes i det omfang, at de ikke er fradraget eller afskrevet jf. SKM2008.240.DEP. Dette kan have den ulempe, at selskaber, som eksempelvis medicinalvirksomheder, der har lånt mange likvider til forskning, kan blive nødt til at undlade at udgiftsføre eller afskrive deres forskningsudgifter for ikke at blive ramt af en eventuel rentefradragsbegrænsning, og dermed ikke opnår fuldt fradrag for deres forskningsudgifter.

8.1.3.2 Ikke-afskrivningsberettiget aktiver

Som hovedregel indgår ikke-afskrivningsberettigede aktiver med deres anskaffelsessum tillagt omkostninger til forbedringer jf. SEL § 11 B, stk. 5, 3. pkt.

Hertil er der en række aktiver, som ikke skal indgå i beregningen. Det skal bl.a. nævnes, at oparbejdet goodwill ikke indgår i grundlaget for beregningen, som det eksempelvis er tilfældet ved tynd kapitalisering. Ligeledes skal nævnes, at aktier omfattet af ABL, fordringer, præmieobligationer, finansielle kontrakter omfattet af KGL samt likvide midler ikke skal medtages ved en opgørelse af selskabets aktiver jf. SEL § 11 B stk. 5, 4. pkt. Dog skal der medregnes en mindre andel af værdien af aktier i direkte ejede udenlandske datterselskaber indtil 2017.

Ligeledes, skal løbende ydelser, der består i en gensidigt bebyrdende aftale efter LL § 12B, ikke indregnes i opgørelsen. Finansielle kontrakter, som ikke hører under KGL, hvis de er undtaget efter KGL § 30, skal medregnes i opgørelsen, da disse netop ikke er omfattet af KGL (Andersen, 2010, s. 59)

8.1.3.3 Finansielt leasede aktiver

For finansielt leasede aktiver gælder det, at hvis leasingaftalen er af en sådan karakter, at de kan karakteriseres som finansielt leasede aktiver efter de internationale regnskabsregler i IAS 17, skal de medregnes i opgørelsen af virksomhedens aktiver. Således bliver det den regnskabsmæssige behandling, som bliver udslagsgivende for om leasede aktiver skal medregnes i opgørelsen. Ligeledes gælder det, at leasinggiver ikke skal medregne værdien af et finansielt udleaset aktiv jf. SEL § 11 B, stk. 5, 12. pkt. Det leasede aktiv skal jf. SEL § 11 B, stk. 5, 11. pkt. medregnes til den regnskabsmæssige værdi, medmindre der er tale om en finansiell leasing mellem sambeskattede selskaber jf. SEL § 31 eller SEL § 31 A, hvor der i stedet skal anvendes den skattemæssige værdi.

8.1.3.4 Nettoværdi af debitorer og kreditorer

Kontoer for debitorer og kreditorer skal indgå i beregningen med den skattemæssige nettoværdi jf. SEL § 11 B, stk. 5. Dermed skal beregningen af selskabets aktiver indeholde den skattemæssige nettoværdi af igangværende arbejder, næringsaktiver, varelagre samt gæld og fordringer, der er erhvervet ved salg af varer, tjenesteydelser og andre næringsaktiver.

For aktier gælder det, at der kun skal medregnes næringsaktier, der har undergået lagerbeskatning jf. SEL § 11 B, stk. 5.

Samtidig skal det bemærkes, at Skatteministeriet har udtalt i SKM2008.240.DEP, at det i nogle tilfælde kan forekomme, at gæld, der er fremkommet som almindelig gæld til varekreditorer, kan skifte karakter til lån. Dette kan forekomme hvis gældens løbetid udstrækkes over en periode, der er længere end sædvanligt for uafhængige parter inden for det pågældende forretningsområde.

8.1.3.5 Terminskontrakter m.v.

Anskaffelse af finansielle kontrakter skal også medregnes i aktivmassen i den udstrækning, at de finansielle kontrakter har til formål at sikre driftsindtægter og udgifter jf. SEL § 11 B stk. 5.

Således skal anskaffessummen på finansielle kontrakter medregnes i aktivmassen i det omfang, at de vedrører driften. Det skal samtidig nævnes, at finansielle selskaber ikke kan medtage

anskaffelsessummen i aktivmassen. Dette fordi, at for finansielle selskaber gælder det, at gevinster og tab indgår i finansielle selskabers nettofinansieringsudgifter (Andersen, 2010, s. 61)

8.1.3.6 Gæld

Gæld og hensættelser indgår ikke i beregningsgrundlaget (Andersen, 2010, s. 61)

8.1.3.7 Skattemæssige underskud

Har selskabet fremførselsberettigede skattemæssige underskud efter LL § 12, skal disse medregnes i opgørelsen af virksomhedens aktivmasse jf. SEL § 11 B stk. 5, 9. og 10. pkt., da dette er et skatteaktiv. Her benyttes virksomhedens ultimo saldo for fremførselsberettigede underskud uden, at der er foretaget den rentebeskyrelse, som måtte komme efter rentelofts- og EBIT-reglen. Dermed foretages der modregning med årets samlede nettoindkomst for alle sambeskattede virksomheder i tidligere års fremførselsberettigede underskud, før der sker fradragsbeskyrelse. Skulle det forekomme, at de sambeskattede virksomheders nettoindkomst er negativ, vil tidligere års underskud indgå i beregningen af aktivmassen med det fulde beløb (Andersen, 2010, s. 62)

8.1.3.8 Faste driftssteder og ejendomme i udlandet

De aktiver, der forefindes i faste driftssteder og ejendomme skal kun medregnes i opgørelsen, hvis der er valgt international sambeskatning (Andersen, 2010, s. 62)

8.1.3.9 Aktiver omfattet af tonnageloven

Hvis der i selskabet er aktiver, der er omfattet af tonnagebeskatningsloven, skal disse ikke medregnes i opgørelsen af renteloftsaktiverne (Andersen, 2010, s. 62)

8.1.3.10 Værnsregel – aktiver der er indskudt af udenlandske koncernforbundne enheder

Det gælder at aktiver, som indskydes af koncernforbundne selskaber jf. SEL 31 C skal kun medregnes, hvis aktiverne forbliver i selskabet i minimum 2 år. Således anses aktiver, som indskydes med formål om at indgå i driften, som værende aktiver, der forbliver i selskabet. Aktiver, der ikke har til formål at forblive i selskabet i 2 år, skal blot forblive i sambeskatningskredsen. Derved kan de indskudte aktiver flyttes ved eksempelvis at foretage omstruktureringer, når blot de forbliver i sambeskatningskredsen (Andersen, 2010, s. 63)

8.1.3.11 Aktier i ikke-sambeskattede koncernforbundne datterselskaber

I opgørelsen af selskabets skattemæssige værdi opgøres ligeledes, efter SEL § 11 B, stk. 6, 20 % (2007-niveau) af aktier, som selskabet direkte ejer i ikke-sambeskattede koncernforbundne selskaber. Denne opgørelse af anskaffelsessummen sker løbende, og anskaffelser medregnes

forholdsmæssigt for den del af indkomståret, hvor anskaffelserne påvirker saldoen (Andersen, 2010, s. 65)

Dette er en regel, som er under udfasning, således at den medregnede %-del af aktierne vil være faldende hvert år, for til sidst helt at udgå fra den skattemæssige værdi af virksomhedens aktiver. Således falder %-andelen med 2,5% hvert år indtil 2017, hvor andelen vil udgøre 0 %. Det vil dermed ikke længere være muligt at medregne aktierne, efter indkomståret 2017. Udfasningen af denne regel sker på baggrund af, at regeringen tilbage i 2009 indgik aftale sammen med Dansk Folkeparti om Forårspakke 2.0, hvor de blandt andet besluttede at fjerne fradragsretten for renter ved køb af udenlandske selskaber (Andersen, 2010, s. 65)

Formålet med denne bestemmelse er dermed, at det ikke skal være muligt for selskaber, at lånefinansiere opkøb af udenlandske aktiviteter og selskaber, som ikke er beskattede i Danmark.

8.1.4 Standardrenten

Standardrenten er den rentesats, som renteloftsaktiverne skal ganges med, for at afgøre hvor mange nettofinansieringsudgifter, der maksimalt kan være, uden at selskabet bliver fradragsbegrænset.

Det fremgår af SEL § 11 B stk. 2, at standardrenten beregnes årligt på baggrund af gennemsnittet på kassekreditrenten for ikke-finansielle selskaber i månederne juni, juli og august i det kalenderår, der udgør selskabets indkomstår. Beregningen udføres af Danmarks Nationalbank efter den Europæiske Centralbanks forordning nr. 63/2002 af 20. december 2011, ”Vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber”.

Denne rente offentliggøres senest d. 15. december forud for det indkomstår svarende til kalenderåret. Standardrenten for indkomståret 2016 udgør 3,4 % jf. SKM2015.761.SKAT.

8.2 Fradragsbeskæringen

Konsekvensen af at være omfattet af renteloftsreglen er, at et selskab maksimalt kan få fradrag for nettofinansieringsudgifter svarende til en standardforrentning af selskabets aktivmasse. Den del af nettofinansieringsudgifterne, som overstiger henholdsvis beløbsgrænsen på 21,3 mio. kr. samt dette renteloft, fradragsbeskæres. Beskæringen kan udregnes ud fra følgende formel.

$$\text{Fradragsbeskæring} = \text{Nettofinansieringsudgifterne} - (\text{Aktivmasse} \times \text{Standardrenten})$$

Et eksempel på ovenstående formel, kan være et selskab, der har nettofinansieringsudgifter for 30

mio. kr., samt en skattemæssig værdi af selskabets aktiver på 750 mio. kr., med standardrente på 3,4 % (2016-niveau). Dermed bliver udregningen således:

$$\text{Fradragsbeskæring} = 30 - (750 * 3,4 \%)$$

$$\text{Fradragsbeskæring} = 30 - 25,5 = \mathbf{4,5}$$

Dermed bliver selskabet fradragsbeskåret med 4,5 mio. kr.

Efter SEL § 11 B, stk. 1, 6. pkt. fremgår det, at nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter skal beskæres først.

Det fremgår af SEL § 11 B, stk. 1, 3. pkt., at der ikke sker fradragsbeskæring i det omfang nettofinansieringsudgifterne består af nettokurstab på fordringer, der overstiger indkomstårets renteindtægter jf. SEL § 11 B stk. 4. Denne lempelse blev indført ved lov nr. 98 af 10/2 2009. Sådanne nettokurstab fremføres til modregning i skattepligtige nettogevinster på fordringer og renteindtægter ved efterfølgende indkomstårs opgørelse af nettofinansieringsudgifterne, jf. SEL § 11 B, stk. 2, 6. pkt.

Bestemmelsen i SEL § 11 B stk. 1, 3. pkt. har vist sig ikke at være effektivt nok, eftersom at velkonsoliderede selskaber og koncerner bliver fradragsbegrænset som følge af et stigende renteniveau og heraf faldende kurser på obligationer og andre fordringer, som vil kunne medføre kurstab. Dette skyldes at disse koncerner kan være blevet lagerbeskattet af skattepligtige kursgevinster på deres obligationsbeholdninger som følge af et faldende renteniveau, og når renten efterfølgende stiger, så kan disse koncerner lide kurstab på deres obligationsbeholdninger, som de kan risikere at blive fradragsbeskåret af (Ernst & Young, 2015)

Af denne grund vedtog Folketinget i februar 2015, ved lov nr. 202 af 27/2 2015, en ændring til loven, og indsatte en ny bestemmelse i SEL § 11 B stk. 1, 4. og 5. pkt. Ændringen medfører, at der som udgangspunkt ikke kan ske en fradragsbegrænsning, hvis nettofinansieringsudgifterne består af nettokurstab på fordringer, som overstiger indkomstårets nettorenteindtægter. Disse nettokurstab skal dog fremføres til modregning i de fremtidige nettogevinster på fordringer samt nettorenteindtægter. Der er ved lovændringen ligeledes indsat en værnsregel, som skal sikre, at selskaber samt koncerner ikke får en utilsigtet fordel af ændringen. Værnsreglen medfører, at kurstab på fordringer som følge af, at anskaffelsessummen er højere end den aftalte indfrielsessum, bliver beskåret. Disse kurstab er dermed ikke omfattet af lempelsen, som har virkning for

indkomståret, der begyndte 1. marts 2015 eller senere (PWC, 2016, s. 635).

De nettofinansieringsudgifter, der begrænses som følge af renteloftsreglen, vil ligesom ved tynd kapitalisering, fortabes og ikke kunne fremføres til senere modregning. Dette gælder ikke i forhold til beskårne kurstab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet af KGL, herunder også valutakurstab. Det fremgår af renteloftsreglen, at hvis et selskab bliver fradragsbeskåret efter SEL § 11 B stk. 1, vil beskårne nettokurstab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter, som er omfattet af KGL kunne fremføres og fradrages i de kommende 3 års kursgevinster jf. SEL § 11 B, stk. 10. Hvis ikke de beskårne kurstab benyttes inden for den 3-årige periode, vil disse fortabes. Ved modregning i fremtidige kursgevinster, skal de ældste kurstab modregnes først. Hvis der er tale om beskårne urealiserede kurstab på renteswap vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom, kan disse fremføres til modregning i gevinster i hele kontraktens løbetid (PWC, 2016 s. 634 - 635).

8.2.1 Konsolidering

Reglerne i SEL § 11 B benyttes ikke kun særskilt på selskabet, men derimod på hele kredsen af selskaber, der indgår i sambeskatningskredsen. Dette er både efter SEL § 31 om national sambeskatning og SEL § 31 A om international sambeskatning, hvilket fremgår af SEL § 11 B, stk. 8.

Sambeskatningskredsen i SEL § 31 følger koncerndefinitionen i SEL § 31 C, som er identisk med definitionen i Årsregnskabsloven. Det fremgår af SEL § 31 C stk. 1, at et moderselskab sammen med et eller flere datterselskaber udgør en koncern. Et selskab vil blive anset for at være et moderselskab, hvis det opfylder et eller flere af kriterierne i SEL § 31 C, stk. 2 – 6. Disse kriterier er følgende:

- Har bestemmende indflydelse over et selskab, hvilket vil sige beføjelsen til at styre et datterselskabs økonomiske og driftsmæssige beslutninger.
- Har bestemmende indflydelse i form af direkte eller indirekte gennem et datterselskab at eje mere end halvdelen af stemmerettighederne i et andet selskab
- Har på baggrund af en aftale med de andre selskabsdeltagere råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne.

- Har ret til at udøve bestemmende indflydelse over de finansielle og driftsmæssige forhold i et selskab i henhold til en vedtægt eller en aftale.
- Har beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i selskabets øverste organ.
- Har råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og dermed har den faktiske bestemmende indflydelse over selskabet (PWC, 2016, s. 660).

Hvis der er flere selskaber, som opfylder overstående kriterier, er det jf. SEL § 31 C stk. 1, 3. Pkt. kun det selskab, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over datterselskabets økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der vil blive anset for at være moderselskabet. Et selskab vil dermed blive kategoriseret som et datterselskab, hvis et andet selskab, henover, opfylder kriterierne for at være et moderselskab. Dette medfører, at datterselskabet skal sambeskattes med moderselskabet, og dermed indgår begge selskaber i den samme sambeskatningskreds.

Som tidligere nævnt, skal reglerne om renteloft benyttes for hele sambeskatningskredsen. Det vil sige, at danske enheder som er underlagt obligatorisk national sambeskatning skal opgøre deres nettofinansieringsudgifter samt de skattemæssige aktiver samlet. Hvis der er valgt international sambeskatning, skal de udenlandske selskaber samt faste driftssteder og faste ejendomme i udlandet ligeledes indgå i den samlede opgørelse med deres nettofinansieringsudgifter samt skattemæssige aktiver. De selskaber, der indgår i konsolideringskredsen har en beløbsgrænse på 21,3 mio. kr. samlet og ikke for hvert selskab

Hvis et selskab ikke har indgået i sambeskatningskredsen i hele indkomstperioden, skal selskabet indregnes forholdsmæssigt i forhold til hvor stor en del delperioden udgør af kalenderår jf. SEL § 11 B stk. 8.

Efter fradragsbeskæringen er beregnet på koncernniveau, skal beskæringen fordeles ud på selskaberne i sambeskatningskredsen. Fradragsbegrænsningen fordeles forholdsmæssigt ud fra den forholdsmæssige andel, de enkelte selskabers nettofinansieringsudgifter overstiger summen af de skattemæssige aktiver ganget med standardrenten, hvilket fremgår af SEL § 11 B, stk. 8, 5. pkt.

Dermed bliver det nødvendigt at opdele nettofinansieringsudgifter og aktivmassen på både koncernniveau og selskabsniveau.

Det fremgår af SEL § 11 B, stk. 10, 4. pkt., at kurstab fremføres samlet for sambeskatningskredsen hos administrationsselskabet. Efterfølgende kan kurstabene benyttes af alle selskaber inden for sambeskatningskredsen. Dette gælder også selskaber, der træder ind i sambeskatningskredsen på et senere tidspunkt, end hvor kurstabet reelt er realiseret (Andersen, 2010, s.77)

Hvis et selskab indtræder i en sambeskatningskreds og indtil indtrædelsen har realiserede og fremført beskårne kurstab, vil administrationsselskabet i den nye sambeskatningskreds blive saldoførende og eventuelt eksisterende saldi overføres til administrationsselskabet. Dette betyder, at fremførte kurstab på fodringer fra før sambeskatningen indgår i den samlede opgørelse (Tell, 2012, s. 266).

I det tilfælde hvor et selskab, der har realiserede kurstab, træder ud af sambeskatningskredsen, skal kurstabet stadig fremføres af administrationsselskabet. Administrationsselskabet har dog mulighed for at give en kompensation i form af et skattefrit tilskud efter SEL § 31 D (Andersen, 2010, s.78). Det fremgår af SEL § 11 B, stk. 10, 6. pkt., at beskårne urealiserede kurstab på en renteswap kan fremføres i det selskab, der har indgået renteswappen, hvis det pågældende selskab udtræder af sambeskatningen. Dermed er der mulighed for, at de beskårne kurstab på renteswap kan følge det udtrædende selskab og ikke administrationsselskabet. Dette gælder kun ved udtrædelsen, så længe selskabet fortsat er i sambeskatningskredsen, skal kurstab fremføres samlet hos administrationsselskabet.

Hvis administrationsselskabet bliver ophørsspaltet, vil de fremførselsberettigede kurstab blive fordelt forholdsmæssigt efter den skattemæssige værdi af aktiverne efter SEL § 11 B stk. 5 og SEL § 11 B stk. 6, i de modtagende selskaber.

8.3 Opsummering

En fradragsbeskæring efter SEL § 11 B vil ske efter en eventuel fradragsbeskæring efter reglerne om tynd kapitalisering.

Før at der kan ske en rentefradragsbeskæring efter renteloftsreglen, skal den skattepligtige være omfattet af SEL §1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-g, 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, og have fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter på over 21,3 mio. kr. Minimumsgrænsen på 21,3 mio. kr. er fastlåst, og nettofinansieringsudgifter under dette beløb, vil altid være fradragsberettigede. I modsætning til SEL § 11, er det ikke kun finansieringsudgifter vedrørende kontrolleret gæld, der kan blive fradragsbeskåret, men al gæld. Det sidste kriterium, der skal være opfyldt er, at den skattepligtiges nettofinansieringsudgifter overstiger den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med standardrenten, som er 3,4 % for 2016. Hvorledes nettofinansieringsudgifterne og selskabets aktivbase skal opgøres, står henholdsvis i SEL § 11 B stk. 4 samt SEL § 11 B stk. 5 og stk. 6.

Såfremt den skattepligtige bliver fradragsbegrænset som følge af at være omfattet af reglerne, vil de fradragsbeskårne renteudgifter fortabes for evigt. Dette gælder ikke nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven, som kan fradrages i kursgevinster på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven i de 3 efterfølgende indkomstår. Der vil dog ikke ske nogen fradragsbeskæring af den skattepligtiges nettofinansieringsudgifter i det omfang, at de består af kurstab på fodringer, som overstiger enten indkomstårets renteindtægter eller nettorenteindtægter.

Hvis den skattepligtige indgår i en sambeskatningskreds, og dermed er underlagt obligatorisk national sambeskatning, skal sambeskatningskredsen opgøre deres nettofinansieringsudgifter samt de skattemæssige aktiver samlet. Minimumsgrænsen på nettofinansieringsudgifter på 21,3 mio. kr., gælder samlet for sambeskatningskredsen og ikke for hvert selskab, der indgår. Hvis koncernen har valgt international sambeskatning, skal de udenlandske datterselskaber, faste driftssteder samt faste ejendomme også indgå i den samlede opgørelse. Efter fradragsbeskæringen er beregnet for sambeskatningskredsen, bliver beskæringen forholdsmæssigt fordelt ud til selskaberne på baggrund af, hvor meget de enkelte selskabers nettofinansieringsudgifter overstiger summen af de skattemæssige aktiver ganget med standardrenten.

9 EBIT-reglen – SEL § 11 C

I dette kapitel vil der blive redegjort for EBIT-reglen i SEL § 11 C, samt hvornår et selskab vil være omfattet af reglen, og hvilke konsekvenser, det kan have.

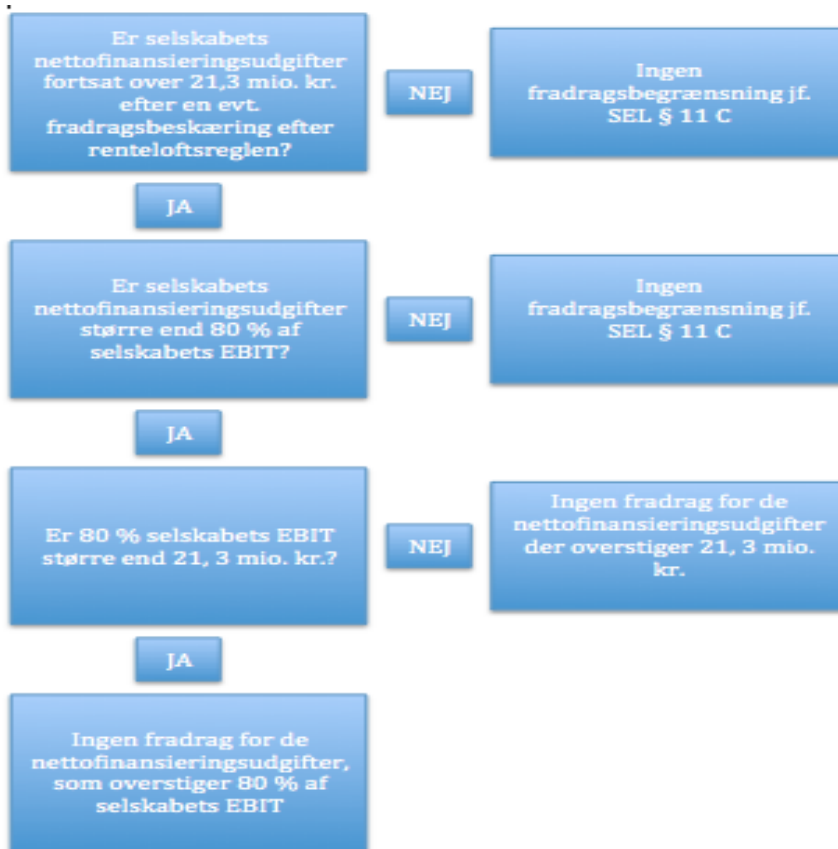
EBIT-reglen findes i SEL § 11 C og blev, sammen med renteloftsreglen, indført ved lov nr. 540 af 6. juni 2007. EBIT-reglen er den tredje og sidste rentefradragsbegrænsningsregel, der findes i dansk skatteret, og blev indført som et supplement til renteloftsreglen i SEL § 11 B. Hvor renteloftsreglen skal sikre en sammenhæng mellem de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter samt de indkomstskabende aktiver, skal EBIT-reglen sikre sammenhæng mellem de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter og den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter (EBIT) (Schmidt, Tell & Weber, 2015, S. 358).

9.1 Anvendelsesområde

Følgende kriterier skal være opfyldt, før den skattepligtige er omfattet af EBIT-reglen i SEL § 11 C.

- Nr. 1)** Er omfattet af SEL §1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-g, 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b eller kulbrinteskatteloven § 21, stk. 4.
- Nr. 2)** Har fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter over 21,3 mio. kr.
- Nr. 3)** Nettofinansieringsudgifterne overstiger 80% af selskabets opgjorte EBIT.

Hvis de 3 overstående kriterier er opfyldt, kan et selskab ikke få fradrag for de nettofinansieringsudgifter, som overstiger henholdsvis bundgrænsen på 21.3 mio. kr. og 80% af selskabets EBIT. Fremgangsmåden er illustreret på følgende figur nr. 4:

Figur 4: Fremgangsmåde ved EBIT-reglen, egen tilvirkning efter Andersen, 2010

9.1.1 Omfattede selskaber

De selskaber, der er omfattet af EBIT-reglen i SEL § 11 C, er de samme selskaber, som er omfattet af renteloftsreglen i SEL § 11 B. Det vil sige, at det vedrører selskaberne omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-g, 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4.

Dette betyder, at udenlandske CFC-selskaber samt kooperationsbeskattede andelsforeninger omfattet af SEL § 1, stk. 1, nr. 3 ikke er omfattet af reglerne. Ligeledes er livsforsikringselskaber ikke omfattet af EBIT-reglen, hvilket fremgår af SEL § 11 C stk. 3.

9.1.2 Nettofinansieringsudgifter

EBIT-reglen har ligeledes en beløbsgrænse på 21,3 mio. kr. for nettofinansieringsudgifter, som dermed altid vil være fradragsberettigede. Det fremgår af SEL § 11 C, at beskæringen maksimalt kan nedsætte indkomstårets fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter til grundbeløbet efter SEL 11 B, stk. 1, jf. SEL § 11 B, stk. 3 og stk. 7, 2. pkt.

For nettofinansieringsudgifterne gælder der samme fremgangsmåde som ved renteloftsreglen, dog med nogle modifikationer. Eksempelvis skal nettokurstab, der ikke beskæres efter § SEL § 11 B stk. 1, 3. pkt., som handler om, at der ikke sker nogen fradragsbeskæring i det omfang nettofinansieringsudgifterne består af nettokurstab på fodringer, som overstiger indkomstårets renteindtægter, ikke indgå som nettofinansieringsudgifter. Dette vil blive nærmere beskrevet i afsnittet nedenfor.

En beskæring efter EBIT-reglen skal foretages efter en eventuel beskæring efter renteloftsreglen, og derfor skal fradragsbeskårne nettofinansieringsudgifter efter renteloftsreglen ikke indgå i EBIT-reglen. Jævnfør SEL § 11 C, stk. 1, 6. Pkt., skal nettofinansieringsudgifter, der fra tidligere år er blevet fradragsbeskåret efter EBIT-reglen, indgå i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter. Årsagen til dette er, at fradragsbeskårne nettofinansieringsudgifter, der beskæres efter EBIT-reglen ikke fortabes, men kan modregnes i de efterfølgende indkomstår jf. SEL § 11 C, stk. 1, 5. pkt.

9.1.3 EBIT

EBIT, der betyder Earnings Before Interest and Tax, skal opgøres som den skattepligtige indkomst før indregning af nettofinansieringsudgifter jf. SEL § 11 C stk. 1. I et svar fra Skatteministeren fremgår det, at en eventuel fremførsel af underskud efter SEL § 12 fra tidligere år ligeledes ikke skal indgå i opgørelsen af EBIT (Andersen, 2010, s. 73).

Selskabets EBIT og nettofinansieringsudgifterne korrigeres for nettokurstab, der ikke beskæres efter SEL § 11 B, stk. 1, 3. pkt. jf. SEL § 11 C, stk. 1, 2. pkt. Disse kurstab skal nedsætte selskabets EBIT og skal, som tidligere nævnt, fjernes fra nettofinansieringsudgifterne i opgørelsen. Nettokurstabene behandles som et fradragsberettiget tab, og anses ikke for at udgøre en finansieringsudgift. Denne lov blev indsat ved lov nr. 98 af 10. februar 2009, og har til formål at forhindre, at selskaber, der har fået store kurstab på deres obligationsbeholdninger rammes (Andersen, 2010, s. 75).

Som førnævnt, er det kun nettofinansieringsudgifter, der overstiger EBIT-loftet, som er 80% af selskabets EBIT, der fradragsbeskæres. Det vil sige, hvis et selskab har et EBIT på 30 mio. kr., vil EBIT-loftet være 24 mio. kr. og dermed vil de nettofinansieringsudgifter, der ligger over de 24 mio. kr. blive fradragsbeskåret. Det er derfor også vigtigt, at være opmærksom på, at afskrivninger kan medføre et lavere EBIT-loft, eftersom de fradrages i resultatopgørelsen og mindsker selskabets EBIT.

9.2 Fradragsbeskæringen

Nettofinansieringsudgifter, der overstiger henholdsvis beløbsgrænsen på 21, 3 mio. kr. samt EBIT-loftet, vil blive fradragsbeskåret. Hvis den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter er negativ, kan de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter ikke overstige grundbeløbet, jf. SEL § 11 C, stk. 1, 4. pkt. De nettofinansieringsudgifter, der fradragsbeskæres efter EBIT-reglen kan, som tidligere nævnt, fremføres uden tidsbegrænsning til senere indkomstår jf. SEL § 11 C, stk. 1, 5. pkt.

Selskaber, der indgår i en sambeskatningskreds efter SEL § 31 eller SEL § 31 A skal, ligesom ved renteloftsreglen, lave en samlet opgørelse. SEL § 11 C stk. 2 regulerer, hvorledes sambeskattede selskaber skal lave en opgørelse. Her gælder det for sambeskatningskredsen, at EBIT og nettofinansieringsudgifterne skal opgøres samlet, samt at beløbsgrænsen gælder samlet for de sambeskattede selskaber.

Hvis der foretages en fradragsbeskæring af koncernen, beskæres selskabernes fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter forholdsmæssigt. Det vil sige, at der beskæres ud fra, hvor meget det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter overstiger 80% af selskabets EBIT jf. SEL § 11 C stk. 2, 3.pkt. Hvis fradragsbeskæringen overstiger nettofinansieringsudgifterne i enkelte selskaber, vil den overskydende fradragsbeskæring fordeles forholdsmæssigt på de andre sambeskattede selskaber jf. SEL § 11 C stk. 2, 4.pkt.

Såfremt koncernen er blevet fradragsbeskåret, fremføres beskårne nettofinansieringsudgifter samlet for de sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet jf. SEL § 11 C stk. 2, 5.pkt. Det vil dermed betyde, at hvis et af de sambeskattede selskaber træder ud af sambeskatningskredsen, som følge af et eventuelt salg, vil administrationsselskabet fortsat råde over de fremførselsberettigede finansieringsudgifter. Det blev bekræftet i SKM2012.419.SR, der er et bindende svar fra SKAT, at beskårne finansieringsudgifter, der fremføres hos administrationsselskabet, bevares hos administrationsselskabet. Dermed får et selskab ikke sine beskårne fremførselsberettigede finansieringsudgifter med sig ved udtrædelse af sambeskatningskredsen.

Hvis administrationsselskabet ophører, vil de fremførselsberettigede finansieringsudgifter blive fordelt forholdsmæssigt efter den skattemæssige værdi i de modtagende selskaber jf. SEL § 11 C stk. 2, 6.pkt. Denne allokering er dog midlertidig, og vil efterfølgende blive allokeret til det efterfølgende administrationsselskab (Tell, 2012, s. 295)

9.3 Opsummering

En fradragsbeskæring efter EBIT-reglen i SEL § 11 C vil ske efter en eventuel fradragsbeskæring efter reglerne om tynd kapitalisering og renteloft.

SEL § 11 C, som kommer i forlængelse af SEL § 11 B, skal sikre en sammenhæng mellem de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter og den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter, som også kaldes for EBIT. Før den skattepligtige kan blive fradragsbeskåret efter EBIT-reglen, skal den skattepligtige være omfattet af SEL §1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-g, 3 a-6, § 2, stk. 1, litra a og b eller kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4. Derudover skal den skattepligtiges nettofinansieringsudgifter overstige minimumsgrænsen på 21,3 mio. kr., og samtidig overstige 80% af selskabets opgjorte EBIT. Den skattepligtiges nettofinansieringsudgifter skal, som udgangspunkt, opgøres på samme måde, som i renteloftsreglen.

Konsekvensen af at den skattepligtiges nettofinansieringsudgifter overstiger henholdsvis 21,3 mio. kr. og 80% af selskabets opgjorte EBIT er, at den skattepligtige bliver fradragsbeskåret. De beskårne nettofinansieringsudgifter vil kunne fremføres, uden tidsbegrænsning, til de efterfølgende indkomstår.

Hvis den skattepligtige indgår i en sambeskatningskreds efter SEL § 31 eller SEL § 31 A, skal der laves en samlet opgørelse. Her gælder det, at EBIT og nettofinansieringsudgifterne skal opgøres samlet, samt at beløbsgrænsen på 21,3 mio. kr. gælder samlet for hele sambeskatningskredsen. Efter fradragsbeskæringen er beregnet for sambeskatningskredsen, bliver beskæringen forholdsmæssigt fordelt ud til selskaberne på baggrund af, hvor meget de enkelte selskabers nettofinansieringsudgifter overstiger 80% af selskabets EBIT.

10 Forskelle mellem rentefradragsbegrænsningsreglerne

For at give en bedre forståelse af rentefradragsbegrænsningsreglerne, vil der i følgende afsnit blive redegjort for nogle af de mere betydelige forskelle mellem SEL § 11, § 11 B og 11 C.

Som det første skal nævnes, at der er fundamentale forskelle for, hvornår selskaber bliver omfattet af de forskellige rentefradragsbegrænsningsregler. Reglerne om tynd kapitalisering indtræder, når følgende betingelser er opfyldt: at selskabet har en samlet gæld, der overstiger 4 gange egenkapitalen og samtidig har kontrolleret gæld, der overstiger bundgrænsen på 10 mio. kr. Hvorimod renteloftsreglen og EBIT-reglen kan indtræde, når selskabets samlede nettofinansieringsudgifter overstiger bundgrænsen på 21,3 mio. kr.

Samtidig skal det nævnes, at der er en mindre afvigelse blandt de selskaber, der kan blive begrænset af de forskellige regler. Rentelofts- og EBIT-reglerne omfatter også selskaber, der er omfattet af SEL § 1, stk. 1 nr. 6. Disse er ikke omfattet af reglerne i SEL § 11 om tynd kapitalisering. Dette gør sig også gældende for Selskaber omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 4, som derved heller ikke kan omfattes af SEL § 11.

Reglerne om renteloft og EBIT finder ikke anvendelse på livsforsikringselskaber, jf. SEL § 11 B stk. 11 og SEL § 11 C, stk. 3. Dette begrundes bl.a. med, at livsforsikringselskaber i forvejen er underlagt udvidet tilsyn og kun kan optage gæld i begrænset omfang (Tell, 2012, s. 164). Ud fra lovtæksten i SEL § 11, kan livsforsikringselskaber stadig være omfattet af reglerne om tynd kapitalisering.

Der er ligeledes den forskel, at udenlandske selskaber, der har fast ejendom i Danmark, efter SEL § 2, stk. 1 litra b, ikke er omfattet af reglerne om tynd kapitalisering. Derimod er disse omfattet af reglerne i både SEL § 11 B og SEL § 11 C. Faste driftssteder efter SEL § 2 stk. 1 litra a er omfattet af alle tre rentefradragsbegrænsningsregler.

Ligeledes vil transparente enheder, der bliver omkvalificeret til selvstændige skattesubjekter, som følge af SEL § 2 C, være omfattet af alle 3 regler. Hvorimod selskaber efter SEL § 2 A, der bliver anset for værende et transparent selskab, er omfattet af reglerne om tynd kapitalisering men ikke rentelofts- og EBIT-reglerne.

Kooperationsbeskattede andelsforeninger, efter SEL § 1, stk. 1, nr. 3, er ikke omfattet af nogle af de 3 rentefradragsbegrænsningsregler. På samme måde er CFC-selskaber efter SEL § 32 ikke omfattet af nogle af reglerne. Ydermere er datterselskaber, faste driftssteder samt fast ejendom i udlandet

heller ikke omfattet af reglerne, medmindre koncernen er internationalt sambeskattet efter SEL § 31 A.

Ved de forskellige rentefradragsbegrænsningsregler er det ikke de samme selskaber, som skal konsolideres. I reglerne for tynd kapitalisering gælder det, at den kreds af selskaber, der konsolideres, er de selskaber, som er koncernforbundne efter KGL § 4, stk. 2. Ved konsolideringen indgår således kun danske selskaber og faste driftssteder, der fortsat er koncernforbundne, hvis der ses bort fra udenlandske aktionærer eller eventuelt ultimativt danske moderselskab. Hvorimod ved reglerne efter SEL § 11 B og § 11 C ses på en konsolidering for hele sambeskatningskredsen efter SEL § 31 eller SEL 31A.

Ligeledes er det værd at lægge mærke til, at der efter reglerne om tynd kapitalisering udregnes en egenkapital på baggrund af selskabets samlede aktiver opgjort efter handelsværdier. Dette har den væsentlige betydning, at der kan medregnes selskabets internt oparbejdede goodwill. Derimod skal der ved rentelofts- og EBIT-reglen laves en opgørelse af selskabets aktiver på baggrund af deres skattemæssige værdi, dermed kan bl.a. internt oparbejdet goodwill ikke medregnes.

Hvad angår finansieringsudgifterne gælder det, at der ved tynd kapitalisering kun kan ske en fradragsbegrænsning af finansieringsudgifter på den koncerninterne gæld, som er den kontrollerede gæld til en juridisk person, som nævnt i LL § 2, stk. 1. Hvorimod, at det for henholdsvis renteloftsreglerne og EBIT-reglen laves en opgørelse af nettofinansieringsudgifter for koncernens samlede gæld, både koncernintern og til tredjemand. Således gælder det for rentelofts- og EBIT-reglerne, at det er hele koncernens nettofinansieringsudgifter, der kan fradragsbegrænses.

Herudover skal det bemærkes, at ved reglerne for tynd kapitalisering benyttes bruttofinansieringsudgifter, mens der ved rentelofts- og EBIT-reglerne benyttes nettofinansieringsudgifter. Dermed kan finansieringsindtægter ikke have en udlignende effekt på opgørelsen ved tynd kapitalisering.

Det er samtidig værd at nævne, at beskårne finansieringsudgifter efter tynd kapitalisering og renteloftsreglen ikke kan fremføres, mens de beskårne finansieringsudgifter efter EBIT-reglen godt kan fremføres til modregning i efterfølgende indkomstår. Det skal hertil nævnes, at det ved alle tre regler kan fremføres, hvis der er kurstab på fordringer. Disse kurstab kan kun fremføres til modregning i kursgevinster på samme lån i efterfølgende år. Samtidig er det kun muligt, at fremføre

kurstab på gæld og finansielle kontrakter i op til 3 år ved renteloftsreglen, hvis denne gæld eller finansielle kontrakt er omfattet af KGL.

Der er samtidig væsentlig forskel på, hvor stor gælden er, før der sker rentefradragsbegrænsning. Med baggrund i de forskellige rentefradragsbegrænsningsreglers minimumsgrænser, vil der være relativt stor forskel på størrelsen af gælden, før selskaberne risikerer at blive fradragsbegrænset. Således gælder det ved reglerne om tynd kapitalisering at grænsen, der benyttes, er på 10 mio. kr. for den koncerninterne gæld, og hvor det således er finansieringsudgifter fra hele den kontrollerede gæld, der har mulighed for at undergå fradragsbegrænsning. Derimod er det gældende, ved reglerne om renteloft og EBIT, at der er en minimumsgrænse på 21,3 mio. kr. for nettofinansieringsudgifter. De nettofinansieringsudgifter der ligger under minimumsgrænsen vil ikke blive fradragsbeskåret. Hvis et selskab skal have nettofinansieringsudgifter i denne størrelsesorden, skal selskabet have gæld på over 532 mio. kr., hvis det forudsættes, at gældsrenten eksempelvis er 4 %.

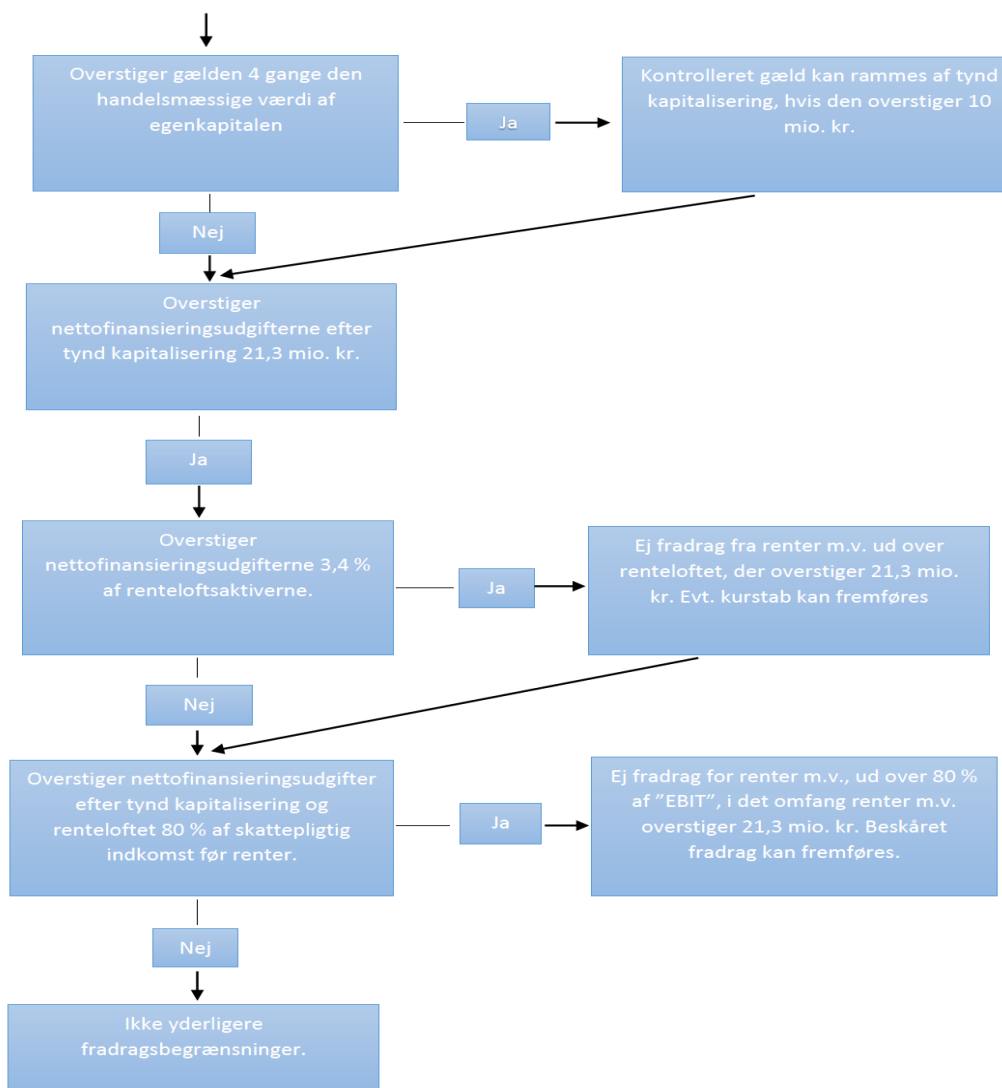
11 Metodikken ved rentefradragsbegrænsningsreglerne

Der vil i nedenstående afsnit redegøres for metodikken ved rentefradragsbegrænsningsreglerne. Dette for at give et billede af, hvorledes fremgangsmåden er.

Reglerne om rentefradragsbegrænsning følger den kronologi, hvormed de står i loven. Som det fremgår af SEL § 11 B, stk. 9, skal en eventuel rentefradragsbeskæring på baggrund af renteloftsreglen først finde sted efter en eventuel beskæring efter reglerne i SEL § 11. Ligeledes er det beskrevet i SEL § 11 C, stk. 1, at der først kan foretages fradragsbeskæring efter EBIT-reglen, når der er foretaget fradragsbeskæring efter SEL § 11 B.

Der vil ske en korrigerende af opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne efter SEL § 11 C for de fradragsbeskæringer, der måtte være efter SEL § 11 og SEL § 11 B, uden at opgørelsen af EBIT-loftet påvirkes (Tell, 2012, s. 297)

Dette fremgår også af følgende figur, der illustrerer metodikken ved rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Figur 5: Fremgangsmåde ved rentefradragsbegrænsningsreglerne, egen tilvirkning efter Andersen, 2010

Det kan være særdeles fordelagtigt at holde samspillet mellem reglerne, for rentefradragsbegrænsning, for øje. Som det tidligere nævnes, vil fradragsbeskårne renteudgifter efter SEL § 11 fortabes. Kurstab der måtte opstå, kan fremføres til modregning i eventuelle kursgevinster på samme lån, i kommende år. Samtidig vil fradragsbeskæring, der måtte fremkomme efter SEL § 11 B ligeledes fortabes. Beskårne nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter efter KGL, kan fremføres til modregning i de efterfølgende 3 år. Beskårne urealiserede kurstab på renteswaps, vedrørende lån i fast ejendom, kan fremføres i hele kontraktens løbetid. Disse kan fradrages i urealiserede kursgevinster i samme kontrakt og i realiserede kursgevinster på samme

kontrakt, hvis de realiseres i samme indkomstår, som de ophører. Næstefter skal det nævnes, at hvis der sker beskæring efter SEL § 11 C, kan denne beskæring fremføres til fradrag i det følgende indkomstår.

Med ovenstående in mente, er det ikke utænkeligt, at det kan udløse en rentefradragsbeskæring efter SEL § 11 B, hvis et selskab udnytter fremførte kurstab efter SEL § 11, stk. 1, 3. pkt. Ligeledes kan det tænkes, at en udnyttelse af kurstab efter SEL § 11 B, stk. 10 vil udløse en rentefradragsbegrænsning efter SEL § 11 C (Tell, 2012, s. 297).

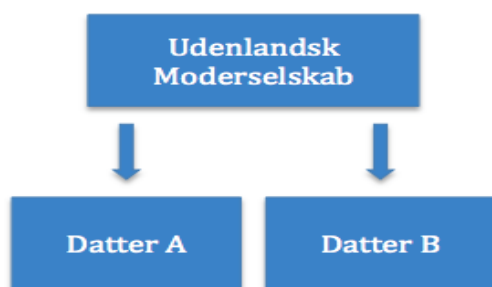
Samtidig vil der være situationer, der øger selskabets nettofinansieringsudgifter. Her tænkes bl.a. på, at hvis selskaber udnytter de fremførte ikke-beskårne kurstab på fordringer i efterfølgende indkomstårs nettokursgevinster på fordringer samt renteindtægter, jf. SEL 11 B, stk. 1, 4.pkt. Ligeledes kan det øge nettofinansieringsudgifterne, hvis selskabet udnytter nettoaktietab efter SEL § 11 B, stk. 4, nr. 5, 2. pkt. Det samme gør sig gældende for urealiserede kursgevinster på renteswaps vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom efter SEL § 11 B, stk. 4, nr. 3, 6. pkt. og ved udnyttelse af beskårne urealiserede kurstab på renteswaps vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom efter SEL § 11 B stk. 10, 2. pkt. (Tell, 2013, s. 297-298).

12 Anvendelse af rentefradragsbegrænsningsreglerne

I det følgende afsnit gives et eksempel på, hvordan føromtalte rentefradragsbegrænsningsregler bruges. Dette for at give en forståelse af, hvilken effekt de kan have på et selskab. Eksemplet vil blive illustreret med udgangspunkt i en fiktiv koncern.

Fremgangsmåden og sammenspillet mellem de forskellige rentefradragsbegrænsningsregler kan synes omfattende. Derfor vil der i dette afsnit laves et eksempel, som tager udgangspunkt i en fiktiv koncern, der består af et udenlandsk moderselskab og to danske datterselskaber, der ikke har indbyrdes ejerskab af hinanden. De to danske datterselskaber er aktieselskaber.

Koncernstrukturen er illustreret nedenfor:

Figur 6: Koncernstruktur, egen tilvirkning

Ovenstående koncerns datterselskaber har følgende regnskaber, hvor der fremgår skattemæssige og handelsmæssige værdier. Beløbene er angivet i mio. kr.

Datter A:

Balance	Skatteværdi	Handelsværdi		Skatteværdi	Handelsværdi
Varelager	150	160	Egenkapital	103	98
Likvide midler	15	15	Bankgæld	425	425
Bygning	205	195	Varekreditorer	7	7
Driftsmidler	202	195	Gæld til Moder	100	100
Porteføljeaktier	33	33			
Goodwill	10	12			
Varedebitorer	20	20			
Aktiver i alt	635	630	Passiver i alt	635	630

Internt oparbejdet goodwill indgår i handelsværdien af goodwill

Figur 7: Balance datterselskab A, egen tilvirkning

Datter B:

Balance	Skatteværdi	Handelsværdi		Skatteværdi	Handelsværdi
Varelager	182	177	Egenkapital	800	784
Likvide midler	41	41	Bankgæld	284	284
Bygning	379	372	Varekreditorer	25	25
Driftsmidler	336	332	Gæld til M	11	11
Porteføljeaktie	50	50			
Goodwill	90	90			
Varedebitorer	42	42			
Aktiver i alt	1120	1104	Passiver i alt	1120	1104

Figur 8: Balance datterselskab B, egen tilvirkning

Resultatopgørelserne for henholdsvis Datter A samt Datter B er illustreret forneden.

Resultatopgørelsen for Datter A		Resultatopgørelsen for Datter B	
Omsætning	130	Omsætning	77
Driftsudgifter	-83	Driftsudgifter	-62
EBIT	47	EBIT	15
<i>Renteindtægter</i>	3	<i>Renteindtægter</i>	8
<i>Koncerneksterne renteudgifter</i>	-40	<i>Koncerneksterne renteudgifter</i>	-18,3
<i>Koncerninterne renteudgifter</i>	-9	<i>Koncerninterne renteudgifter</i>	-1
<i>Koncerneksterne kurstab på fodringer</i>	0	<i>Koncerneksterne kurstab på fodringer</i>	-2
<i>Gevinst på porteføljeaktier</i>	4	<i>Gevinst på porteføljeaktier</i>	8
<i>Tab på porteføljeaktier</i>	-1	<i>Tab på porteføljeaktier</i>	-7
<i>Udbytte</i>	-0,7	<i>Udbytte</i>	-1
Nettoindkomst i alt	3,3	Nettoindkomst i alt	1,7

Figur 9: Resultatopgørelser datterselskaber A og B, egen tilvirkning

Som beskrevet i afsnittet omkring transfer-pricing, skal låneforhold mellem interesseforbundne selskaber være på armslængdevilkår. I dette eksempel er Datter A's rentesats på den kontrollerede gæld på 9 %, hvor rentesatsen på den ikke kontrollerede gæld er 9,3 %. Dermed antages det, at datterselskabet har optaget lån hos moderselskab på armslængdevilkår.

12.1 Tynd kapitalisering SEL § 11

Ovenfor er der ikke anført et konsolideret regnskab for de to selskaber. Grunden til dette er, at der jf. afsnit 7.2.2, omkring konsolideringsreglen ved tynd kapitalisering, kun skal laves konsolideret

regnskab for selskaber, der også er koncernforbundne uden at inddrage udenlandske selskaber eller evt. ultimative danske moder jf. SEL § 11 stk. 4.

Som nævnt i afsnit 7.1.3 vil udregningen af rentefradragsbegrænsningen tage udgangspunkt i samtlige af selskabernes aktiver opgjort til handelsværdier. Ved at kigge på begge selskabers balancer, kan det konkluderes, at Datter A er tyndt kapitaliseret. Dette skyldes at Datter A's samlede gæld overstiger forholdet 4:1 af egenkapitalen, og samtidig er den kontrollerede gæld på 100 mio. kr., hvilket overstiger minimumsgrænsen. Datter B er til gengæld ikke tyndt kapitaliseret. Dette på baggrund af, at selvom den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr., er solvenskravet på 4:1 overholdt.

Således er det kun Datter A, der skal fradragsbegrænses af sine renteudgifter. Dette gøres ved, først at udregne et omkvalificeringsbeløb, ved at bruge formlen;

$$\text{Omkvalificeringsbeløb} = \text{al gæld} - (80\% \times \text{aktiverne})$$

$$532 - (80\% \times 630) = \mathbf{28 \text{ mio. kr.}}$$

Omkvalificeringsbeløbet er det beløb, der skal omkvalificeres fra gæld til egenkapital, for at en fradragsbegrænsning kan undgås. Dermed skal der i eksemplet omkvalificeres 28 mio. kr. fra gæld til egenkapital. Hvis dette gøres i eksemplet, vil egenkapitalen stige fra 98 mio. kr. til 126 mio. kr. Samtidig vil gælden blive reduceret fra 532 mio. kr. til 504 mio. kr., hvilket lige akkurat vil give størrelsesforholdet på 4:1, som er påkrævet for at undgå en fradragsbegrænsning.

Det næste trin er at udregne selve fradragsbeskæringen. Dette gøres ved at bruge nedenstående formel.

$$\text{Fradragsbeskæring} = \frac{\text{Samlede renteudgifter og kurstab på gæld} \times \text{omkvalificeringsbeløb}}{\text{samlede gæld}}$$

$$\frac{49 \times 28}{532} = \mathbf{2,58 \text{ mio. kr.}}$$

Dermed bliver resultatet, at Datter A vil blive nægtet fradrag for **2,58 mio. kr.**, hvilket ikke kan fremføres, og dermed vil være tabt.

12.2 Renteloft SEL § 11 B

Beregningen af rentefradragsbegrænsning efter reglerne i SEL § 11 B tager udgangspunkt i selskabets skattemæssige værdier. Samtidig skal det nævnes, at renteloftsreglen finder anvendelse samlet for sambeskatningskredsen, hvilket fremgår af SEL § 11 B, stk. 8. Det konsoliderede regnskab ser ud som følger:

Balance ultimo 2016	Skattemæssige værdier		Samlet
	A	B	
Varelager	150	182	332
Likvide midler	15	41	56
Bygninger	205	379	584
Driftsmidler	202	336	538
Porteføljeaktier	33	50	83
Goodwill	10	90	100
Varedebitorer	20	42	62
Aktiver i alt	635	1120	1755
Egenkapital	103	800	903
Bankgæld	425	284	709
Varekreditorer	7	25	32
Gæld til Moder	100	11	111
Passiver i alt	635	1120	1755

Figur 10: Konsolideret balance for datterselskaberne A og B, egen tilvirkning

Ligeledes ser resultatopgørelsen ud som følger:

Resultatopgørelse	A	B	Samlet
Omsætning	130	77	207
Driftsudgifter	-83	-62	-145
EBIT	47	15	62
<i>Renteindtægter</i>	3	8	11
<i>Koncerneksterne renteudgifter</i>	-40	-18,3	-58,3
<i>Koncerninterne renteudgifter</i>	-9	-1	-10
<i>Koncerneksterne kurstab på fodringer</i>	0	-2	-2
<i>Gevinst på porteføljeaktier</i>	4	8	12
<i>Tab på porteføljeaktier</i>	-1	-7	-8
<i>Udbytte</i>	-0,7	-1	-1,7
Nettoindkomst i alt	3,3	1,7	5

Figur 11: Konsolideret resultatopgørelse datterselskaberne A og B, egen tilvirkning

Reglerne i SEL § 11 B kommer først i betragtning, hvis selskaberne samlet set har nettofinansieringsudgifter for over 21,3 mio. kr., derfor opgøres mængden af nettofinansieringsudgifterne først.

Nettofinansieringsudgifter	A	B	Samlet
<i>Renteindtægter</i>	3	8	11
<i>Koncerneksterne renteudgifter</i>	-40	-18,3	-58,3
<i>Koncerninterne renteudgifter</i>	-9	-1	-10
<i>Koncerneksterne kurstab på fodringer</i>	0	-2	-2
<i>Gevinst på porteføljeaktier</i>	4	8	12
<i>Tab på porteføljeaktier</i>	-1	-7	-8
<i>Allerede fradragsbeskårne renteudgifter</i>	2,58	0	2,58
Samlede nettofinansieringsudgifter	-40,42	-12,3	-52,72

Figur 12: Nettofinansieringsudgifter for datterselskaber, egen tilvirkning

Som det kan ses foroven, har koncernen nettofinansieringsudgifter for 52,72 mio. kr. samlet, og er dermed over bundgrænsen på 21,3 mio. kr. Væsentligt at bemærke er, at de samlede udbytter på 1,7 mio. kr. ikke er med i beregningen. Dette skyldes at udbytter ikke er en finansieringsudgift. Derudover skal de 2,58 mio. kr., som Datter A allerede er blevet fradragsbeskåret efter tynd kapitalisering, ikke indgå i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter efter § 11 B, stk. 4, netop fordi disse finansieringsudgifter ikke er fradragsberettigede.

Det næste trin er at opgøre aktivmassen, hvor der jf. afsnittet om renteloft medtages varelager, bygninger og driftsmidler til den skattemæssige værdi. Goodwill medregnes kun i det omfang, at det har en skattemæssig værdi. Samtidig indgår nettoværdien af varedebitorer og kreditorer, og dermed skal de samlede varekreditorer på 32 mio. kr. fratrækkes varedebitorer på 62 mio. kr. Hvad angår likvide midler og porteføljeaktier, skal disse poster ikke medregnes i aktivmassen.

Aktivmasse	Samlet
Varelager	332
Bygninger	584
Driftsmidler	538
Goodwill	100
Nettoværdi varedebitorer	30
Aktiver	1584

Figur 13: Samlet opgørelse af aktivmasse for datterselskaberne, egen tilvirkning.

Dette giver en samlet aktivmasse på 1584 mio. kr. Det næste der skal gøres er at gange aktivmassen med standardrenten på 3,4% og se, om nettofinansieringsudgifterne på 52,72 mio. kr., overstiger dette. Hvis dette er tilfældet, skal der ligeledes ske en fradragsbegrænsning efter SEL § 11 B.

Samlede nettofinansieringsudgifter	52,72
Aktivmassen	1584
Standardrenten(2016)	3,40%
Aktivmassen*standardrenten	53,86
Fradragsbeskæringen	0

Figur 14: opgørelse af fradragsbeskæring efter renteloftsreglen, egen tilvirkning.

Foroven kan det ses, at de samlede nettofinansieringsudgifter udgør 52,72 mio. kr. Aktivmassen ganget med standardrenten giver 53,86 mio. kr., og dermed skal datterselskaberne ikke fradragsbeskæres, eftersom deres nettofinansieringsudgifter ikke overstiger renteloftet.

12.3 EBIT-reglen SEL § 11 C

Den sidste regel, der kan ske fradragsbeskæring efter er SEL § 11 C. Fradragsbeskæringen er illustreret forned.

Nettofinansieringsudgifter	A	B	Samlet
<i>Renteindtægter</i>	3	8	11
<i>Koncerneksterne renteudgifter</i>	-40	-18,3	-58,3
<i>Koncerninterne renteudgifter</i>	-9	-1	-10
<i>Koncerneksterne kurstab på fodringer</i>	0	-2	-2
<i>Gevinst på porteføljeaktier</i>	4	8	12
<i>Tab på porteføljeaktier</i>	-1	-7	-8
<i>Allerede fradragsbeskårne renteudgifter</i>	2,58	0	2,58
Samlede nettofinansieringsudgifter	-40,42	-12,3	-52,72
<i>EBIT</i>	47	15	62
<i>80% af EBIT</i>	37,6	12	49,6
Fradragsbeskæring efter SEL § 11 C	-2,82	-0,3	-3,12

Figur 15: Opgørelse af fradragsbeskæring efter EBIT-reglen, egen tilvirkning

Som det fremgår af afsnittet om EBIT-reglen, skal nettofinansieringsudgifterne, som udgangspunkt, opgøres på samme måde, som ved renteloftsreglen, dermed bliver nettofinansieringsudgifterne igen opgjort til 52,72 mio. kr. Ved at kigge på datterselskabernes resultatopgørelser, kan EBIT aflæses til samlet at udgøre 62 mio. kr. Som det ligeledes fremgår af afsnittet om EBIT-reglen, skal nettofinansieringsudgifterne overstige 80% af EBIT, før der sker en fradragsbeskæring. Som vist foroven, vil 80% af datterselskabernes EBIT udgøre 49,6 mio. kr. Datterselskabernes nettofinansieringsudgifter overstiger derfor med 3,12 mio. kr., og dermed vil det overstigende beløb ikke være fradragsberettiget.

Nettofinansieringsudgifter, der fradragsbeskæres efter EBIT-reglen, kan fremføres uden tidsbegrænsning til senere indkomstår jf. SEL § 11 C, stk. 1, 5. pkt. Som tidligere beskrevet gælder det, at hvis der foretages en fradragsbeskæring af koncernen, beskæres selskabernes rentefradragsbegrænsede nettofinansieringsudgifter forholdsmæssigt. Det vil sige, at der beskæres ud fra, hvor meget det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter overstiger 80% af selskabets EBIT jf. SEL § 11 C stk. 2, 3.pkt. Dette er vist i tabellen foroven, hvor Datter A fradragsbeskæres med 2,82 mio. kr., og hvor Datter B fradragsbeskæres med 300.000 kr. Disse beløb kan således fremføres til modregning i de kommende indkomstår.

13 I hvilket omfang vil det være muligt at minimere eller undgå rentefradragsbegrænsning?

Med primært udgangspunkt i føromtalte fiktive koncern, vil der i dette afsnit redegøres for, hvad selskaber kan gøre, for at undgå at blive omfattet af rentefradragsbegrænsningsreglerne. Ligeledes vil der blive diskuteret, hvad der vil være mest fordelagtigt for koncernen at gøre i tilfælde af, at fradragsbegrænsning ikke kan undgås.

13.1 Tynd kapitalisering

Der er en række tiltag, selskaber kan gøre, for ikke at blive omfattet af reglerne om tynd kapitalisering. Som det fremgik af afsnittet om tynd kapitalisering, skal et selskab have en kontrolleret gæld på over 10 mio. kr. samtidig med, at der er en samlet gæld, der overstiger 4 gange egenkapitalen, for at blive omfattet af SEL § 11. Hvis de førnævnte kriterier er opfyldt, og et selskab således er tyndt kapitaliseret, bør der eventuel vurderes, om den kontrollerede gæld kan nedbringes til under 10 mio. kr., eller om der kan gøres tiltag for at overholde solvenskravet på 4:1. I denne afhandlings eksempel, fremgik gik det, at Datter A var omfattet af reglerne. Dermed bør Datter A enten vælge at nedbringe sin kontrollerede gæld til under 10 mio. kr. eller sørge for, at solvenskravet er opfyldt.

Den kontrollerede gæld kan først og fremmest nedsættes, til under beløbsgrænsen, ved at Datter A vælger at afdrage på noget af gælden. Det udenlandske moderselskab kan også vælge at opgive fodringen, dog skal der gøres opmærksom på, at moderselskabet ikke kan fradrage kurstabet jf. KGL 4, stk. 1.

Reglerne i SEL § 11 opgøres ultimo året, og derfor kan reglerne undgås ved, at Datter A optager et lån i banken til at tilbagebetale den kontrollerede gæld. Primo året efter kan Datter A vælge at tilbagebetale lånet til banken, og optage en ny gæld hos moderselskabet. Denne metode bør dog holdes op imod de omkostninger, der er forbundet med at optage et lån i banken for derfor at vurdere, om det kan betale sig.

I tilfælde af at Datter A ikke kan overholde solvenskravet, bør Datter A fremadrettet overveje at undlade at optage lån hos det udenlandske moderselskab eller hos Datter B. I så fald, at dette alligevel er nødvendigt, bør der ikke lånes mere end 10 mio. kr., for dermed ikke at blive omfattet af reglerne om tynd kapitalisering. I tilfælde af at Datter A skal bruge et koncerninternt lån på over 10 mio. kr., bør dette gives som en kortfristet gæld, som ligger i primo året, og som er tilbagebetalt

ultimo. I så fald, at Datter A skal bruge et langfristet lån på over 10 mio. kr., bør det overvejes kun at gøres, hvis koncernen kan godtgøre, at en lignende finansiering vil kunne opnås, hos en bank, uden sikkerhedsstillelse fra hverken moderselskabet eller Datter B. Datter A kan eventuelt undlade koncernfinansiering og i stedet vælge at låne penge hos en ekstern part, såsom en bank uden sikkerhedsstillelse fra et koncernforbundet selskab, der er uden for konsolideringskredsen. Det har den fordel, at selskabet ikke behøver at spekulere i hverken transfer-pricing eller tynd kapitalisering, som kan udgøre en administrativ byrde.

I tilfælde af at det ikke er muligt at nedbringe Datter A's gæld, bør Datter A eller koncernen forsøge at gøre således, at solvenskravet er opfyldt. Dette kan eventuelt gøres ved, at det udenlandske moderselskab eller Datter B giver Datter A et skattefrit tilskud efter SEL § 31 D, således at størrelsesforholdet mellem gæld og egenkapital bliver akkurat 4:1. For Datter A vil det således betyde, at der skal gives et skattefrit tilskud på i alt 35 mio. kr. for at undgå rentefradragsbegrænsning efter SEL § 11. Dette på baggrund af, at den totale gæld udgør 532 mio. kr., hvilket betyder, at egenkapitalen således skal udgøre mindst 133 mio. kr., for at overholde solvenskravet.

Der skal her gøres opmærksom på, at den indskudte kapital skal være i Datter A i mindst 2 år jf. SEL § 11, stk. 3. Samtidig gælder det, at et skattefrit tilskud ikke vil øge aktivmassen efter SEL § 11 B, da selskabets likvider ikke medregnes heri.

Alternativt til dette, kan der foretages en kapitaludvidelse, som evt. kan gøres til overkurs. Dette kan gøres skattefrit, da et selskabs udstedelse af aktier til overkurs ikke medregnes til den skattepligtige indkomst jf. SEL § 13, stk. 1, nr. 1. Dette kan således tjene det formål at sikre, at forholdet mellem fremmedkapital og egenkapital ikke overstiger forholdet 4:1.

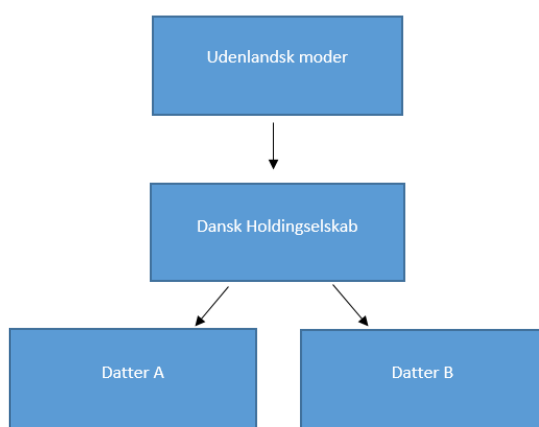
Kapitaludvidelse er grundlæggende en ændring i vedtægterne, som kræver dobbelt 2/3.-dele majoritet for at blive vedtaget, jf. selskabsloven § 106. Derfor er det vigtigt at være opmærksom på, at hvis der er minoritetsaktionærer i selskabet, kan det være problematisk, hvis ikke minoritetsaktionærer vil være interesseret i en kapitaludvidelse. Dette fordi, der i selskabsloven er vedtaget regler, som har til formål at beskytte minoritetsaktionærer og deres retsstilling, jf. selskabsloven § 108. Hvis der på generalforsamlingen bliver gennemført tiltag, der kan skaffe visse kapitalejere en utilbørlig fordel, kan disse beslutninger gøres ugyldige. Dette på baggrund af, at hvis der sker en kapitaludvidelse, hvor kun hovedaktionær tegner aktier, vil der ske en forskydning af ejerandele, som minoritetsaktionærer ikke nødvendigvis vil være interesseret i. Derfor kan en

kapitaludvidelse, foretaget af majoritetsaktionærer uden minoritetsaktionærers samtykke, gøres ugyldig. Hvis hovedaktionær derimod har dobbelt 9/10.-dele majoritet kan hovedaktionær gennemføre kapitaludvidelse uden minoritetens samtykke. Dette på baggrund af, at majoritetshaver herved kan tvangsindløse minoritetsaktionærer efter selskabsloven § 70, og derefter gennemføre en kapitaludvidelse.

I tilfælde af at det hverken er muligt for koncernen at nedbringe den kontrollerede gæld eller overholde solvenskravet, kan koncernen prøve at dokumentere, at et lignende lån mellem det udenlandske moderselskab og Datter A, med samme vilkår, kunne være opnået hos en uafhængig part. En sådan dokumentation kan for eksempel være i form af et lånetilbud fra en bank. Lånetilbuddet må ikke være betinget af, at enten det udenlandske moderselskab eller Datter B stiller garanti.

Reglerne om tynd kapitalisering skal anvendes samlet på konsolideringskredsen, som jf. SEL § 11, stk. 4, 2. pkt. omfatter danske selskaber mv. samt faste driftssteder, der også uden at inddrage udenlandske aktionærer eller et eventuelt dansk ultimativt moderselskab, fortsat vil være koncernforbundne. Den fiktive koncern i denne afhandling kan undgå en fradragsbeskæring efter SEL § 11, ved at foretage en aktieombytning og dermed indskyde et holdingselskab. Dette hænger sammen med, at Datter A og Datter B skal konsolideres, hvis det udenlandske moderselskab indskyder et holdingselskab. Eftersom Datter B har en god solvens, vil det medføre, at der ikke sker en fradragsbeskæring efter reglerne om tynd kapitalisering.

Figuren nedenfor viser, hvorledes koncernstrukturen ser ud, efter der er indsat et holdingselskab.

Figur 16: Koncernstruktur med Dansk holdingselskab, egen tilvirkning

Dermed vil den sammenlagte balance for konsolideringskredsen se ud som følger:

Handelsværdier			
Balance ultimo 2016	A	B	Samlet
Varelager	160	177	337
Likvide midler	15	41	56
Bygninger	195	372	567
Driftsmidler	195	332	527
Porteføljeaktier	33	50	83
Goodwill	12	90	102
Varedebitorer	20	42	62
Aktiver i alt	630	1104	1734
Egenkapital	98	784	882
Bankgæld	425	284	709
Varekreditorer	7	25	32
Gæld til Moder	100	11	111
Passiver i alt	630	1104	1734

– Alle tal er i mio. kr.

Figur 17: Konsolideret balance, egen tilvirkning

Som det fremgår ovenfor, vil den samlede egenkapital udgøre 882 mio. kr., og den samlede gæld vil udgøre 852 mio. kr. Dette overholder solvenskravet på 4:1, og derfor vil der ikke ske rentefradragsbegrænsning efter SEL § 11. Efter omstruktureringen har konsolideringskredsen en

bedre solvens, hvilket medfører, at der kan lånes flere likvider fra det udenlandske moderselskab, uden at blive fradragsbegrænset efter SEL § 11. Der kan således optages gæld op til 4 gange den nye egenkapital, som er $4 \times 882 \text{ mio. kr.} = 3.53 \text{ mio. kr.}$ Ydermere kan datterselskaberne efterfølgende optage lån hos hinanden uden at blive omfattet af reglerne om tynd kapitalisering, eftersom der i opgørelsen ses bort fra fordringer og gæld imellem dem.

At indsætte et holdingselskab kan være smart, hvis koncernen kun er omfattet af reglerne om tynd kapitalisering. I denne fiktive koncerns situation, vil en undgåelse resultere i en merbeskæring efter SEL § 11 B og SEL § 11 C. Derfor bør dette nøje overvejes af koncernledelsen, og en eventuel besparelse bør holdes op imod de ekstra udgifter, eksempelvis i form af revisionshonorar m.v., der er ved at have et holdingselskab.

Fremadrettet kan koncernen overveje alternative koncernfinansieringsformer, for at undgå at blive omfattet af reglerne om tynd kapitalisering samt evt. renteloft og EBIT. Her tænkes der på koncernfinansiering via et egenkapitaltilskud efter SEL § 31 D, der giver sambeskattede selskaber mulighed for at give skattefrit tilskud til hinanden. Hvis et sambeskattet koncernforbundet selskab yder et skattefrit tilskud, vil selskabet ikke få fradrag for tilskuddet jf. SEL § 31 D, stk. 3. Ligeledes vil det modtagende selskab ikke være skattepligtig af tilskuddet.

I takt med, at det modtagende selskab får flere likvider, kan det vælge at tilbagebetale det tidligere modtagne tilskud ved at give et tilsvarende tilskud til det selskab, som det fik tilskuddet fra. Der skal dog gøres opmærksom på, at hvis det selskab, der modtager tilskuddet, ejer aktier i det selskab, der yder tilskuddet, er der tale om udbytte (SKAT 2, 2016). Udbytter er som udgangspunkt skattepligtige, og skal medregnes til den skattepligtige indkomst hos det modtagende selskab jf. LL § 16A, stk. 1. Det modtagende selskab er ikke skattepligtig af udbyttet, hvis der er tale om datterselskabsaktier, hvilket er, når det modtagende selskab ejer 10% eller mere af kapitalen i det udloddende selskab jf. ABL § 4A, stk. 1. Det udloddende selskab har ikke fradrag for udbytter, der udloddes jf. SL § 6, stk. 1, litra e.

Denne finansieringsform har den fordel, at selskabet ikke behøver at bruge ressourcer på reglerne omkring transfer-pricing samt tynd kapitalisering. Samtidig vil sandsynligheden for at blive begrænset efter SEL § 11 B og SEL § 11 C nedsættes, eftersom det kan medføre en nedgang i selskabets samlede nettofinansieringsudgifter. Ulempen ved denne finansieringsform er, at den ikke, ligesom et koncerninternt lån, giver mulighed for at spare i skatteopgørelsen, ved at flytte

beskatningen fra et land til et andet land. Dette forudsætter, at det land hvor det udlånende selskab er skattepligtig, har en lavere skatteprocent, end hvor debitorselskabet er skattepligtig.

Skatteministeren har tidligere udtalt, at hvis fradragsbegrænsningen er mindre end de samlede renteudgifter og kurstab, kan et selskab eller et fast driftssted vælge at lade fradragsbegrænsningen omfatte kurstabet. Datter A, i denne afhandling, har ingen koncerninterne kurstab til det udenlandske moderselskab men kun koncerninterne renteudgifter. I tilfælde af, at Datter A havde haft koncerninterne kurstab, ville det have været mest fordelagtig at lade fradragsbeskæringen omfatte de koncerninterne kurstab frem for de koncerninterne renteudgifter, eftersom kurstabene, som nævnt, kan fremføres til modregning i en senere kursgevinst på samme lån i de efterfølgende indkomstår.

Der kan i denne forbindelse undres over, hvornår fradragsbeskæringen vil være større end de samlede renteudgifter og kurstab. Værd at bemærke er, at på baggrund af formlerne, vil det ikke være muligt at have en situation, hvor fradragsbeskæringen er større end samlede renteudgifter og kurstab. Dette kan danne tvivlsspørgsmål, om hvorvidt skatteministeren i stedet har ment beskæring af samlede renteudgifter og kurstab vedrørende kontrollerede gæld, eller dette er skatteministerens måde at sige, at kurstab skal fradragsbeskæres først.

13.2 Renteloft

Et selskab bliver omfattet af renteloftsreglen i SEL § 11 B, hvis selskabet har nettofinansieringsudgifter over 21,3 mio. kr., og samtidig har nettofinansieringsudgifter, der overstiger selskabets aktivmasse ganget med standardrenten på 3,4 % (2016-niveau). Som det fremgår af denne afhandling, er den fiktive koncern ikke underlagt rentefradragsbegrænsning efter denne regel. Dette på baggrund af, at renteloftsreglen benyttes på sambeskatningskredsen, og Datter A samt Datter B har et større renteloft, end de har nettofinansieringsudgifter.

Hvis en koncern er omfattet af renteloftsreglen, kan den først og fremmest forsøge at øge de omfattede selskabers aktiver. Dette kan blandt andet gøres ved at undlade at foretage skattemæssige afskrivninger i de år, hvor sambeskatningskredsens samlede nettofinansieringsudgifter overstiger aktivmassen ganget med standardrenten. Dette vil således have den effekt, at den skattemæssige værdi af selskabets aktiver vil være højere i indeværende år. På denne måde kan selskabet udskyde afskrivningerne og derved hæve beløbet for, hvornår selskabet vil blive fradragsbeskåret efter reglen om renteloft. Dermed er der tale om en udskydelse af afskrivningerne, som kan ske på

baggrund af, at selskabet har en forventning om, at deres nettofinansieringsudgifter vil være lavere i kommende år.

Dette kan synes som en udmærket løsning på kort sigt, men det skal samtidig nævnes, at dette ligeledes vil have en effekt på selskabets rentefradragsbegrænsning efter EBIT-reglen. Ved at undlade at afskrive på selskabets aktiver, vil disse ikke blive udgiftsført i resultatopgørelsen, hvorfor grænsen for hvornår, der vil ske fradragsbeskæring efter reglerne i SEL § 11 C, også vil øges.

Det kan dog være problematisk, hvis selskabet gør dette, selvom de er vidende om, at selskabets finansieringsudgifter i de kommende år vil være det samme eller højere. Derved vil der være en kumuleret effekt, hvor selskabet søger at undgå fradragsbeskæring ved at undlade at afskrive skattemæssigt og dermed ikke får fradrag for indkøbte aktiver.

Det skal hertil nævnes, at dette kun bør gøres for aktiver, der er ubundne, hvilket afskrivninger efter afskrivningsloven typisk er. Således vil undladelse af afskrivninger blive indhentet på baggrund af et højere afskrivningsgrundlag i kommende år eller en længere afskrivningsperiode. Dette er typisk bygninger, som afskrives lineært og aktiver, der indgår i driften og afskrives degressivt (Michelsen m.fl., 2013, s. 309).

Hvis sambeskatningskredsen har en god likviditet, vil det være en fordel at betale sine kreditorer inden indkomstårets udløb, og udskyde tilgodehavender til primo i kommende indkomstperioder. Dette skyldes, at det er nettoværdien af sambeskatningskredsens debitorer, der indgår i aktivmassen, og samtidig vil det medføre en nedgang i aktivmassen, hvis sambeskatningskredsens tilgodehavende fra debitorer bliver konverteret til likvide midler, eftersom likvide midler ikke indgår i opgørelsen.

Hvis der var tale om en dansk koncern med udenlandske datterselskaber, der har en stor aktivmasse og få nettofinansieringsudgifter, kunne det eventuelt overvejes at vælge international sambeskatning efter SEL § 31 A. Fordelen vil være, at det vil øge sambeskatningskredsens samlede aktivmasse, som kan resultere i, at en fradragsbegrænsning undgås. Ulempen er, at det er samtlige udenlandske datterselskaber, der skal indgå, og at der, jf. SEL § 31A, stk. 3, er en 10årig bindingsperiode. Samtidig skal de udenlandske datterselskaber efterfølgende betale dansk skat, hvilket ikke er hensigtsmæssigt, hvis Danmark har en højere selskabsbeskatning, end landene hvori datterselskaberne er domicilerede.

En anden måde at undgå fradragsbeskæringen er, at koncernen fremadrettet holder øje med sambeskatningskredsens nettofinansieringsudgifter og sørger for, at de ikke overstiger 21,3 mio. kr.

13.3 EBIT-reglen

Selskaber er omfattet af EBIT-reglen, når de har nettofinansieringsudgifter for over 21,3 mio. kr., samtidig med at nettofinansieringsudgifterne overstiger 80% af selskabernes EBIT. Denne afhandlings fiktive koncern er omfattet af EBIT-reglen, eftersom sambeskatningskredsens samlede nettofinansieringsudgifter overstiger 80% af den opgjorte EBIT.

Som nævnt tidligere i afsnittet ovenfor, vil det ligesom ved renteloftsreglen, være en fordel at undlade at foretage skattemæssige afskrivninger, eftersom afskrivninger indgår i driftsudgifterne på resultatopgørelsen, hvilket medfører en lavere EBIT.

I modsætning til renteloftsreglen kan det være fordelagtigt at udskyde betalingen til kreditorer, og samtidig hurtigere indkassere sit tilgodehavende fra debitorerne for dermed at øge omsætningen.

I forbindelse med varekreditorer og -debitorer, er der således et sammenspil, hvor selskaber har mulighed for, i begrænset omfang, at påvirke, om de bliver begrænset af henholdsvis renteloftsreglen eller EBIT-reglen. Dermed er der mulighed for at optimere rentefradragsbegrænsningen ved at øge og sænke varedebitorer og -kreditorer. Hvis selskabet i forvejen har en stor aktivmasse, men en relativt lav EBIT, kan der således søges at få tilgodehavender indbetalt.

Det vil således være mest fordelagtigt, at blive begrænset efter EBIT-reglen, da begrænsningen kan fremføres til modregning i kommende år.

Hvis der var tale om en dansk koncern med udenlandske datterselskaber, kan der overvejes international sambeskatning efter SEL § 31 A, hvis de udenlandske datterselskaber har relativt høje EBIT.

Slutteligt kan koncernen fremadrettet overveje at nedbringe mængden af nettofinansieringsudgifter til under 21,3 mio. kr., hvis dette er muligt.

14 Kan rentefradragsbegrænsningsreglerne gøres mindre komplekse ved at foretage ændringer i det nuværende regelsæt?

Der vil i dette afsnit vurderes, hvorvidt det nuværende regelsæt kan ændres, således at det kan udgøre en mindre administrativ byrde for selskaber og fortsat fungere som værnsregler mod udflytning af dansk skattetilsvær.

Som tidligere beskrevet, kan disse regler udgøre en relativt stor administrativ byrde for selskaber, fordi de skal udarbejde opgørelser for, om de er omfattet af rentefradragsbegrænsningsreglerne. Derfor finder forfatterne af nærværende afhandling det relevant, at vurdere, om det er muligt at foretage ændringer af reglerne, således at de vil udgøre en mindre byrde.

Før der bliver vurderet forskellige ændringer, er det vigtigt at fastslå, at målet med denne del af analysen er, at rentefradragsbegrænsningerne stadig skal kunne opfylde de formål, som var den bagvedliggende hensigt med, at reglerne blev indført. Derfor finder forfatterne af nærværende afhandling det relevant at påpege, at formålet med rentefradragsbegrænsningsreglerne er, at sikre at der ikke sker udflytning af dansk skattetilsvær ved, at udenlandske koncerner placerer store lån i danske selskaber.

14.1.1 Handelsmæssig værdi

Et af de mere væsentlige elementer, der ligger til grund for den relativt store byrde er, at der ved reglerne om tynd kapitalisering skal opgøres en egenkapital på baggrund af selskabets handelsmæssige værdi af samtlige aktiverne. Selskabets handelsmæssige værdi er ikke nødvendigvis en opgørelse, som i forvejen eksisterer i selskabet, i modsætning til eksempelvis den skattemæssige værdi eller regnskabsmæssige værdi. Derfor skal der udregnes en værdiansættelse af selskabets aktiver i forbindelse med beregningen af tynd kapitalisering.

Begrebet ”handelsværdi” er ikke klart defineret i SEL § 11, derfor antages det, at der skal foretages en objektiv værdiansættelse på baggrund af en gennemsnitlig markedsvurdering (Tell, 2012, s. 89). At fastsætte en eksakt brugbar handelsværdi er ofte ikke muligt, og må antages kun at kunne lade sig gøre i tilfælde hvor der foreligger en børsnotering. I tilfælde af at der foreligger en børsnotering, er det denne værdi, der skal benyttes til opgørelse af egenkapitalen. Dette fremgår blandt andet af højesteretsdommen SKM2011.15.HR, hvor Chemlog mente, at selskabets handelsværdi kunne opgøres ud fra den pris, de betalte for selskabet. Her stadfæstede højesteret, at den børsnoterede værdi ikke kunne fraviges. Selskabets værdiansættelse efter børskursen bekræftes yderligere i

SKM2009.257.ØLR i en sag, hvor S Ltd. ligeledes ønskede at benytte en højere værdi end børskursen. I denne sag lagde selskabet til grund, at der for nyligt var sket en sammenlægning af to selskaber, og der mentes således, at der var opstået en synergieffekt, der kunne ligge til grund for, at egenkapitalen var højere end, hvad børskursen gav udtryk for. Dette blev først afvist af Københavns byret, hvorefter S Ltd. klagede til Østre Landsret. Denne klage blev ligeledes afvist af Østre landsret, og byrettens kendelse blev stadfæstet.

I tilfælde hvor selskaber ikke er børsnoterede, må den mest valide handelsværdi for selskaber, antages at skulle stamme fra specialister, der både kender til selskabets aktiver samt et eventuelt marked (Tell, 2012, s. 89). Det kan således være relativt omfattende at få vurderet samtlige aktiver i selskabet.

Ved opgørelse af selskabers handelsværdi, vil denne handelsværdi kunne være genstand for mere subjektive skøn. Dette på baggrund af, at selvom værdien skal opgøres efter en række cirkulærer og sædvaner inden for aktivtype og branche, vil opgørelserne tilsammen skulle følge en så lang række forskellige parametre, der kan medføre at disse opgørelser kan være i risiko for at blive genstand for større og større fejlvurderinger. Derfor synes det nærliggende at stille det spørgsmål, om ikke det vil være nemmere for selskaberne, hvis der i stedet benyttes selskabernes regnskabsmæssige- eller skattemæssige værdi ved opgørelsen af tynd kapitalisering?

Skatteministeren har udtalt, at det er debtors samtlige aktiver, der indgår i beregningen af selskabets handelsmæssige værdi. Hertil skal nævnes, at et selskabs aktiver kan bestå af en uendelig liste af forskellige elementer. Måden hvorpå disse bliver værdiansat, kan i princippet vurderes og diskuteres separat, i forbindelse med spørgsmålet om der kan benyttes en anden opgørelse, end den handelsmæssige værdi, ved tynd kapitalisering. Forfatterne af nærværende afhandling finder det dog relevant at beskæftige sig med de mere overordnede forskelle i forbindelse med de forskellige opgørelser, som eksempelvis indregning af goodwill. Dette på baggrund af, at en analyse der vurderer værdiansættelse af samtlige aktiver, ikke tjener det formål, at kunne svare overordnet på, om der er en anden opgørelsesform af selskabers egenkapital, der vil være mere hensigtsmæssig at bruge, frem for en handelsbaseret.

En af de mere væsentlige forskelle ved opgørelserne er, at det i den handelsmæssige opgørelse, efter tynd kapitalisering, er muligt at indregne selskabets internt oparbejdede goodwill. Denne internt oparbejdede goodwill kan udgøre en betydelig post i selskabets handelsmæssigt opgjorte værdi.

Internt oparbejdet goodwill medregnes ikke i hverken selskabets skattemæssige- eller regnskabsmæssige værdi, og derfor kan disse opgørelser, alt andet lige, være lavere end den handelsmæssige værdi. En beregning for tynd kapitalisering, på baggrund af skattemæssige eller regnskabsmæssige værdier kan resultere i, at egenkapitalen vil være mindre, og således kan selskaber nemmere blive rentefradragsbegrænset, fordi de ikke kan overholde solvenskravet.

Ligeledes vil selskabets immaterielle aktiver indgå i selskabets skattemæssige værdi med kostprisen fratrukket afskrivninger. Her kan der ligeledes bestå en betydelig forskel på baggrund af, at handelsværdien af de immaterielle aktiver estimeres på baggrund af forventede indtægter, der kan opgøres efter estimater, der baseres på tidligere års indtægt eller *Relief-from-royalty*-metoden. Hertil kan findes støtte i Cirkulære nr. 185 af 17. november 1982 (Tell, 2012, s. 98). Således kan der være en forskel bestående i, at den skattemæssige værdi kan afskrives med 1/7 årligt jf. AL § 40. Hvorimod handelsværdien som nævnt ikke nødvendigvis vil være udsat for værdiforringelse. Dermed kan det antages, at handelsværdien for immaterielle aktiver ofte vil være større end den skattemæssige værdi.

Ud over internt oparbejdet goodwill og selskabets immaterielle aktiver er det relativt svært at give en endegyldig antydning af, om selskabets aktiver generelt vil have en højere værdi, hvis de er opgjort til handelsværdi i forhold til regnskabsmæssig eller skattemæssig værdi. Derfor vil det være svært at komme med et endegyldigt svar på, om værdien vil være signifikant anderledes ved at lade beregningen om solvenskravet være baseret på regnskabsmæssig eller skattemæssig værdi fremfor den handelsmæssige værdi.

Derfor vil det være relevant at undersøge, om der skulle være andre elementer, der kan være årsag til, at tynd kapitalisering ikke skal beregnes efter enten den skattemæssige eller den regnskabsmæssige værdi.

14.1.2 Skattemæssig værdi

Hvis beregningen for tynd kapitalisering bliver baseret på den skattemæssige værdi, vil selskaber have et større incitament til at undlade at afskrive på deres aktiver for således at undgå en værdiforringelse. Dette på samme måde som ved renteloftsreglen. Dermed kan man forestille sig, at selskaber vil undlade afskrivninger og dermed ikke få fradrag for aktiverne, men i stedet undgå at blive fradragsbeskåret efter SEL § 11, da det beskårne rentefradrag fortabes. På trods af dette synes det, at en beregning af tynd kapitalisering på baggrund af selskabets skattemæssige værdi, godt vil kunne opnå reglens formål, som er at undgå utilsigtet udflytning af skattetilsvaret. Dette på baggrund

af, at ved at bruge en opgørelse af den skattemæssige værdi, vil kunne undgå det føromtalt "subjektive skøn" fra specialister og vurderingsmænd og samtidig er den skattemæssige opgørelse udgøre en mindre administrativ byrde, da denne opgørelse i forvejen skal foretages.

En sådan opgørelse synes dog at være meget lig med opgørelsen for renteloft. Dette på baggrund af, at begge regler efterfølgende skal opgøres på baggrund af den skattemæssige værdi, hvor den ene regel sammenligner med fremmedkapital, og den anden regel sammenligner med nettofinansieringsudgifter.

14.1.3 Regnskabsmæssig værdi

Umiddelbart kan det synes, at den regnskabsmæssige værdi, ligesom den skattemæssige værdi, godt kan ligge til grund for en opgørelse af egenkapitalen ved reglerne om tynd kapitalisering. Forfatterne af nærværende afhandling pointerer dog, at hvis beregningen for tynd kapitalisering baseres på selskabers regnskabsmæssige værdi, vil der være incitament til, at selskaber vil søge at have lange regnskabsmæssige afskrivningsperioder, for således at have den størst mulige egenkapital. Det kan tænkes, at selskaber, ved denne fremgangsmåde, vil ende med situationer, hvor de i så høj grad vil bestræbe sig på at skabe argumentation for at opnå disse lange afskrivningsperioder, at det kan konflikte med generalklausulen i Årsregnskabslovens § 11, som er kravet om, at selskabers regnskab skal give et retvisende billede af virksomhedens og koncernens aktiver og passiver, finansielle stilling samt resultat.

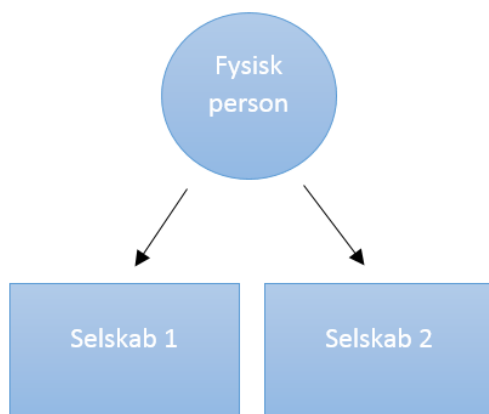
14.2 Konsolideringskredsen ved tynd kapitalisering

Et andet element, ved reglerne om rentefradragsbegrænsning, som vækker forundring er, at der er forskel på hvilke selskaber, der indgår i konsolideringen. Som nævnt tidligere i afhandlingen vil opgørelsen for henholdsvis rentelofts- og EBIT-reglen følge koncerndefinitionen efter SEL § 31 C, hvorimod koncerndefinitionen ved reglerne om tynd kapitalisering opgøres efter KGL § 4, stk. 2, der beskriver, at ved koncernforbundne selskaber forstås, selskaber hvor samme aktionærkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 % af kapitalen i hvert selskab eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 % af stemmerne i hvert selskab. Samtidig skal der ved konsolideringen i SEL § 11 indgå alle selskaber, som også vil være koncernforbundne, hvis der ses bort fra udenlandske aktionærer eller ultimative danske moder.

Spørgsmålet er således, om det vil have nogen nævneværdig effekt, hvis koncerndefinitionen i stedet fulgte koncerndefinitionen i SEL § 31 C, og dermed blev opgjort på samme måde som ved rentelofts- og EBIT-reglen.

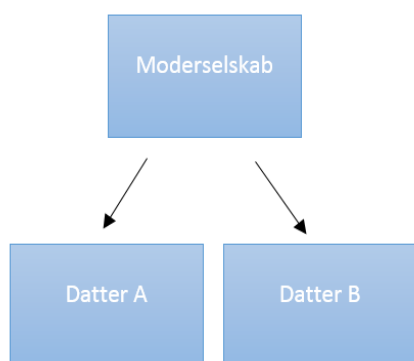
Reglerne i SEL § 11 er baseret på at identificere kontrolleret gæld med det formål at sikre, at selskaber får begrænset rentefradrag for gæld, der ikke er på armlængde. Hvis ikke reglerne om tynd kapitalisering var bygget op på baggrund af koncerndefinitionen i KGL § 4 stk. 2, var det således muligt for samme hovedaktionær at udføre dansk skatteprovenu ved at lade et andet selskab, ikke-koncernforbundet efter SEL § 31 C, yde lån til datterselskabet, og derved opnå fradrag for renter i Danmark.

Dermed må der svares afvisende på spørgsmålet om, hvorvidt det skulle være muligt at lade konsolideringen af selskaber under reglen om tynd kapitalisering følge SEL § 31 C. Dette på baggrund af, at det efter KGL § 4 stk. 2 ikke er muligt at yde lån til et dansk datterselskab fra udenlandske selskaber, der alle har samme fysiske hovedaktionær, og hvor der således ikke er et juridisk bindeled, uden at risikere fradragsbeskæring efter tynd kapitalisering. Dette er illustreret ved nedenstående figurer:

Figur 18: Koncernforhold efter KGL § 4 stk. 2., egen tilvirkning

Ved ovenstående figur er selskab 1 og selskab 2 koncernforbundne efter KGL § 4 stk. 2, men ikke efter SEL § 31 C.

Figur 19: Koncernforhold efter KGL § 4 stk. 2 og SEL § 31 C, egen tilvirkning

Ved ovenstående figur er Datter A og Datter B koncernforbundne ved både KGL § 4 stk. 2 og SEL § 31 C.

14.3 Opgørelsesmetode af fradragsbegrænsningen ved tynd kapitalisering

Angående beregningen af rentefradragsbegrænsningen, er der forskellige opfattelser af, hvorledes beregningen skal foretages. Under det forberedende arbejde angående beregningen af fradragsbeskæringen, blev der under udvalgsbehandlingen efter lovens 1. behandling, fremsat et spørgsmål af BDO SKAT. Spørgsmålet gik på, om beregningen skal foretages på baggrund af renteudgifter/kurstab på kontrolleret gæld i forhold til den samlede kontrollerede gæld, jf. 4. og 9. bilag til L 101 1997-98. Dermed mente BDO SKAT, at det ville være mere rigtigt, hvis beregningen fulgte formlen:

$$\text{Fradragsbeskæring} = \text{samlede renteudgifter og kurstab på den kontrollerede gæld} \times (\text{omkvalificeringsbeløb} / \text{kontrollerede gæld})$$

Dette blev imidlertid forkastet under det lovforberedende arbejde. Hvorfor det ifølge skatteministeriet stadig er den oprindelige formel, som benyttet i afhandlingen, der skal bruges.

BDO SKATs holdning synes at bakkes op fra forskellige sider. Eksempelvis skriver Kim Wind Andersen i sin bog "Selskabers renter" fra 2010, at udregningen af fradragsbeskæringen sker efter BDO SKATs fremsatte formel (Andersen, 2010, s. 34). Det skal dog nævnes, at Kim Wind Andersen ikke behandler dette dybere end blot at beskrive denne fremgangsmåde, som værende den gængse fremgangsmåde for udregningen af beskæringen ved tynd kapitalisering. BDO SKATs

fremgangsmåde nyder stadig stor sympati, og bliver stadig taget i brug af eksempelvis PWC, der i deres Regnskabshåndbog fra 2016 ligeledes benytter BDO SKATs formel. Dette begrundes ved, at hvis prioriteringsreglen skal virke efter hensigten, bør renteniveau og kurstab på ikke kontrolleret gæld ikke have indflydelse på selve rentefradragsbegrænsningen (PWC, 2016, s. 634).

Det er dog tankevækkende, at en anerkendt skribent på området, samt et af de førende revisionshuse vælger at beskrive og tilslutte sig en fremgangsmåde, som ikke umiddelbart er understøttet af lovgivningen. Derfor finder forfatterne af nærværende afhandling det for relevant at undersøge, hvad konsekvenserne af de to forskellige udregningsmetoder er, samt give deres holdning til, hvilken metode forfatterne mener, vil være den mest korrekte måde at opgøre fradragsbeskæringen på.

Michael Tell beskriver ligeledes problemstillingen i hans bog "Fradragsbeskæring af finansieringsudgifter". Tell beskriver således, at den, af BDO SKAT fremsatte, beregningsmetode ikke kan understøttes af lovbemærkningerne, og han understreger, at forslaget blev direkte afvist. Tell henviser ligeledes til lovbemærkningerne ved 9. bilag, L101 1997-1998 (Tell, 2012, s. 112). Som tidligere beskrevet, er forfatterne af nærværende afhandling af samme opfattelse, at BDO SKATs beregningsmetode ikke understøttes af lovbemærkningerne, og vil yderligere bidrage ved at påpege, at selvom der ved ændringen ved lov nr. 221 af 31. marts bilag 39 (L119 FT 2003-2004) blev indført en ny beregningsmetode angående tynd kapitalisering, vil selve beskæringen stadig skulle udregnes på baggrund af selskabets samlede renter og samlede gæld (SKAT 3, 2016)

For at forstå hvilken effekt de forskellige beregningsmetoder har, vil det være relevant at se på hvilken matematisk effekt de to forskellige formler vil have, således at identificere hvorledes rentefradragsbeskæringen ændres ved at ændre på de to faktorer, som kan udgøres af renteudgifter og kurstab til kontrolleret gæld/samlede renteudgifter i tælleren, og henholdsvis kontrolleret gæld/samlede gæld i nævneren. For simplicitetens skyld skrives BDO SKATs formel således at:

$$F = \frac{X}{Y} * O$$

- Fradragsbeskæringen = F
- Renteudgifter vedr. kontrolleret gæld = X
- Kontrolleret gæld = Y
- Omkvalificeringsbeløb = O

Således vil der i denne gennemgang tages udgangspunkt i formlen med renteudgifter vedrørende kontrolleret gæld. Hvor der tillægges den resterende ikke-kontrollerede gæld, for at give en ide om hvilken forskel dette giver.

Hvis der benyttes ovenstående formel, vil der være en sammenhæng mellem selskabets rentefradragsbeskæring og dens rentebetalinger divideret med den kontrollerede gæld. Samme brøk vil ligeledes give et udtryk for den gennemsnitlige rentebetaling for den kontrollerede gæld. Hvis der således tilføjes den resterende ikke-kontrollerede gæld og renter vedrørende denne gæld i både tæller og nævner, vil denne have en udvandende effekt. Dette vil betyde, at hvis renten for den ikke-kontrollerede gæld er lavere end renten for den kontrollerede gæld vil tillægget af ikke-kontrolleret gæld medføre, at rentefradragsbeskæringen forholdsmæssigt vil være mindre end, hvis fradragsbeskæringen udelukkende blev udregnet på baggrund af den kontrollerede gæld.

Der hvor problemstillingen bliver mere alvorlig, er situationer hvor renten på den kontrollerede gæld er markant lavere end renten på den ikke kontrollerede gæld. Herved vil det faktum, at den ikke-kontrollerede gæld indgår i beregningen have en forstærkende effekt, som vil resultere i, at inddragelsen af den ikke-kontrollerede gæld vil forøge selskabets rentefradragsbegrænsning.

Hvis der betales relativt store renteudgifter på den kontrollerede gæld, i forhold til den ikke-kontrollerede gæld, vil den totale fradragsbeskæring blive forholdsmæssigt større ved at bruge BDO SKATs fremsatte formel. Dette på baggrund af, at hvis der medregnes den totale gæld og de totale renteudgifter, som har en lavere renteprocent end den kontrollerede gæld, vil tillægget af den ikke kontrollerede gæld have en udvandende effekt på rentefradragsberegningen. Dermed kan der konkluderes; at på baggrund af formlen, vil fradragsbegrænsningen for selskabet, ved at bruge den lovmæssigt bestemte formel fremfor at bruge BDO SKATs formel, blive mindre ved en kontrolleret gæld med en højere rente end på armslængdevilkår. Ligeledes vil fradragsbegrænsningen være større ved brug af den lovmæssige formel fremfor BDO SKATs, hvis renteprocenten på den kontrollerede gæld er mindre end renteprocenten på den ikke-kontrollerede gæld.

På baggrund af ovenstående må der konkluderes, at det på dette område ikke er klargjort tydeligt nok, hvorledes beregningen skal udføres. Forfatterne af nærværende afhandling er af den holdning, at hvis reglerne skal fungere optimalt, skal der først og fremmest foreligge klarhed om, hvordan beregningen skal udføres.

Forfatterne af denne afhandling tilslutter sig BDO SKATs foreslåede beregningsmetode. Dette grundet i, at det synes som værende den mest korrekte måde at beregne rentefradragsbegrænsningen på. Samtidig anses det ikke fordrende for erhvervslivet, hvis eksempelvis et tyndt kapitaliseret selskab bliver nægtet fradrag for renter, hvis de har modtaget et lavt forrentet lån fra et koncernforbundet selskab, men som således får en større beskæring på baggrund af den gæld, som de har optaget hos tredjemand.

I denne afhandlings fiktive koncern, vil Datter A's fradragsbeskæring, hvis der benyttes BDO SKATs metode, blive 2,52 mio. kr. fremfor de 2,58 mio. kr. Dette skyldes, at Datter A har en lavere rentesats på den kontrollerede gæld, som er på 9%. Derfor bliver Datter A's fradragsbeskæring større, når den oprindelige formel bruges, fordi der er en højere rentesats på den ikke-kontrollerede gæld.

15 Kan der undlades én eller flere af de nuværende rentefradragsbegrænsningsregler ved at ændre andre regler, således at der stadig værnes mod udflytning af skattetilsvaret?

I det følgende afsnit vil der blive vurderet om regelsættet, omkring rentefradragsbegrænsning, kan gøres til en mindre administrativ byrde for selskaber, samtidig med at reglerne fortsat kan fungere som værnsregler mod udflytning af dansk skattetilsvaret, ved at fjerne én eller flere af de nuværende rentefradragsbegrænsningsregler og stramme andre regler.

En måde hvorpå regelsættet omkring rentefradragsbegrænsning kan forenkles på, er ved at fjerne en eller to af reglerne, som er enten reglerne om tynd kapitalisering, renteloft eller EBIT og eventuelt foretage en stramning af de resterende regler. Forslaget vil kunne bidrage til en forenkling af den administrative byrde, som regelsættet er forbundet med grundet kompleksiteten. Det efterfølgende spørgsmål er, om regelsættets tiltænkte formål stadig kan opretholdes i samme grad.

Rentefradragsbegrænsningsregler er ikke kun et dansk fænomen, men findes ligeledes i mange andre lande i forskellige udformninger. Dette gælder dermed også reglerne om tynd kapitalisering samt EBIT-reglen, hvor lignende regler findes i andre lande. Hvad angår reglerne om renteloft, findes der ikke lignende regler i udlandet (Tell, 2012, s. 273).

Eftersom der forefindes lignende regler om tynd kapitalisering og EBIT-reglen i udlandet, kan det synes hensigtsmæssigt at rette blikket mod udlandet, for at søge inspiration til, om nogle af reglerne eventuelt kan strammes op på en sådan måde, at de favner bredere, og dermed kan ligge til grund for, at der kan fjernes andre regler på området. Målet vil dermed være at se om hele lovgivningen omkring rentefradragsbegrænsning kan opretholdes på samme niveau, men ved brug af færre paragraffer.

Frankrig og Holland har, ligesom Danmark, rentefradragsbegrænsningsregler, der baserer sig på et selskabs solvensgrad, ligesom de danske regler om tynd kapitalisering. Et af områderne, hvor Danmark, Frankrig og Hollands regler adskiller sig på er i forhold til solvenskravet, hvor det i Frankrig og Holland er på henholdsvis 1,5:1 samt 3:1 mod Danmarks 4:1 (Tell, 2012, s. 106). Samtidig gælder det i Holland, at et selskab kun skal eje 1/3 af aktiekapitalen i et andet selskab, før der er et interessefælleskab, og der på baggrund af dette kan opstå kontrolleret gæld. Det kan dermed konkluderes, at både Frankrig samt Holland har strammere regler omkring tynd

kapitalisering, og det er dermed nemmere for selskaber at blive omfattet af reglerne i disse to lande, end det er i Danmark.

Ydermere findes der, i Tyskland og Italien, regler, der ligner EBIT-reglen. Disse lande har, i henholdsvis 2007 og 2008, udskiftet deres tidligere regler om tynd kapitalisering med den lignende EBIT-regel (Tell, 2012, s. 304). I Tyskland er det valgt, at EBIT-loftet skal være på 30% af den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter, skat og afskrivninger, altså EBITDA, hvor det i Danmark er på 80% af den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter og skat, altså EBIT. Hvis nettofinansieringsudgifterne overstiger 30% af selskabets EBITDA, vil der ske en fradragsbeskæring, men det er, ligesom i Danmark, muligt at fremføre de fradragsbeskærne nettofinansieringsudgifter.

Det hensigtsmæssige ved at bruge EBITDA fremfor EBIT er, at der ikke bliver mulighed for at spekulere i, om der skal foretages afskrivninger eller ej, eftersom disse ikke påvirker selskabets EBITDA. Ved at den danske regel benytter EBIT, vil det være bedst at undlade at foretage afskrivninger eftersom afskrivninger indgår som driftsudgifter i resultatopgørelsen og dermed nedsætter selskabets EBIT. I Tyskland gælder der ligeledes en minimumsgrænse, hvor nettofinansieringsudgifter under € 3 mio. ikke bliver fradragsbegrænset (Tell, 2012, s. 305). Hvis der i 2007 i Danmark, ligesom Tyskland, var valgt at afskaffe de tidligere regler på området, og erstatte dem med EBITDA-reglen, vil en fradragsbeskæring i afhandlingens fiktive koncern se ud som følger på figurerne 20 og 21:

Resultatopgørelse	A	B	Samlet
Omsætning	130	77	207
Driftsudgifter	-68	-52	-120
EBITDA	62	22	84
Afskrivninger	-15	-10	-25
Renteindtægter	3	8	11
Koncerneksterne renteudgifter	-40	-18,3	-58,3
Koncerninterne renteudgifter	-9	-1	-10
Koncerneksterne kurstab på fodringer	0	-2	-2
Gevinst på porteføljeaktier	4	8	12
Tab på porteføljeaktier	-1	-7	-8
Udbytte	-0,7	-1	-1,7
Nettoindkomst i alt	3,3	1,7	5

Figur 20: Resultatopgørelse for den konsoliderede koncern efter EBITDA, egen tilvirkning

Nettofinansieringsudgifter	A	B	Samlet
Renteindtægter	3	8	11
Koncerneksterne renteudgifter	-40	-18,3	-58,3
Koncerninterne renteudgifter	-9	-1	-10
Koncerneksterne kurstab på fodringer	0	-2	-2
Gevinst på porteføljeaktier	4	8	12
Tab på porteføljeaktier	-1	-7	-8
Samlede nettofinansieringsudgifter	-43	-12,3	-55,3
EBITDA	62	22	84
30% af EBITDA	18,6	6,6	25,2
Fradragsbeskæring	-24,4	-5,7	-30,1

Figur 21: Opgørelse af fradragsbegrænsning efter EBITDA, egen tilvirkning

Overstående eksempel viser, at hvis Danmark havde afskaffet renteloftsreglen og reglerne om tynd kapitalisering og i stedet havde indført de samme regler som i Tyskland, ville det resultere i en markant større fradragsbeskæring for denne afhandlings fiktive koncern. Hvor den samlede fradragsbeskæring tidligere blev opgjort til 5,7 mio. kr., bliver den samlede fradragsbeskæring nu 30,1 mio. kr. Fordelen for selskabet er, at samtlige 30,1 mio. kr. kan fremføres, hvorimod der tidligere kunne fremføres 3,12 mio. kr., eftersom at de 2,58 mio. kr. blev fradragsbeskåret efter reglerne om tynd kapitalisering.

Som det ses foroven, får Datter A en fradragsbeskæring på 24,4 mio. Kr., hvilket sammenholdt med selskabets nettoindkomst på 3,3 mio. Kr., giver et underskud for årets resultat på 21,1 mio. kr. Det er vigtigt at være opmærksom på, at underskuddet på 21,1 mio. kr., som Datter A har fået, som en konsekvens af fradragsbeskæring, ikke nødvendigvis vil kunne modregnes fuldt ud i det næste indkomstår. På baggrund af SEL § 12 stk. 2 kan underskud fra tidligere indkomstår fradrages fuldt ud i den del af årets skattepligtige indkomst, der ikke overstiger grundbeløbet på 7.852.500 kr. Et herefter resterende underskud kan fradrages i 60% af den del af årets skattepligtige indkomst, der overstiger grundbeløbet. Hvis Datter A efterfølgende opnår et overskud på eksempelvis 10 mio. kr., vil Datter A kunne modregne 7.852.500 kr. uden begrænsning og derefter 60% af de resterende 2.174.500 kr., hvilket udgør 1.288.500 kr. Selskabet vil dermed kunne fremføre 9.141.000 kr. af deres underskud på 21.100.000 kr. i indkomståret. Dette vil give Datter A en skattepligtig indkomst på 859.000 kr. Det resterende fremførselsberettigede underskud på 11.959.000 kr. forbliver til de efterfølgende år.

Eftersom EBITDA-reguleringen kan give relativt store fradragsbeskæringer, kan reguleringen i højere grad medføre et underskud. Derfor bør EBITDA-regulering nøje overvejes, da denne, sammen med underskudsbegrænsningsreglen i SEL § 12, kan ramme selskaberne hårdt, da det ikke nødvendigvis vil være muligt at opnå fuldt fradrag for det fremførselsberettigede underskud i det næste indkomstår.

Forfatterne af nærværende afhandling er ikke af den opfattelse, at Danmark bør indføre en regulering som er magen til den i Tyskland. Dette hverken som erstatning for det nuværende rentefradragsbegrænsnings regelsæt eller som erstatning for EBIT-reglen. Som erstatning for hele regelsættet, synes det at være retmæssigt at have rentefradragsbegrænsningsregler, som sikrer en sammenhæng mellem de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter samt indkomstskabende aktiver og den skattepligtige indkomst. Forfatterne af nærværende afhandling mener derfor, at den

tyske EBITDA-regulering mangler et element, der sikrer en sammenhæng mellem de indkomstskabende aktiver og de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter. Hvis EBITDA-reguleringen skal bruges som erstatning for den nuværende EBIT-regel, er forfatterne af nærværende afhandling af den opfattelse, at hele regelsættet kan blive for stramt og således være til skade for dansk erhvervsliv. Alternativt kan det vælges, at EBITDA-reguleringen bruges sammen med renteloftsreglen uden reglerne om tynd kapitalisering. Dette vurderes ikke at være hensigtsmæssigt, da det stadig vil bidrage til nogle relativt stramme rentefradragsbegrænsningsregler, hvilket ikke anses for at være attraktivt for danske selskaber. Samtidig kan stramme rentefradragsbegrænsningsregler have den effekt, at den vil afholde udenlandske investorer i at investere i Danmark i lige så høj grad, som hvis reglerne var mere lempelige.

Forfatterne af nærværende afhandling mener, at det vil kunne simplificere, regelsættet omkring rentefradragsbegrænsning, at fjerne reglerne om tynd kapitalisering, og bibeholde EBIT-reglen og renteloftsreglen, men nedsætte minimumsgrænsen for nettofinansieringsudgifter. Årsagen til at forfatterne af nærværende afhandling foreslår at fjerne reglerne om tynd kapitalisering, skyldes først og fremmest, at det er den regel, der bliver vurderet til at udgøre den største administrative byrde. Dette er fordi reglerne om tynd kapitalisering blandt andet kræver en anden opgørelse samt en anden konsolideringskreds end EBIT-reglen og renteloftsreglen. Derudover er forfatterne af nærværende afhandling af den opfattelse, at et selskabs solvensgrad ikke nødvendigvis bør have en betydning for, hvorvidt et selskab skal fradragsbeskæres eller ej. Forfatterne af nærværende afhandling mener, at det er størrelsen af renteudgifterne, der bør fokuseres på i forbindelse med en eventuel beskæring.

Ulemperne ved at fjerne reglerne om tynd kapitalisering er, at de mindre selskaber som ikke har nettofinansieringsudgifter over 21,3 mio. kr., men som eventuelt er tyndt kapitaliserede og har store lån til et koncernselskab, ikke bliver omfattet. Dette giver et større råderum for, at selskaber kan udflytte dansk skattetilsvær. Derfor foreslår forfatterne af nærværende afhandling, at grænsen for nettofinansieringsudgifter på 21,3 mio. kr. sænkes.

Hertil foreslås det, at den nedsatte bundgrænse løbende justeres således, at den ikke vil omfatte flere og flere selskaber i kraft af inflation.

Tillige skal nævnes, at hvis minimumsgrænsen sænkes for meget, vil dette kunne have flere forskellige u hensigtsmæssige konsekvenser. Hertil kan blandt andet nævnes, at en for lav

minimumsgrænse kan have den effekt, at ”sunde selskaber”, der i perioder har behov for større finansiering til fremtidige projekter, vil risikere at blive fradragsbeskåret. Således kan en for lav minimumsgrænse kunne fjerne initiativ til at foretage større investeringer i Danmark.

Den rentefradragsbegrænsningslovgivning som forfatterne af nærværende afhandling mener kan være et alternativ til den nuværende, er illustreret forneden med udgangspunkt i afhandlingens fiktive koncern, hvor koncernen ikke undergår begrænsning efter tynd kapitalisering og minimumsgrænsen for rentelofts- og EBIT-reglen sænkes.

Renteloftsreglen	A	B	Samlet
Varelager	150	182	332
Bygninger	205	379	584
Driftsmidler	202	336	538
Goodwill	10	90	100
Nettoværdi varedebitorer	13	17	30
Aktivmasse	580	1004	1584
Samlede nettofinansieringsudgifter	43	12,3	55,3
Aktivmasse * standardrenten	19,72	34,14	53,86
Fradragsbeskæring efter SEL § 11 B	1,44	0	1,44

Figur 22: Opgørelse af rentefradragsbegrænsning efter renteloft uden begrænsning efter tynd kapitalisering, egen tilvirkning

Eftersom det kun er ved Datter A, at nettofinansieringsudgifterne overskrider aktivmassen ganget med standardrenten, bliver den samlede fradragsbeskæring efter renteloftsreglen på 1,44 mio. kr. henført til Datter A, jf. SEL § 11 B, stk. 8.

EBIT-reglen	A	B	Samlet
<i>Renteindtægter</i>	3	8	11
<i>Koncerneksterne renteudgifter</i>	-40	-18,3	-58,3
<i>Koncerninterne renteudgifter</i>	-9	-1	-10
<i>Koncerneksterne kurstab på fodringer</i>	0	-2	-2
<i>Gevinst på porteføljeaktier</i>	4	8	12
<i>Tab på porteføljeaktier</i>	-1	-7	-8
<i>Allerede fradragsbeskårne renteudgifter</i>	1,44	0	1,44
Samlede nettofinansieringsudgifter	-41,56	-12,3	<u>-53,86</u>
<i>EBIT</i>	47	15	62
<i>80% af EBIT</i>	37,6	12	<u>49,6</u>
<i>Fradragsbeskæring efter SEL § 11 C</i>	<u>-3,96</u>	<u>-0,3</u>	<u>-4,26</u>

Figur 23: Rentefradragsbegrænsning efter SEL § 11 B og SEL § 11 C, uden tynd kapitalisering, egen tilvirkning.

Den samlede fradragsbeskæring vil stadig udgøre 5,7 mio. kr. Hertil er det dog væsentligt at bemærke, at en større andel af de 5,7 mio. kr. kan fremføres. Herved kan der fremføres 4,26 mio. kr., mens de 1,44 mio. kr. ikke kan fremføres, eftersom de fradragsbeskæres efter renteloftsreglen. Som det ses foroven, bliver den fiktive koncern ikke berørt af, at minimumsgrænsen bliver sænket.

Som tidligere nævnt, foreslås det at beholde EBIT-reglen og renteloftsreglen, men stramme op på minimumsgrænsen. Årsagen til, at begge regler bør beholdes er, at renteloftsreglen sikrer en sammenhæng mellem de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter og de indkomstskabende aktiver, mens EBIT-reglen sikrer sammenhæng mellem de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter og den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifterne.

15.1 Ledelsesberetning

I forbindelse med forslaget om at afskaffe tynd kapitalisering, kan det foreslås at indføre et krav om, at selskaber beskriver deres finansieringsforhold i ledelsesberetningen, hvis der foreligger særlige forhold.

Igennem tiden har flere selskaber og personer været i mediernes og SKATs søgelys, fordi de har været under mistanke om at lave konstruktioner, der har muliggjort skatteflugt. Derfor er det nærliggende at tiltænke en metode, der kan skabe større overskuelighed over den måde, hvorpå selskaber betaler deres skat. Et relativt nyt tiltag er, at det nu offentliggøres, hvor meget selskaber betaler i SKAT. Disse informationer er nu tilgængelige på SKATs hjemmeside.

Et muligt alternativ kan være at gøre det lovpligtigt for selskaber, af en vis størrelse, der betaler en vis mængde af finansieringsudgifter, at oplyse hvorledes den skattemæssige betaling er sammensat. Dette kan gøres ved at inkludere et krav om en redegørelse for selskabers skatteforhold i ledelsesberetningen.

Der er i forvejen en række elementer, vedrørende selskabet, som skal beskrives i ledelsesberetningen, som eksempelvis CSR o.l. Derfor påtænker forfatterne af nærværende afhandling, at det skulle være muligt, at indskrive et mindre afsnit, der beskriver selskabets skattemæssige forhold, herunder selskabets finansieringsudgifter og beskatning af disse.

Dette kan, ifølge forfatterne, medføre en række positive elementer på baggrund af, at der således vil gives en større overskuelighed for selskabers interessenter, som nemmere kan danne sig et overblik over, hvorledes selskabet betaler deres skat. Samtidig kan tiltaget motivere selskaber til at gøre noget aktivt for at kontrollere deres finansieringsudgifter.

Med dette forslag påtænkes, at selskaber vil give en kortere redegørelse, hvis der foreligger forhold, som i nogle dele af offentligheden, kan synes mistænkelige, og som i andre selskabers tilfælde er blevet benyttet til at skabe en form for skatteunddragelse. Heriblandt kan eksempelvis være, hvis selskaber har moder-, datter- eller skuffeselskaber beliggende i lande, der anses for at være lande, som andre selskaber har benyttet som skatteflugt. Ved at oplyse omkring dette og dermed berette om, at selskabet ikke benytter sig af eventuelle konstruktioner, der kan give mulighed for skatteunddragelse, kan selskaber benytte dette som en form for branding, og derved vinde anseelse i offentligheden.

Der vil stadig være behov for rentefradragsbegrænsning, og derfor skal forslaget ikke ses som en erstatning for hele regelsættet, men som et supplement til afhandlingens forslag om at fjerne tynd kapitalisering og bevare rentelofts- og EBIT-reglerne med en lavere minimumsgrænse.

16 Findes der alternative fremgangsmåder i udlandet, der vil kunne erstatte det nuværende regelsæt?

Der vil i dette afsnit kigges på alternative værneregler fra andre lande for at give en vurdering af, om disse kan erstatte de nuværende regler. Der vil blive kigget på Notional Interest Deduction, Worldwide Dept Cap samt en driftsomkostningstilgang.

16.1 Notional Interest Deduction

Notional Interest Deduction, også kaldet NID-reglen, har til formål at reducere incitamentet til gældsfinansiering ved at gøre det dyrere at fortage gældsfinansiering i forhold til finansiering ved egenkapital (Tell, 2012, s. 378). Belgien bruger NID-reglen, som fungerer ved, at selskaber og faste driftssteder i landet får et NID-fradrag, der bliver beregnet på baggrund af den regnskabsmæssige opgørelse af egenkapitalen ultimo forrige år (Tell, 2012, s. 378). NID-fradraget udgør 1,63% for indkomståret 2016 (Ernst & Young, 2016). Hvis NID-reglen fandtes i Danmark, vil det for Datter A, hvis det antages, at den regnskabsmæssige opgørelse af egenkapitalen var 105 mio. kr. året inden, betyde, at Datter A vil få et NID-fradrag på cirka 1,71 mio. kr. i resultatopgørelsen.

Reguleringen synes at være smart, men reguleringen medfører kun en lavere selskabsbeskatning, hvis selskabet lader kapitalen blive i selskabet. Det kan derfor være godt for koncerner at opbygge store egenkapitaler, for herved at få et større NID-fradrag. En ulempe ved NID-reglen, især for aktionærerne, er, at det mindsker selskabernes lyst til at udlodde udbytte, eftersom dette vil medføre et lavere NID-fradrag for det efterfølgende år. På trods af NID-reglen, vil det stadigvæk være mere fordelagtigt for koncernen at flytte kapitalen ud af selskabet, via koncernintern lånefinansiering til koncernforbundne selskaber, hvis det pågældende selskab er etableret i et land med lavere selskabsbeskatning.

Forfatterne af nærværende afhandling anser ikke NID-reglen for at kunne erstatte de nuværende rentefradragsbegrænsningsregler. Dette skyldes, at NID-reglen kun sikrer en lavere selskabsbeskatning, men det kan fortsat være fordelagtigt, for koncerner, at flytte kapital ud af landet, hvis der er en lavere selskabsskat i det pågældende land.

Indførelsen af en lignende regel i Danmark, anses ikke, af forfatterne af nærværende afhandling, for at kunne stoppe udflytning af skattetilsvær. Dette menes, eftersom NID-reglen ikke forhindrer koncernerne i at føre kapital ud af de indenlandske selskaber, i form af store rentefradrag, men blot giver de indenlandske selskaber et incitament til at opbygge store egenkapitaler for at få et større

NID-fradrag, hvilket ligeledes vil resultere i, at Danmark går glip af skattetilsvaret. Derfor mener forfatterne af nærværende afhandling, at NID-reglens fokus er et forkert sted. Fokuset bør, ligesom ved renteloftsreglen samt EBIT-reglen, være på størrelsen af de fradragsberettigede finansieringsudgifter frem for størrelsen på egenkapitalen.

Forfatterne af nærværende afhandling er af den holdning, at hvis NID-regel bliver indført i Danmark, er det vigtigt at være opmærksom på, at selskaber ikke modtager skattefrit tilskud efter SEL § 31 D ultimo året, for derefter at sende det tilbage primo året, og på den måde opnå et større NID-fradrag.

16.2 Worldwide Dept Cap

Worldwide Dept Cap er en regel i Storbritannien, der skal forhindre, at koncerner placerer gæld og finansielle udgifter i landet, når aktiviteterne og indkomsten herfra ikke beskattes i Storbritannien (Tell, 2012, s. 381).

Koncerner i Storbritannien skal fortage en opgørelse af koncernens nettofinansieringsudgifter i landet, og en opgørelse af hele koncernens samlede eksterne bruttofinansieringsudgifter. Den del af koncernens nettofinansieringsudgifter i Storbritannien, der overstiger koncernens samlede eksterne bruttofinansieringsudgifter, kan der ikke opnås fradrag for (Tell, 2012, s. 381). Worldwide Dept Cap-reglen anvender dermed de eksterne bruttofinansieringsudgifter som et sammenligningsgrundlag, der viser om selskabsfinansieringen udnyttes til udflytning af skattetilsvaret (Tell, 2012, s. 381)

For at være omfattet af Worldwide Dept Cap-reglen, skal selskaber som udgangspunkt have mere end 250 medarbejdere og samtidig enten have en indkomst på mere € 50 mio. eller en balance på mere end € 43 mio. (Tell, 2012, s. 381).

Forfatterne af nærværende afhandling anser ikke Worldwide Dept Cap-reglen, som en god kandidat til at erstatte de nuværende rentefradragsbegrænsningsregler. Dette skyldes, at der kan være en EU-retlig problematik, eftersom reglen muligvis er i strid med etableringsfriheden. Dette fordi, at koncernintern finansiering fra hjemmehørende selskaber neutraliseres i opgørelsen af koncernens nettofinansieringsudgifter, hvor koncernintern finansiering fra et ikke-hjemmehørende selskab øger nettofinansieringsudgifter, og kan dermed resultere i en fradragsbeskæring (Tell, 2012, s. 382).

16.3 Driftsomkostningstilgang

I en række lande er rentefradrag direkte betinget af, at renteudgiften medgår til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten (Tell, 2012, s. 383). Hvis sådan en tilgang skal bruges i Danmark, kræves det, at der i SL § 6, litra e, hvor rentefradraget har hjemmel i dansk ret, tilføjes et krav om, at renteudgiften er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Ellers kan der laves en henvisning til SL § 6, litra a, hvor det netop er et krav, at en udgift har været anvendt til at erhverve sikre og vedligeholde indkomsten, før den er fradragsberettiget.

Sådan en driftsomkostningstilgang kan ikke stå alene, hvilket bl.a. kan ses i Belgien og Tyskland, hvor der stadig er brug for rentefradragsbegrænsningsregler (Tell, 2012, s. 383)

Forfatterne af nærværende afhandling vedkender det hensigtsmæssige i at stille krav til, at renteudgiften skal være med til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, før der gives fradrag. Problemet ved metoden er, at det kan være svært for skattemyndighederne at dokumentere, hvorvidt et låneprovenu er anvendt til at skabe skattepligtig indkomst eller ej. Dette er, ifølge Michael Tell, formentlig årsagen til, at en sådan driftsomkostningstilgang er fravalgt i dansk skatteret (Tell, 2012, s. 383).

Driftsomkostningstilgangen findes allerede, til dels, i SEL § 11 B og SEL §11 C. Renteloftsreglen giver, som bekendt, maksimalt fradrag for finansieringsudgifter op til den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med standardrenten, hvor alt derudover ikke er fradragsberettiget. EBIT-reglen kan ses som en skærpet driftsomkostningstilgang, hvor rentefradraget ikke er betinget af om betalingen er sket med henblik på at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten, men om der faktisk er skabt skattepligtig indkomst (Tell, 2012, s. 384).

17 Kan CCCTB-direktivforslaget og dens rentefradragsbegrænsningsregulering erstatte de nuværende danske rentefradragsbegrænsningsregler?

Der vil i følgende afsnit blive redegjort for CCCTB-direktivforslaget samt vurderes, om direktivforslagets rentefradragsbegrænsningsregulering vil kunne erstatte det nuværende danske regelsæt.

Som en konsekvens af Europa Kommissionens ønske om et fælles EU-regelsæt omkring selskabsbeskatning, fremsatte Europa Kommissionen direktivforslaget om Common Consolidated Corporate Tax Base, også kaldt CCCTB-direktivforslaget, den 16. marts 2011. CCCTB-direktivforslaget er stadig ikke vedtaget (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 249). Europa Kommissionen forventer at komme med et revideret CCCTB-direktivforslag i efteråret 2016 (Bundgaard & Schmidt, 2016). Umiddelbart synes det, at der, blandt medlemsstaterne i EU, er relativt stor modstand mod indførelsen af CCCTB-systemet. Dette gør det usikkert om, hvorvidt CCCTB-systemet vil blive en realitet (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s.251).

Formålet med CCCTB-direktivforslaget er at give koncerner, med aktiviteter i flere EU-lande, mulighed for at vælge beskatning efter et fælles EU-regelsæt i stedet for at blive beskattet efter de forskellige nationale skatteregler (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 249).

CCCTB-direktivforslaget lægger op til, at det skal være valgfrit for koncernerne, hvorvidt de vil være omfattet af CCCTB-systemet og dermed ophøre med at være undergivet de nationale skatteregler, eller om koncernerne fortsat vil være underlagt de nationale skatteregler. Hvis en koncern vælger CCCTB-systemet vil samtlige koncernselskaber, inden for EU, blive omfattet (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 249-250).

Skattegrundlaget skal opgøres samlet for hele koncernen og udgør summen af indtægter minus skattefrie indtægter, fradragsberettigede udgifter og andre fradragsberettigede poster jf. art. 11 (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 250). Renteindtægter er skattepligtige og renteudgifter er fradragsberettiget jf. art. 12, hvis de har til formål at erhverve eller sikre indkomsten. (Tell, 2012, s. 385). Dermed følger CCCTB-direktivforslaget en driftsomkostningstilgang til renteudgifterne, som tidligere er beskrevet i afhandlingen.

Den konsoliderede opgørelse af beskatningsgrundlaget vil bidrage til, at en del værnsregler, inden for CCCTB-systemet, bliver unødvendige, men der vil fortsat være brug for værnsregler. Dette kan eksempelvis være i forhold til transaktioner med koncernselskaber, der er beliggende udenfor EU og dermed ikke er omfattet af CCCTB-systemet. CCCTB-direktivforslaget indeholder derfor også transfer-pricing regler og rentefradragsfradragsbegrænsningsregler (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 250).

Beskatningen skal herefter ske på baggrund af de forskellige nationale skatteprocenter. Der skal derfor ske en allokering af skattegrundlaget til de involverede lande. Allokeringen af skattegrundlaget sker efter nedenstående formel, der har tre ligevægtige faktorer, som er henholdsvis salg, arbejdskraft og aktiver (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 250).

$$\text{Andel } A = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Salg}^A}{\text{Salg}^{\text{Koncern}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Lønsum}^A}{\text{Lønsum}^{\text{Koncern}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Antal ansatte}^A}{\text{Antal ansatte}^{\text{Koncern}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktiver}^A}{\text{Aktiver}^{\text{Koncern}}} \right) * \text{Konsol. skattegrundlag}$$

(Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 251)

Omkring CCCTB-direktivforslaget, har Dansk Erhverv udtalt, at de er overordnet positiv over for, at der kommer flere fælles direkte skatteregler i EU. Dansk Erhverv mener, at en fælles selskabsskattebase på en mere enkel måde kan bekæmpe skatteunddragelse, samtidig med at det vil give nogle administrative gevinster. Dansk Erhverv mener, at der er valgt en administrativt tung løsning, hvor de eksisterende forskelle mellem skattesystemerne kan spænde ben for at løse skatteundragelsesproblemerne (Europaudvalget, 2016).

Som skrevet tidligere, er det fortsat nødvendigt med rentefradragsbegrænsningsregler i forhold til eksempelvis transaktioner uden for EU. CCCTB-direktivforslaget har også rentefradragsbegrænsningsregler, som er beskrevet i art. 81. Derudover indeholder direktivforslaget en værnsregulering i form af en general misbrugsbestemmelse i art. 80, der har til formål at forhindre selskaber i at foretage kunstige transaktioner, der udelukkende har til hensigt at undgå beskatning. Retsvirkningen af art. 80 er, at transaktionen lades ude af betragtning ved beregningen af koncernens skattegrundlag (Tell, 2012, s. 386). Dermed kan art. 80 i nogen grad minde om bestemmelsen i LL § 3, der favner transaktioner, der ikke består på en baggrund af velbegrundede kommercielle årsager.

CCCTB-direktivforslagets rentefradragsbegrænsningsregulering i art. 81 har til formål at forhindre udflytning af skattetilsvaret via koncernintern finansiering til koncernforbundne selskaber beliggende i et tredjelande, hvor der ikke er en aftale om udveksling af oplysninger med EU og hvor selskabet

er lavbeskattet. Ved lavbeskattet menes der, at selskabet er beliggende i et tredjeland, hvor selskabsskattesatsen er mindre end 40% af den gennemsnitlige nominelle skattesats blandt medlemslandene, eller at selskabet er underlagt en speciel ordning, der medfører en markant lavere beskatning end statens normalt gældende selskabsskatteprocent (Tell, 2012, s. 386 - 388).

Hvad der forstås ved koncernforbundne selskaber, fremgår af CCCTB-direktivforslagets art. 78, hvori koncerndefinitionen er. Der er tale om et koncernforbundet selskab:

- Hvis et skattesubjekt deltager direkte eller indirekte i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et skattesubjekt eller et skattesubjekt, som ikke i den samme koncern, betragtes de to virksomheder som forbundne virksomheder.
- Hvis de samme personer deltager, direkte eller indirekte, i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et skattesubjekt og et ikke-skattesubjekt eller i skattesubjekter, som ikke er den samme koncern, betragtes alle berørte selskaber som forbundne virksomheder.
- Et skattesubjekt betragtes som en forbundet virksomhed til sit faste driftssted i et tredjeland.
- Et ikke-hjemmehørende skattesubjekt betragtes som en forbundet virksomhed til sit faste driftssted i en medlemsstat (Tell, 2012, s. 387).

Heraf gælder det, at der ved:

- Deltagelse i kontrol forstås, at der indehaves mere end 20% af stemmerettighederne.
- Deltagelse i kapital forstås en ejerandel på mere end 20% af kapitalen.
- Deltagelse i ledelsen forstås det at kunne udøve en signifikant indflydelse på ledelsen (Tell, 2012, s. 387).

Såfremt overstående er opfyldt, vil der ske en fradragsbeskæring. I visse tilfælde kan der tillades rentefradrag op til armlængderenten. Dette gælder, hvis renteindtægten i tredjelandet CFC-beskattes efter art. 82, eller hvis det koncernforbundne selskab i tredjelandet er børsnoteret (Tell, 2012, s. 388).

Forfatterne af nærværende afhandling anser CCCTB-direktivforslagets misbrugsbestemmelse i art. 80, som et godt værn bl.a. mod låneforhold, der ikke er på armlængde og som udelukkende gennemføres for at undgå beskatning. På baggrund af, at der endnu ikke foreligger nogen praktisk erfaring med CCCTB-direktivforslagets rentefradragsbegrænsningsregulering i art. 81, er det svært

at vurdere, i hvor høj grad reglerne er brugbare som alternativ for de danske rentefradragsbegrænsningsregler.

CCCTB-direktivforslagets rentefradragsbegrænsningsregulering fokuserer mere på långivers forhold, herunder hvordan skattebetalingen er i långivers hjemland, hvorimod de danske rentefradragsbegrænsningsregler fokuserer mere på låntagers forhold som eksempelvis låntagers solvensgrad samt mængden af kontrolleret gæld og nettofinansieringsudgifter. Dette kan synes som et interessant alternativ til traditionelle rentefradragsbegrænsningsregler.

Som tidligere nævnt, følger CCCTB-systemet en driftsomkostningstilgang til renteudgifterne, og dermed kan alle renteudgifter, der ikke anses for at være påtaget for at erhverve eller sikre indkomsten, fradragsbeskæres. Denne fremgangsmåde synes, ifølge forfatterne af nærværende afhandling for problematisk, da denne sammenhæng kan være svær at dokumentere jf. afsnittet om driftsomkostningstilgang.

18 Kan ATA-direktivforslagets samt OECD's BEPS-anbefaling til en rentefradragsbegrænsningsregel erstatte det nuværende regelsæt?

Der vil i dette afsnit redegøres for OECDs BEPS-projekt samt Europa Kommissionens ATA-direktivforslag. Hertil vil der vurderes, om OECDs BEPS-anbefaling samt ATA-direktivforslagets foreslåede rentefradragsbegrænsningsregel kan erstatte det nuværende danske regelsæt.

OECD iværksatte i 2013 et projekt, der skal bekæmpe BEPS, som står for Base Erosion and Profit Shifting. BEPS-Projektet blev allerede i oktober 2015 fulgt op af en handlingsplan med 15 fokusområder, der har fokus på de multinationale koncerner. Handlingsplanen indeholder en række BEPS-anbefalinger, der skal resultere i ændringer og forbedringer af de internationale aftaler samt landenes nationale skatteregler (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 281). Formålet med handlingsplanen er overordnet at bekæmpe og lukke de skattehuller i national samt international skatteret, der gør skatteunddragelse og skatteudnyttelse muligt. (LETT, 2015).

De forskellige BEPS-anbefalinger i handlingsplanen er ikke retligt bindende, men det forventes, at de forskellige OECD-lande implementerer dem i deres nationale skatteregler. Implementeringen er allerede i gang, hvilket ses med LL § 3, som er blevet implementeret som et led i det 6. fokusområde, der vedrører bekæmpelse af traktatmisbrug (LETT, 2015).

Denne afhandlings interesse, er handlingsplanens 4. fokusområde, som handler om rentefradrag og finansieringsudgifter. Her er OECD's BEPS-anbefaling, at landene indfører en rentefradragsbegrænsningsregel, der begrænser rentefradrag til mellem 10% til 30% af EBITDA. Der er midlertidig ikke sat et beløbsstørrelse på en bundgrænse for nettofinansieringsudgifter, da det ifølge OECD, afhænger af flere lokale faktorer. OECD anerkender, i rapporten, at landene kan have andre rentefradragsbegrænsningsregler, som understøtter den anbefalede EBITDA-regel (Europaudvalget, 2016).

Til imødekomme af BEPS-projektet, har Europa Kommissionen den 28. januar 2016 fremlagt et forslag til et Anti-Tax Avoidance Directive, også kaldt ATA-direktivforslaget. Begrundelsen for ATA-direktivforslaget er bl.a. at sikre en fælles implementering af BEPS-projektets anbefalinger i EU-medlemslandene (Bundgaard & Schmidt, 2016). ATA-direktivforslaget skal dermed finde anvendelse for skatteydere, der er undergivet selskabsbeskatning i et eller flere medlemslande. Europa Kommissionen har i direktivforslaget udvalgt 6 områder, herunder rentefradragsbegrænsning, hvor der skal fastsættes et bindende minimum for værnsregler. ATA-

direktivforslaget er et minimumsdirektiv, hvilket vil sige, at medlemslandene ikke må have lempeligere regler, end dem der fremgår af direktivet. Direktivforslaget forhindrer ikke medlemslandene i at have strammere regler, hvis det er, hvad medlemslandene vil (Bundgaard & Schmidt, 2016).

ATA-direktivforslaget indeholder i art. 4 en regel omkring rentefradragsbegrænsning, der stemmer overens med OECD's BEPS-anbefaling. Europa Kommissionen forslår i ATA-direktivforslaget, at fradraget for nettofinansieringsudgifter begrænses til det største af enten 30% af EBITDA eller € 1.000.000. Dermed vil der være en bundgrænse på, hvad der svarer til 7.5 mio. kr., som altid vil være fradragsberettiget. Denne bundgrænse er markant lavere end den nuværende bundgrænse på 21,3 mio. kr., i henholdsvis SEL § 11 B samt SEL § 11 C. Formandskabet foreslog, i maj 2016, at hæve bundgrænsen til € 3.000.000, hvilket er 22.500.000 kr., og dermed tættere på den nuværende danske bundgrænse (Skatteudvalget, 2016).

Det fremgår af art. 4 stk. 3, at en fradragsbeskæring kan undgås, hvis selskabets forhold mellem egenkapital og samlede aktiver svarer til eller overstiger det tilsvarende forhold for koncernen. Værdiansættelsen hertil skal ske på baggrund af aktivernes og passivernes regnskabsmæssige værdier. Overstående undtagelse gælder ikke, hvis rentebetalinger mellem forbundne selskaber overstiger 10% af koncernens samlede nettorenteudgifter (Bundgaard & Schmidt, 2016). De fradragsbeskærte nettofinansieringsudgifter fortabes ikke, og kan ligesom SEL § 11 C, fremføres til senere indkomstår.

Formandskabet har ydermere foreslået, at rentefradragsbegrænsningsreglen skal opgøres på koncernniveau, hvis det pågældende medlemsland anvender sambeskatningsregler eller lignende, der gør, at underskud kan overføres mellem koncernforbundne selskaber, som det kan lade sig gøre i Danmark (Skatteudvalget, 2016).

ATA-direktivforslagets rentefradragsbegrænsningsregel finder ikke anvendelse på finansielle selskaber. Dette skyldes, at der ikke er opnået enighed om, hvordan rentefradragsbegrænsningsregler skal udformes for finansielle selskaber (Skatteudvalget, 2016).

Forfatterne af nærværende afhandling støtter ikke op omkring ATA-direktivforslagets EBITDA-regel. Dette hverken som et alternativ for hele rentefradragsbegrænsningsregelsættet, eller som en erstatning for den nuværende EBIT-regel i SEL § 11 C. Dette skyldes, at EBITDA-reglen bliver

vurderet til at ramme hårdt, da reglen kan give nogle store fradragsbeskæringer, hvilket ikke synes at være hensigtsmæssigt. Denne opfattelse bakkes op af FSR, som mener, at direktivforslagets EBITDA-regel, i forhold til den danske EBIT-regel, i mange tilfælde vil medføre en væsentlig reduktion af selskabernes mulighed for at fradrage renteudgifter til skade for fremtidige investeringer (Europaudvalget, 2016).

Yderligere udtaler Dansk Erhverv, at hvis Danmark overvejer at indføre EBITDA-reglen, så bør de eksisterende rentefradragsbegrænsningsregler fjernes, da dansk erhvervsliv ellers stilles dårligere end konkurrenterne i udlandet (Europaudvalget, 2016). Forfatterne af nærværende afhandling bakker op omkring Dansk Erhvervs udtalelse, og tilføjer ydermere, at EBITDA-reglen vil kunne ramme selskaberne hårdt sammen med underskudsreglerne i SEL § 12. Derfor bør EBITDA-reglen nøje overvejes.

19 Kan de danske regler om rentefradragsbegrænsning overflødiggøres ved oftere at indeholde Kildeskat på rentebetalinger?

Der vil i følgende afsnit blive vurderet, om der ved oftere at indeholde dansk kildeskat, på rentebetalinger, kan undlades rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Under afsnittet om ”Renter” er nævnt, hvorledes Danmark kun undtagelsesvist indeholder kildeskat af rentebetalinger fra selskaber domicileret i Danmark til selskaber i andre lande. Umiddelbart kan det synes, at hvis Danmark i højere grad indeholdt kildeskat på rentebetalinger, og på denne måde søgte at forhindre, at skattetilsvaret bliver flyttet ud af landet, vil dette kunne overflødiggøre reglerne om rentefradragsbegrænsning.

I forbindelse med dette udsagn, skal det holdes in mente, at det ifølge OECDs modeloverenskomst for dobbeltbeskatningsaftaler dikteres, at kildestaten kun kan beskatte rentebetalinger med op til 10 % af bruttobeløbet. Hvorefter der opnås lempelse for denne betalte skat ved creditmetoden eller exemptionmetoden. Men som beskrevet i afsnit 5.1 ”Renter”, sker det kun i sjældne tilfælde. Dette på grund af, at retten til at indeholde kildeskat bortfalder på baggrund af en række kriterier. Heriblandt kan som nogle af de mere væsentlige nævnes, at beskatningsretten bortfalder, såfremt beskatningen af renterne nedsættes efter en DBO med den pågældende stat, eller hvis selskabet kan godtgøre, at beskatningen for det udenlandske selskab udgør minimum $\frac{3}{4}$ af den danske selskabsbeskatning jf. SEL § 2. litra d.

Hvis Danmark i stedet fastholder retten til at pålægge kildebeskatning, og dermed foretager en ændring af Selskabsskatteloven, synes det muligt, i nogen udstrækning at overflødiggøre rentefradragsbegrænsningsreglerne. Hertil skal nævnes, at en sådan kildebeskatning, i nogle selskabers øjne, kan have en afskrækkende effekt, og kan afholde selskaber fra at etablere sig i Danmark, da der således kan synes at være en større økonomisk udfordring ved at etablere sig i Danmark.

For koncernforbundne selskaber indenfor EU, sker beskatning af rentebetalinger med hensyn til rente-/royaltydirektivet (2003/49EF). Heri beskrives der i artikel 1, at betalinger af renter mellem associerede selskaber fritages for enhver form for beskatning i kildestaten. Hertil skal nævnes, at ifølge direktivet foreligger der association mellem selskaber, hvis der er mere end 25 % direkte ejerandel. SEL § 2 litra d tilføjer, at selskaberne skal være associerede i minimum 1 år, for at kunne drage nytte af direktivet (Schmidt, Tell & Weber, 2015, s. 241-244). Hermed er det ikke muligt at

påligne kildeskat på rentebetalinger mellem associerede og koncernforbundne selskaber indenfor EU. Dette medmindre, at der på sigt, vil foreligge politisk velvilje til at ændre dette.

Hertil skal holdes in mente, implementeringen af LL § 3, der foreskriver, at hvis en serie af selskaber består med det hovedformål, at udnytte fordelene ved direktivet, vil fordelene bortfalde og renterne vil kunne pålignes fuld kildeskat.

Dermed må det konkluderes, at det ikke synes at være fordrende for Danmark at overflødiggøre reglerne i hverken SEL § 11, SEL § 11 B eller SEL § 11 C ved oftere at indeholde kildeskat. Ligeledes afviser Michael Tell også denne tanke, da han mener, at det vil kræve en international politisk velvilje, hvilket ikke synes muligt. Ydermere tilføjer han, at et sådant tiltag vil kræve en velkoordineret indsats fra domicilstaten for at undgå dobbeltbeskatning (Tell, 2012, s. 372)

Derudover vil det ikke være muligt at indeholde kildeskat på rentebetalinger mellem associerede selskaber indenfor EU. Dette medmindre, der sker en omvæltning af reguleringen. Dette synes ikke at være realiserbart.

20 Konklusion

Til behandling af problemformuleringens første del, der omhandler hvilke konsekvenser rentefradragsbegrænsningsreglerne i SEL § 11, SEL § 11 B samt SEL § 11 C har for selskaber, er der taget udgangspunkt i en fiktiv koncern. Det fremgår af afhandlingens fiktive koncern, hvorledes rentefradragsbegrænsningsreglerne medfører en fradragsbeskæring på i alt 5,7 mio. kr.

Ligeledes er der søgt at afdække, hvad selskaber kan gøre, for at undgå eller minimere en fradragsbeskæring. I forhold til reglerne om tynd kapitalisering, kan selskaber undgå fradragsbeskæring, hvis den samlede gæld ikke overstiger 4 gange selskabets egenkapital, eller ved at undgå, at den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr.

Eftersom reglerne om tynd kapitalisering finder anvendelse for en bestemt konsolideringskreds, kan koncerner påvirke omfanget af fradragsbeskæring ved at ændre i koncernstrukturen. Dette fremgår ligeledes af afhandlingens fiktive koncern, hvor en fradragsbeskæring efter tynd kapitalisering undgås, ved at der bliver indskudt et holdingselskab. Ligeledes kan der, som alternativ, benyttes en anden form for koncernfinansiering. Dette kan eksempelvis være i form af et skattefrit tilskud efter SEL § 31 D.

I forhold til renteloftsreglen og EBIT-reglen, kan selskaber undgå beskæring, ved at holde nettofinansieringsudgifterne under minimumsgrænsen på 21,3 mio. kr. Hvis selskaberne har nettofinansieringsudgifter over minimumsgrænsen, kan selskaberne undlade at foretage skattemæssige afskrivninger på deres aktiver. Dette på baggrund af, at afskrivninger reducerer selskabets skattemæssige værdi, hvilket kan resultere i en fradragsbeskæring efter renteloftsreglen. Samtidig indgår afskrivninger som en driftsudgift på selskabets resultatopgørelse, hvilket mindsker selskabets EBIT, og dermed øger sandsynligheden for at blive omfattet af EBIT-reglen.

Ydermere er der søgt at besvare, hvorvidt de danske regler for rentefradragsbeskæring kan effektiviseres, forbedres eller forenkles. Dette for at reglerne kan udgøre en mindre administrativ byrde for selskaber, samtidig med at reglerne fortsat kan opfylde det tiltænkte formål, som er værnsregler mod udflytning af skattestilsvar. Hertil har forfatterne af nærværende afhandling undersøgt, om rentefradragsbegrænsningsreglerne kan overflødiggøres ved oftere at indeholde dansk kildeskat på rentebetalinger. Dette forslag afvises, eftersom det bl.a. ikke er muligt at indeholde kildeskat på betalinger af renter mellem associerede selskaber, inden for EU. Yderligere anses forslaget for at være skadeligt for dansk erhvervsliv, da det kan medføre, at udenlandske

selskaber undlader at etablere sig i Danmark. Dette bl.a. med frygt for at blive dobbeltbeskattet, hvis der ikke foreligger en velkoordineret indsats for at undgå dobbeltbeskatning i domicillandet.

Ydermere er der søgt inspiration i udlandet, for at se om andre lande har lavet regelsæt, der vil kunne erstatte de nuværende danske rentefradragsbegrænsningsregler. Her er det blevet afvist, at Notional Interest Deduction vil kunne erstatte det danske regelsæt. Dette på baggrund af, at reglen kun sikrer en lavere selskabsbeskatning. Det kan således stadig være mere fordelagtigt, for koncerner, at flytte kapital ud af landet, hvis det pågældende land har en lavere selskabsskat. Samtidig afvises Worldwide Dept Cap-reglen, da reguleringen muligvis er i strid med EU-retten. En alternativ fremgangsmåde er at gøre fradragsretten for renteudgifter betinget af, at renteudgiften medgår til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten. Denne driftsomkostningstilgang afvises, da det kan være svært, for skattemyndighederne, at dokumentere, om et låneprovenu er anvendt til at skabe skattepligtig indkomst.

OECD har, i forbindelse med deres BEPS-handlingsplan, lavet en anbefaling til en rentefradragsbegrænsning. Europa Kommissionen har i et videre forløb udsendt et ATA-direktivforslag i 2016, som bl.a. bygger videre på OECDs foreslåede EBITDA-regel. Den foreslåede rentefradragsbegrænsningsregel afvises af forfatterne af nærværende afhandling, da den bl.a. anses for at være stram og skadeligt for dansk erhvervsliv. Dette er ligeledes illustreret i afhandlingens fiktive koncern, hvor EBITDA-reglen giver en markant større fradragsbeskæring. Samtidig anses de store fradragsbeskæringer, som EBITDA-reglen medfører, for ikke at harmonere med underskuds begrænsningsreglen i SEL § 12.

CCCTB-direktivforslaget, der ligeledes er udsendt af Europa Kommissionen, indeholder en rentefradragsbegrænsningsregulering i art. 81. Denne rentefradragsbegrænsningsregulering synes at være en interessant metode til at værne mod udflytning af skattetilsvær. Hvorvidt regelsættet kan erstatte det nuværende regelsæt, er svært at afgøre, da der ikke foreligger nogen praktisk erfaring med reguleringen. Ydermere bruger CCCTB-direktivforslaget en driftsomkostningstilgang til renteudgifter, hvilket synes at være problematisk. Om CCCTB-direktivforslaget nogensinde bliver en realitet, er svært at spå om, men Europa Kommissionen forventer at udsende et revideret CCCTB-direktivforslag i efteråret 2016.

Til effektivisering, forbedring og forenkling af regelsættet, foreslår forfatterne af nærværende afhandling to muligheder. Den ene mulighed er at beholde alle tre rentefradragsbegrænsningsregler, og foretage nogle ændringer i SEL § 11, så regelsættet bliver mindre komplekst. Da det kan være

omfattende at foretage en opgørelse af selskabets handelsmæssige værdi, samtidig med at denne værdi kan være genstand for subjektive skøn, argumenteres der for, at regelsættet kan gøres mindre komplekst, hvis opgørelsen sker på baggrund af den skattemæssige eller den regnskabsmæssige værdi.

Ydermere argumenteres der for at benytte BDO SKATs foreslåede beregningsmetode, idet den synes at give en mere rimelig beskatning. Dermed foreslår forfatterne af nærværende afhandling, at beskæringen, efter tynd kapitalisering, udelukkende sker på baggrund af den kontrollerede gæld.

Den anden mulighed er at afskaffe reglerne for tynd kapitalisering. Dette foreslås eftersom reglerne for tynd kapitalisering synes at være de mest administrativt tunge. Dette fordi, de kræver en anderledes opgørelse af selskabers egenkapital samt en anden konsolideringskreds end de øvrige rentefradragsbegrænsningsregler.

I forbindelse med dette foreslås det, at rentelofts- og EBIT-reglerne beholdes med en mindre minimumsgrænse, der løbende justeres. Dette for at mindske det råderum, der opstår som følge af, at reglerne om tynd kapitalisering fjernes.

Det illustreres i afhandlingens fiktive koncern, at fradragsbeskæringen udgør den samme, hvis den beregnes uden at inddrage reglerne for tynd kapitalisering. Hertil er det væsentligt at bemærke, at en større andel af beskæringen kan fremføres, da et større beløb beskæres efter EBIT-reglen.

Ydermere foreslår forfatterne, at regelsættet suppleres op med et tiltag, der pålægger selskaber at beskrive deres finansieringsforhold i ledelsesberetningen. Dette for at motivere selskaber til, at gøre noget aktivt for, at kontrollere deres finansieringsudgifter.

21 Litteraturliste

21.1 Lovtekst

- Aktieavancebeskatningsloven
- Afskrivningsloven
- Kursgevinstloven
- Ligningsloven
- Selskabsloven
- Selskabsskatteoven
- Skattekontrolloven
- Statsskatteoven
- Årsregnskabsloven

21.2 Lovforarbejder

- L101 1997-1998
- L119 FT 2003-2004

21.3 Bekendtgørelser, vejledninger, cirkulærer, styresignaler mv.

- (SKAT 1, 2016) SKAT: "Den Juridiske Vejledning", Version 2.5, 29.01.2016.
<http://www.skat.dk/skat.aspx?oId=2177708&vId=211712>
- (SKAT 2, 2016) SKAT: "Den Juridiske Vejledning", Version 2.5, 29.01.2016.
<http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oID=2049142>
- (SKAT 3, 2016) SKAT: "Den Juridiske Vejledning", Version 2.5, 29.01.2016.
<http://www.skat.dk/SKAT.aspx?oID=2049656&chk=211712>

21.4 Domme, afgørelser, bindende svar mv.

- Lankhorst-Hohorst C-324/00
- SKM2007.473.LSR
- SKM2007.817.SR
- SKM2008.171.SR
- SKM2008.240.DEP
- SKM2009.257.ØLR

- SKM2010.270.LSR
- SKM2010.8.SR
- SKM2011.15.HR
- SKM2012.419.SR
- SKM2015.761.SKAT
- TfS. 1993, 7 H.

21.5 Bøger

- (Andersen, 2010) Andersen, Kim Wind: *"Selskabers renter"*, 1. udgave 2010, Thomson Reuters Professional.
- (Fuglsang & Olsen, 2009) Fuglsang, Lars og Olsen, Poul Bitsch: *"Videnskabsteori på tværs af fagkulturer og paradigmer i samfundsvidenskaberne"*, 2. udgave, 2009, Roskilde Universitetsforlag.
- (Hansen & Werlauff, 2013) Hansen, Lone L og Werlauff, Erik: *"Den juridiske metode – en introduktion"*, 1. udgave, 2013, Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- (Kure, 2015) Kure, Henrik: *"Skatteret kompendium"*, 6. udgave, 2015, Karnov Group Denmark.
- (Michelsen m.fl., 2013) Michelsen, Aage; Askholt, Steen; Bolander, Jane; Engsig, John og Madsen, Liselotte: *"Lærebog om indkomstskat"*, 15. udgave, 2013, Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- (PWC, 2016) PWC: *"Regnskabshåndbogen 2016"*, 2016, Cool Gray.
- (Schmidt, Tell & Weber, 2015) Schmidt, Peter; Tell, Michael og Weber, Katja Dyppel: *"International Skatteret i et dansk perspektiv"*, 1. Udgave, 2015, Hans Reitzels Forlag.

- (Tell, 2012) Tell, Michael: *"Fradragsbeskæring af finansieringsudgifter"*, 1. udgave 2012, Jurist- og Økonomforbundets Forlag.
- (Winther-Sørensen m.fl., 2013) Winther-Sørensen, Niels; Bundsgaard, Jakob; Wittendorff, Jens; Pedersen, Jan; Siggard, Kurt; Jeppesen, Inge Langhave; Kerzel, Malene; Ferniss, Jane og Eriksen, Claus Hedegaard: *"Skatteretten 3"*, 6. Udgave, 2013, Karnov Group Denmark.

21.6 Artikler

- (Bundgaard & Schmidt, 2016) Bundgaard, Jakob og Schmidt, Peter Koerver: *"Kommissionens forslag til et Anti-TAX avoidance directive"* 2016. Lokaliseret d. 8. juli 2016 på: <http://corit-advisory.com/wp-content/uploads/2011/12/Kommissionens-forslag-til-et-Anti-Tax-Avoidance-Directive-Jakob-Bundgaard-og-Peter-Koerver-Schmidt-SR-SKAT-nr-2016-3-13-pages.pdf>
- (Gimsing & Korsgaard, 2007) Gimsing, Bjarne og Korsgaard, Carina Marie: *"Beskæring af rentefradrag efter et variabelt renteloft og en EBIT-regel"*, 2007.
- (Lysdahl & Sønderholm, 2007) Lysdahl, Lars og Sønderholm, Søren: *"Beskæring af rentefradragsretten"* publiceret i SR-SKAT ONLINE, 2007.

21.7 Websider

- (Ernst & Young, 2015): *"Exitskat, henstandsordning, lagerbeskatning af valutakursændringer, reduceret kildeskat på renter og royalty og skattepligt af udbytte til selskaber inden for EU/EØS, når det udloddende selskab har fradrag"*, Ernest & Young. Lokaliseret d. 15. juli 2016, på: [http://www.ey.dk/Publication/vwLUAssets/EY_-_Lovforslag_L98/\\$FILE/EY-skattenyt-L98-04032015.pdf](http://www.ey.dk/Publication/vwLUAssets/EY_-_Lovforslag_L98/$FILE/EY-skattenyt-L98-04032015.pdf)
- (Ernest & Young, 2016): *"NID Rate: 1.630% for tax year 2016"*, Ernest & Young. Lokaliseret d. 18. juli 2016, på: <http://www.ey.com/BE/en/Newsroom/News-releases/EY-tax-alert-NID-rate>
- (Europaudvalget, 2016): *"Høringsskema samt de modtagne høringssvar vedrørende Kommissionens forslag til rådets direktiv om regler til bekømpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte påvirker det indre markeds funktionsmåde"*, KOM(2016)

0026).2016. Lokaliseret d. 8. juli 2016 på

[http://www.eu.dk/samling/20161/kommissionsforslag/KOM\(2016\)0026/bilag/2/1625779.pdf](http://www.eu.dk/samling/20161/kommissionsforslag/KOM(2016)0026/bilag/2/1625779.pdf)

- (LETT, 2015): *"G20 godkender "BEPS"-projekt til bekæmpelse af international skatteudnyttelse"* 4. december 2015. LETT. Lokaliseret d. 8. juli 2016 på:
<https://www.lett.dk/viden/faglige-nyheder/faglige-nyheder-2015/g20-godkender-beps-projekt-til-bekaempelse-af-international-skatteudnyttelse>
- (Skatteudvalget, 2016): *"Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 25. maj 2016"* Skatteudvalget, 10. maj 2016. Lokaliseret d. 8. juli 2016 på:
<http://www.ft.dk/samling/20151/almdel/SAU/bilag/194/1632258/index.htm>

22 Figuroversigt

Figur 1: Koncernforhold uden konsolidering, egen tilvirkning.

Figur 2: Konsolideret koncernforhold, egen tilvirkning.

Figur 3: Fremgangsmåde ved renteloftreglen, egen tilvirkning efter Andersen, 2010.

Figur 4: Fremgangsmåde ved EBIT-reglen, egen tilvirkning efter Andersen, 2010.

Figur 5: Fremgangsmåde ved rentefradragsbegrænsningsreglerne, egen tilvirkning efter Andersen, 2010.

Figur 6: Koncernstruktur, egen tilvirkning.

Figur 7: Balance datterselskab A, egen tilvirkning.

Figur 8: Balance datterselskab B, egen tilvirkning.

Figur 9: Resultatopgørelser datterselskaber A og B, egen tilvirkning.

Figur 10: Konsolideret balance datterselskaberne A og B, egen tilvirkning.

Figur 11: Konsolideret resultatopgørelse datterselskaberne A og B, egen tilvirkning.

Figur 12: Nettofinansieringsudgifter for datterselskaber, egen tilvirkning.

Figur 13: Samlet opgørelse af aktivmasse for datterselskaber, egen tilvirkning.

Figur 14: opgørelse af fradragsbeskæring efter renteloftsreglen, egen tilvirkning.

Figur 15: Opgørelse af fradragsbeskæring efter EBIT-reglen, egen tilvirkning.

Figur 16: Koncernstruktur med dansk holdingselskab, egen tilvirkning.

Figur 17: Konsolideret balance, egen tilvirkning.

Figur 18: Koncernforhold efter KGL § 4 stk. 2., egen tilvirkning

Figur 19: Koncernforhold efter KGL § 4 stk. 2 og SEL § 31 C, egen tilvirkning

Figur 20: Resultatopgørelse for den konsoliderede koncern efter EBITDA, egen tilvirkning.

Figur 21: Opgørelse af fradragsbegrænsning efter EBITDA, egen tilvirkning

Figur 22: Opgørelse af rentefradragsbegrænsning uden begrænsning efter tynd kapitalisering, egen tilvirkning

Figur 23: Rentefradragsbegrænsning efter SEL § 11 B og SEL § 11 C, uden tynd kapitalisering, egen tilvirkning.